

يارب العالمين ^{جل جلاله}

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

يارحمة العالمين

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خُوفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

تشی پیراں دے اوہ پیر میراں دکھ دور کرو دکھیاری دے
ایہہ کملی درتے آ بیٹھی تھی وارث ایس و چاری دے

حضرت پیران پیر روشن ضمیر المعروف پیر دستگیر محبوب سبحانی قطب ربانی شہباز لامکانی

حضرت غوث اعظم **سیدنا شیخ عبدالقادر** حسنی الحسینی جیلانی ^{رحمۃ اللہ علیہ}

دی حیاتی بارے جا زکاری تے قصیدیاں دا منظوم پنجابی ترجمہ جیہڑا اپنا آپ جو اب لے

پیر جیلانی سوئے نیں

امک لے آزاد کھوگر

297.9924

ع 48 آ

80519

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

الآن أولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝

حضرت پیر روشن ضمیر المعروف پیر دستگیر محبوب سبحانی قطب
ربانی شہباز لامکانی حضرت غوث الاعظم شیخ عبدالقادر حسنی
الحسینی جیلانی رحمۃ اللہ علیہ دی حیاتی بارے جانکاری تے
قصیدیاں دا منظوم پنجابی ترجمہ جیہڑا اپنا آپ جواب اے

شاہ پیر جیلانی سونے میں

ایم اے آزاد کھوکھر

مقصود پبلشرز

پیسمنٹ جیلانی سنٹر احاطہ شاہد ریاں اردو بازار لاہور

Mob:0333-4320521

سبھے حق لکھاری دے

۷۸۴

.....	۸۵۵۱۹
شاہ پیر جیلانی سوئے نیں	کتاب داناں
.....	لکھاری
ایم اے آزاد کھوکر	اشاعت
.....	سپتمبر 2009ء
.....	چھاپہ خانہ
بابا قائم سائیں منشی محلہ فیصل آباد	کپوزنگ
.....	محمد سدھیر سائیں (لاہور)
.....	قیمت
300/- روپے	

ملن دے پتے

- 1- مقصود پبلشرز پبلسمنٹ جیلانی سنٹر احاطہ شاہد ریاں اردو بازار لاہور
- 2- غفور حسین رٹوی برمنگھم U.K
- 3- نوشاہی میوزک سنٹر گوجر خاں
- 4- راجہ برادر زمین بازار گوجر خاں
- 5- حکیم الحاج نذیر احمد نذیر محلہ کوٹ یعقوب، منڈی فیض آباد
- 6- ایم اے آزاد کھوکر گلی نمبر 4 وارڈ نمبر 2 محلہ سوداگراں سانگلہ ہل ضلع ننکانہ صاحب
- 7- انجمن میلاد مصطفیٰ رجسٹرڈ سانگلہ ہل ضلع ننکانہ صاحب
- 8- حاجی محمد یسین نقشبندی داتا کیسٹ ہاؤس سانگلہ ہل
- 9- حکیم صوفی افتخار حسین نقشبندی عیدگاہ روڈ گوجرہ ضلع ٹوبہ ٹیک سنگھ
- 10- محمد الیاس جنجوعہ سلطان ٹینٹ سروس نزد جامع مسجد سانگلہ ہل

۱۵/۵۲/۱۵

شاہ پیر جیلانی سوتے میں

3

انتساب

پیران پیر پیر دستگیر روشن ضمیر سیدنا عبدالقادر جیلانی حسنی الحسینی
رحمۃ اللہ علیہ دے رنداں مستانیاں عقیدت منداں دے ناں
جیہڑے محبت پیار الفت چاہت نال اوہناں دیاں منقبتاں
مخفلاں وچ من موہنی تے دلکش آوازاں وچ پیش کر دے نیں

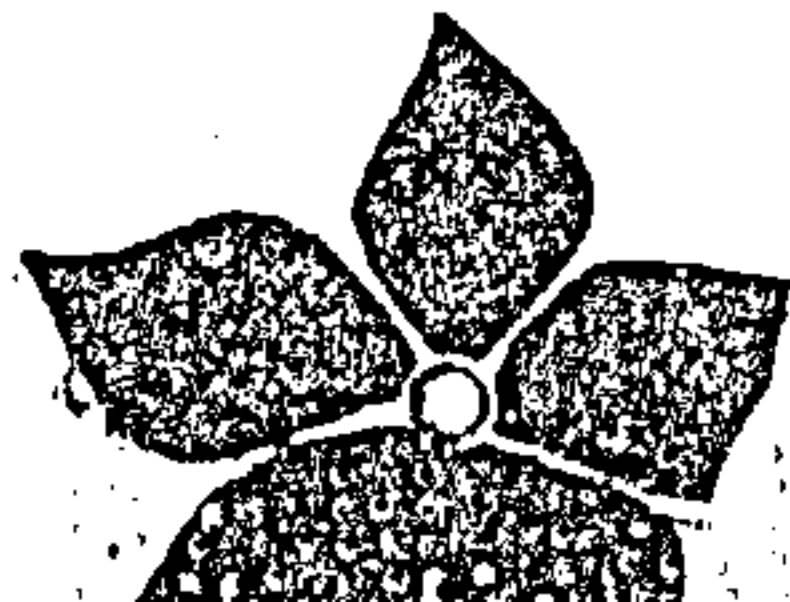
آزاد کھوکھر

صاحبزادہ پیر

بسم اللہ الرحمن الرحیم

توں داتا مختار

کئیاں تیرے کرم فضل تھیں سوئے نیں میچل اُسارے
کئی ککھاں دی کلی اندر شکروں کرن گزارے
توں داتا مختار اچیرا پیا آزاد پکارے
کے نوں بخش حکومت دیویں ، زلدے کئی وچارے

شیشہ

- ☆ مٹھے اکھر 9
- ☆ میرے لکھاری ویراں دیاں سونے رنگیاں گلاں 10
- ☆ فقیر قادری محمد ضیاء المصطفیٰ رضوی 11
- ☆ حاجی شیخ وقار احمد عظیم 13
- ☆ الحاج حکیم نذیر احمد نذیر فیض آباد منڈی 15
- ☆ جناب خلیفہ محمد طاہر رفیق سروری قادری سلطانی 16
- ☆ حافظ القادری قاسم عمر سلطانی 22
- ☆ حاجی محمد سلیم طاہر صدر تحریک منہاج القرآن 25
- ☆ خلیفہ ڈاکٹر محمد ارشد القادری چشتی 26
- ☆ احمد شہباز خاور فیصل آباد 27
- ☆ حاجی عبید اللہ مشتاق گوجرہ 30
- ☆ حمد باری تعالیٰ 32
- ☆ حمد شریف اللہ سوہنا 34
- ☆ نعت شریف 36
- ☆ بندیاں دا ویروا 39
- ☆ حضرت سیدنا عبدالقادر رحمۃ اللہ علیہ دی ولادت 41
- ☆ آپ دے پاک دامن والدین شریقین رحمۃ اللہ علیہ 42
- ☆ حضرت عبداللہ صومعی رحمۃ اللہ علیہ 45
- ☆ آپ دی پھھی صاحبہ رضی اللہ عنہا 47
- ☆ علم حاصل کرن واسطے بغداد روانگی 48
- ☆ قافلے تے ڈاکوواں دا حملہ 49

- 51 ☆ بغدادی درس گاہ نظامیہ وچ داخلہ
- 53 ☆ عراق دے بیاباناں وچ مجاہدہ
- 55 ☆ نواں عہد
- 56 ☆ سرکار دی بیعت تے خلافت
- 57 ☆ وچ اولیا میرا مقام اچا
- 59 ☆ حضور پر نور صلی اللہ علیہ وسلم دی نصیحت
- 60 ☆ آپ دا وصال شریف
- 61 ☆ آپ دی بیگمات تے اولاد پاک
- 62 ☆ منقبتیہ چومصرے
- 67 ☆ توں میراں میراں کردار ہو
- 69 ☆ کیہ کراں میں شان بیان میراں
- 72 ☆ تسی پیراں دے او پیر میراں
- 74 ☆ میراں جی لاج رکھیو
- 75 ☆ سوھنے پیر میراں دستگیر میراں
- 77 ☆ یا غوث اعظم شاہ میراں
- 79 ☆ میراں جی دادوارا جہنے ملیا اوہ تریا
- 81 ☆ رب ساڈے اُتے کرم کمایا
- 83 ☆ ساڈے مرشد پیر جیلانی نیں
- 85 ☆ سوہنے میراں نیں سرکار
- 87 ☆ مینوں قادری رنگ وچ رنگ پیرا
- 89 ☆ مرشد سوہنایا رہویں والا
- 91 ☆ تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں

- 94 ☆ ہون کرم اے شاہے میراں
- 96 ☆ میری ایہہ ہے گل پکیری
- 99 ☆ پاؤ لڈیاں بھنگڑے سارے جی
- 101 ☆ ولیاں دے شہنشاہ میراں
- 103 ☆ غوث پیا پیراں دے نیں پیر قادری
- 105 ☆ آویار ہویں دا ختم دوائے
- 107 ☆ سوہنی میراں اے سرکار
- 109 ☆ میری جت وچ بدلے ہار
- 112 ☆ سانوں تیریاں بابا تھوڑاں نیں
- 115 ☆ غوث پیا سوہنے دیاں
- 117 ☆ اے غوث اعظم شاہا
- 119 ☆ سائیاں تیرا بندہ اے نادان سوہنیا
- 121 ☆ تسی مہربان ساڈا او پیار بابا جی
- 123 ☆ میراں وادربار ہے سوہنا
- 126 ☆ بغداد شہر دا والی
- 128 ☆ توں میراں میراں کریا کر
- 131 ☆ پیر یار ہویں والے دا ڈیرا
- 133 ☆ کیتا دکھیاں نے یاد سوہنے پیرنوں
- 137 ☆ ہر چیز پیاری لگ دی اے
- 139 ☆ سب والیاں دے سلطان میراں
- 141 ☆ میراں پاک دی شان خدا جانے
- 143 ☆ میری سنو سنو فریاد میراں

- 145 ☆ میراں دے دوارے
- 147 ☆ لیلے رنگ نیں عشق پیاراں نے
- 149 ☆ میں میراں جی دی بردی آں
- 151 ☆ ساڈا تے اک سہارا اے
- 153 ☆ مارو نعرے میراں میراں
- 155 ☆ میرے سائیاں کرم کمانا
- 157 ☆ آپ دا اپنا لکھیا ہو یا قصیدہ نمبر ۱
- 162 ☆ قصیدہ نمبر ۲
- 167 ☆ قصیدہ نمبر ۳
- 174 ☆ قصیدہ نمبر ۴
- 182 ☆ قصیدہ نمبر ۵
- 184 ☆ قصیدہ نمبر ۶
- 186 ☆ قصیدہ نمبر ۷
- 188 ☆ قصیدہ نمبر ۸
- 191 ☆ قصیدہ نمبر ۹
- 193 ☆ آپ دی کرامتاں ۱ تا ۱۳
- 207 ☆ انعامی ایوارڈ یافتہ کتاب جنتاں دے ویزے ونڈے
- 209 ☆ مریداں نوں منظوم سمجھاؤنی
- 211 ☆ مرشد پاک تے مریدارشتہ
- 212 ☆ پیردادوارا

مٹھے اکھر

میرے دوستو ویرو مجنومترو تے بیلویو!

میرا ادبی حلقہ قلم قبیلہ لکھاری ویراں دا بڑا وسیع تے لمے چوڑے پیار دے میدان وچ پھیلیا ہویا اے۔ جیہڑا مینوں فن شاعری دیاں باریکیاں سمجھاندا رہندا اے۔ ایہناں میریاں لکھاری ویراں نے مینوں شاعر کہنا شروع کردتا اے تے ہن ایہناں کے تعاون تے صدقے مشاعرے محفلاں وچ مینوں بیہن لئی تھان لہسن لگ پئی اے۔

میرے اک خاص لنگوٹھے لکھاری نے گول مول گل کر کے مینوں سیدنا رستہ دکھایا۔ آزاد جی! تساں شاعری دی ہر صنف تے واوا بھرواں قلم چلایا اے۔ لکھ کر لکھ کے شعراں دے ڈھیر لاندے جے پر بغداد والی عالی سرکار پیران پیر دی کوئی منقبتی کتاب وجود وچ نہیں آندی۔ ایہدی کیہ وجہ اے۔ تسیں ایس اہم پاستے بالکل دھیان نہیں دتا۔ ایہہ نصیحت والا پیار بھریا جملہ سن کے ارادہ کیتا کہ بابا جی میری راہنمائی تے مدد فرماؤ کہ میں اپنے صلاح گیر بیلی دی منشا پوری کر سکاں تے راک بہتریں سوانح عمری دے رنگ رنگی من موہنی جہی کتاب مارکیٹ وچ پیش کیتی جائے۔ جیہدے توں نعت خوان تے باقی شوقین حضرات دا ذوق پورا ہوندا رہے۔ اللہ دا شکر تے حضور پر نور صلی اللہ علیہ وسلم دی خاص مہربانی نال ایہہ کتاب ”شاہ پیر جیلانی سوہنے نیں“ اپنی پوری آب تے دلکشی نال دوستاں دے ہتھان تے محفلاں وچ نظر آوے گی۔ ان شاء اللہ تعالیٰ

ایم اے آزاد کھوکھر سانگلہ ہل

میرے
لکھاری ویراں
دیاں
سوتے
رنگیاں گلاں

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللہ رب محمد صل علیہ وسلم، نحن عباد محمد صل علیہ وسلم
یا حضرت شیخ سید شاہ عبدالقادر جیلانی شیء اللہ المدد
سب تعریفیں اللہ رب العزت عزوجل کے لئے جس نے ہم جیسے گنہگاروں
پر کرم فرما کر اپنے پیارے محبوب حضور نبی کریم روف رحیم صلی اللہ علیہ وسلم کی امت میں انسانی
وجود بخش کر ان کے نام لیواؤں میں شامل فرمایا۔

میرے نہایت ہی قابل صدا احترام بزرگ شفیق محسن جناب حاجی ایم اے
آزاد کھوکھر صاحب نے خوشخبری دی کہ حضور آقائے نعمت غوث الثقلین شہنشاہ بغداد
سرکار غوث اعظم رضی اللہ عنہ کی بارگاہ مقدسہ میں ہدیہ تبرک پیش کرنے کے لئے
آپ کی نسبت (گیارہویں) سے میری گیارہویں کتاب تکمیل کے مراحل طے
کرتی ہوئی آقا کے کرم عظیم سے مارکیٹ میں آرہی ہے۔ کتاب ہذا کو متعدد
مقامات سے دیکھنے اور پڑھنے کا شرف حاصل ہو۔

میرے محسن حاجی آزاد کھوکھر صاحب کو اللہ رب العزت نے بارگاہ
غوثیت میں قبول فرمالیا۔ یہ اس کی وجہ یہ ہے کہ بزرگان دین فرماتے ہیں کہ غوث
اعظم سرکار رضی اللہ عنہ کی نیاز مندی سے انسان ولی اللہ بن جاتا ہے اور وقت آخر
ایمان کی دولت سے مالا مال ہو کر جاتا ہے بارگاہ غوث اعظم رضی اللہ عنہ میں تو
کمال نذرانہ عقیدت پیش کر کے اپنی قبولیت کی سند حاصل کر لی ہے۔

میرے بزرگ حاجی صاحب نے سرکار غوث اعظم رضی اللہ عنہ کی
پیدائش مبارک سے لے کر دنیا سے بظاہر پردہ نورانی تک مختصر سوانح عمری درج کی
ہے اور آپ رضی اللہ عنہ نے جو عربی میں نو قسیدے تحریر فرمائے ہیں ان کو پنجابی

ایم اے آزاد کھوکھر

کے اشعار میں قلم بند کرنے کی سعادت حاصل کی ہے اس کے علاوہ مصنف نے سرکار عالیہ سے اپنی محبت پیار عقیدت کا اظہار کرتے ہوئے منظوم منقبت کی صورت میں مہکتے پھولوں کا شیریں نذرانہ بھی پیش کیا ہے۔

دعا ہے مولا کریم حاجی صاحب کی عمر، علم میں برکت عطا فرمائے اور یہ اسی طرح نیکی کی دعوت کو عام کرنے میں پیش پیش رہیں۔ خالق کائنات ان کی سعی جمیلہ کو اپنی پاک بارگاہ میں شرف قبولیت سے نوازے اور ذریعہ نجات بنائے آمین
شم آمین۔

حضور غوث اعظم رضی اللہ عنہ فرماتے ہیں کہ ”میں جنت میں تب قدم رکھوں گا جب میرے تمام غلام جنت میں داخل ہو جائیں گے“ سرکار غوث اعظم رضی اللہ عنہ فرماتے ہیں کہ دن ہفتہ مہینہ سال چاند سورج طلوع نہیں ہوتے جب تک میری بارگاہ میں سلام پیش کر کے اجازت طلب نہیں کر لیتے۔

اتنی بڑی بارگاہ میں مجھ جیسا ناقص علم کیا ہدیہ پیش کر سکتا ہے۔ ماسوائے اس کے کہ شہنشاہ بغداد رضی اللہ عنہ اپنی بارگاہ میں قبول فرمائیں اور قیامت کے دن اپنے غلاموں میں شامل فرمائیں۔ آمین۔ بجاہ نبی الکریم الدین صلی اللہ علیہ وسلم

فقیر قادری محمد ضیاء المصطفیٰ رضوی

خادم حضرت قبلہ شوکت اسلام مدظلہ العالی

صدر انجمن میلاد مصطفیٰ رجسٹرڈ سانگلہ ہل

خراج تحسین

صاحبان عقل و دانش! آج کے مادی دور میں اچھائی کے کام کی جانب قدم بڑھانا بہت ہی مشکل اور محال ہے۔ میں سمجھتا ہوں اگر اللہ تعالیٰ کے فضل و کرم اور محبوب دو عالم شفیع معظم نبی مکرم نور مجسم صلی اللہ علیہ وسلم کی رحمت خاص کے وسیلہ جلیلہ سے چند لمحات مل جائیں ان لمحات میں اللہ تعالیٰ جل شانہ کے محبوب دو عالم اور اللہ تعالیٰ کے نیک اور مقرب بندوں کا ذکر خیر کیا جائے تو سمجھ لو یہ سرمایہ حیات کے انمول موتی ہیں۔

فرمان رسول خدا صلی اللہ علیہ والہ وسلم ہے کہ انبیاء کا ذکر عبادت اور اللہ تعالیٰ وحدہ لا شریک کے نیک اور مقرب بندوں کا ذکر خیر گناہوں کا کفارہ ہے۔ اس لحاظ سے محترم حاجی ایم اے آزاد کھوکھر صاحب لائق صد مبارک باد ہیں۔ جنہوں نے عبادت الہی سرور دو عالم صلی اللہ علیہ وسلم کے ارشاد عالیہ کی روشنی میں اپنی گزاری زندگی میں ایک بشر ہونے کے ناطے سے سہواً قصداً ہونے والی غلطیوں کا کفارہ ادا کرنے کے لئے جس عظیم ہستی کے ذکر خیر کو منتخب کیا ہے وہ ہستی کسی تعارف کی محتاج نہیں ہے۔

شہنشاہ بغداد آل نبی اولاد علی سیدی مرشدی آسمان ولایت کے درخشندہ ستارے ولیوں کے سردار پیران پیر پیر سیدنا عبدالقادر حسنی الحسینی المعروف میراں محی الدین غوث اعظم سرکار رضی اللہ عنہ کی ذات بابرکات ہے۔

مصنف موصوف نے سرکار بغداد رضی اللہ عنہ کو اپنے ذوق و شوق اور محبت و پیار کا نذرانہ عقیدت اشعار میں پیش کیا ہے۔ یہ میری سوچ اور خیال کے مطابق ہر آدمی اس روح پرور ایمان افروز کلام کو سن یا پڑھ کر داد تحسین دینے پر مجبور ہوگا۔

یہ کتاب ہماری پنجابی زبان کا ایک انمول سرمایہ ثابت ہوگی۔ چند اشعار بطور نمونہ ملاحظہ فرمائیں:

توں میراں میراں کردا رہو
توں فیضوں جھولیاں بھر دارہو

تسی پیراں دے او پیر میراں دکھ دور کرو دکھیاری دے
ایہ کملی درتے آ بیٹھی تسی وارث ایس وچاری دے

کیہ کراں میں شان بیان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں
سوئے پیر میراں دستگیر میراں جانی جان تے محرم دلگیراں

میراں جی لاج رکھیو تورے دوارن آئی
جوگن تہاری باوا بن کے پجارن آئی

یا غوث اعظم شاہ میراں سنو ہاڑے اوگن ہاری دے
میں ماناں سکھ حیاتی دے دکھ جان سھے دکھیاری دے

میراں دا دوارا چہنے ملیا اوہ تریا
ہر تھاں اوہ جت جاوے کدی نہیں جے ہریا

رب ساڈے اتے کرم کمایا میراں جی سانوں پیر ملیا
رکتا میراں اتے رحمتاں سایا میراں جی سانوں پیر ملیا
میں محترم آزاد کھوکھر صاحب کی اس محبت بھری کاوش کو منظر عام پر
لانے اور نعت خوانوں کو اک بہترین شعری پراگائیت کرنے پر خراج تحسین پیش

کرتے ہوئے دل کی اتھاہ گہرائیوں سے مبارک باد پیش کرتا ہوں اور اس دعا کے ساتھ کہ موصوف کے دلی جذبات پیار و محبت ذہنی اور فکری تاثرات بارگاہِ غوثِ اعظم رضی اللہ عنہ میں قبول و منظور فرما کر ان پاکیزہ اور عقیدت بھرے لفظوں کی ادائیگی کو ذریعہ نجات بنا کر اجرِ عظیم عطا فرمائے۔ آمین شہم آمین

دعا گو

اعلیٰ حضرت ایورڈ یافتہ ثناء خوان مصطفیٰ (صلی اللہ علیہ وسلم)

حاجی شیخ وقار احمد عظیم گوجرہ ضلع ٹوبہ ٹیک سنگھ 0301-7239029

سانگے شہر دا اک عزیز جن ، جتھے ملے اوہ طبع نوں شاد رکھے
 اوہدے واسطے دلوں دُعا میری ، مولا اوس نوں سدا آباد رکھے
 شعری کتب اوہ یاراں ہے لکھ بیٹھا، مولا اوس دی جاری ادا رکھے
 آزاد کھوکر اوس دا نام حاجی شعراں وچ تخلص آزاد رکھے

الحاجی حکیم نذیر احمد نذیر منڈی فیض آباد ضلع ننکانہ صاحب

حبیب خدا صلی علیہ وسلم والعت گواہ متی

(ایم اے آزاد کھو کھر)

اے خالق کائنات اے رب کائنات اے مصور کائنات تیریاں حکمتاں
نوں انسانی عقل کے کنڈے تکرری میزان تے نہیں تول سکدی۔ نہ ایہہ اندازہ کر
سکدی اے کہ تیرا اگلا پروگرام کیہ ہووے گا۔

اے میرے سوئے یکتا تے پیارے مولا کریم توں ون سوئے رنگاں نال
ایس کائنات دے کوئے کوئے نوں کرنا سوہنا دلکش تے خوبصورت بنایا سجایا اے۔
ایہدے دریا سمندر ندی نالے پر بت اچے نیویں ڈونگھے ٹوئے بے چٹیل میدان
صحرا سبزہ زار وادیاں۔ جانور پرندے انسان جن فرشتے دھرتی امبر پانی دی مخلوق
جیہناں دی تعداد رنگ قسماں نوں تیری ذات مبارک توں بغیر کوئی نیں جان سکدا۔
تیری لکھاں کروڑاں دی تعداد اوچ اوہ تیری مخلوق جیہنوں میری نظراج تیک نہیں ویکھ
سکی توں اپنے حکم سیتی کن کیہ کے پیدا کیتی اے۔

ایہ رنگ برنگی دنیا دے تمام نظارے توں اک متبرک تے نورانی ہستی
جیہڑی کہ تینوں ساری کائنات وچوں حدوں ودھ من پسند تے محبوب اے۔ اوہدے
لاڈلڈان واسطے اوہدی خوشی محبت تے پیار وچ پیدا فرمائی اے تے اوس حسین تے
سوئے نورانی ہستی نوں دلبر محبوب جانی جن سانول تے آخری نبی داناں دے کے
کل نبیاں رسولاں توں آخر تے ایس فانی جہان تے بڑی شان شوکت نال بھجیا۔

ایس عالی شان مرتبے نوں ہور اگے ودھاندیاں ہویاں اوہنوں اک
نورانی سچی حقی تے سدا قائم رہن والی اپنی سوئے کتاب قرآن مجید عنایت فرمائی ایس
لازوال تے رحمتاں بھری کتاب وچ میرے مولا توں ایہ عبارت تے روح پرور

ایم اے آزاد کھو کھر

ایمان افروز کلمات درج فرمائے ”اے ایمان والیو! میں تے میرے فرشتے ایسے نورانی ہستی تے درود سلام پڑھنے آں تسی وی ایسے پیارے تے درود سلام بھیجو۔“
 ایہہ تعریف تے مدح سرائی دا سلسلہ سدا جاری ساری رہے گا انشاء اللہ!
 میرے بوہت پیارے تے علمی ادبی شخصیت حضور پر نور محبوب عالم نور مجسم صلی اللہ علیہ والہ وسلم دے عاشقانہ ذوق دے اک امتی نے نعتیہ کلام نوں کئی کتاباں دا وجود دے کے مارکیٹ وچ پیش کیتا اے جہناں دی گنتی دس بن دی اے۔ اوس جن لکھاری داناں ایم اے آزاد کھوکھر اے جیہڑا تقریباً پنجاب دے مشہور تے اہم لکھاریاں وچ گنیا متھیا جاندا اے۔

آزاد کھوکھر ہوراں دی ایہ ہتھلی کتاب منقبتی پراگا اے جیہدا ٹائٹیل بڑا من کھچواں تے دلکش اے حضرت پیر پیران پیر دستگیر بغداد والی سرکار رضی اللہ عنہ گیارہویں والے دی نسبت نال گیارہویں نمبر تے عوام آگے پیش کیتی اے۔
 ایسے منقبتی پراگے اندر سرکار بغداد رضی اللہ عنہ دے ایسے جہان نوں رونق بخشن توں لے کے آخری ساہ تک پوری عمر دیاں مٹھیاں مٹھیاں گلاں باتاں حیاتی وچ پیش آون والیاں اوکڑاں مشکلاں تکلیفاں۔ خاص عزیزاں دی قربت کرامتاں تے سرکار عالی والا شان دے اپنے ہتھ مبارک دے لکھے ہوئے لا جواب نو ۹ قصیدے وی منظوم کر کے درج کیتے نیں۔

”شاہ پیر جیلانی سوئے نیں“ دی ابتداء مولا کریم وحدہ لا شریک دی حمد شریف تے اوہدے محبوب صلی اللہ علیہ وسلم دی پیاری نعت شریف توں اڈ بندیاں دا انوکھاتے نرالا ویرداوی لکھیا اے۔

حمد شریف دا اک شعر مطلع بطور ونگی درج کیتا جاندا اے جیہدے وچ اللہ سوئے دی مٹھے اکھراں وچ تعریف کیتی گئی اے:

سدا رب دی سوئے اے بادشاہی ہور کسے نوں اتھے قرار ناہیں

ایم اے آزاد کھوکھر

اوہ خالق مالک تے ہے رازق بناں اوس سوہنے پالہنار ناہیں
اک نعت مبارک دا شعر بطور تبرک حاضر اے:

آئے رب دے سوہنے دلدار درود سناؤ بیلو
گنیاں اج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلو
آزاد کھو کھر دے شعراں وچ حقیقت تے سچائی دا جذبہ کٹ کٹ کے
بھریا ہوندا اے شعر سن کے دلی ذوق لڈیاں پاوند نظر آوندا اے۔
اک بند وچ بندے دا ویرا کر دے لکھدے نیں:

بندے بندے دے روگ دا ہین دارو، ولی اللہ دے ہین مختار بندے
سبھے اوکڑاں مشکلاں ٹال دیندے، وسن دلاں وچ وانگ دلدار بندے
محترم آزاد ہوراں دیاں شائع شدہ کتاباں وچ درج شدہ تقریظاں پڑھن
توں پتہ لگدا اے کہ موصوف دا ادبی میدان بوہت وسیع تے پیار بھرے پھلاں دا
اک دلکش مہکدا باغ اے جیہدی خشبو سجناں بیلیاں قاریاں ادیباں شاعراں تے
پی ایچ۔ ڈی پروفیسر حضرات توں علاوہ نعت خواناں وچ مقبولیت دے طور تے
اک سندا اے۔

میں کوشش کر کے آزاد کھو کھر ہوراں دے ادبی مہرباناں دی چھوٹی جہی
جانکاری دی فہرست پیش کیتی اے۔ تسی خود ایہناں دانشمنداں علم دوست فہم فراست
دے مالک دوستاں توں ایہ بخوبی اندازہ لاسکدے اوہ کہ خوش بخت آزاد کھو کھر نوں
پیار محبت تے الفت دے پھل ہاراں دی شکل وچ پان والے عظیم تے قدر آور قمیتی
شخصیات موجودہ ویلے دی اک اہم نعمت نیں جیہناں دے پیارے ناں تھلے
پڑھے جاسکدے نیں:

☆ جناب محترم صاحبزادہ پیر سید رضا علی حیدر لقادری چشتی شاہ صاحب سجادہ نشین
آستانہ عالیہ چمن پنچتن مرشد آباد (پنجاب)

ایم اے آزاد کھو کھر

- ☆ جناب محترم پیر سید محمد صدیق شاہ قادری چک 243 گ ب، سمندری
- ☆ جناب محترم پیر محمد نور المصطفیٰ رضوی قادری مہتمم جامعہ انوار مدینہ سانگلہ ہل
- ☆ جناب محترم مفتی محمد ذوالفقار علی رضوی خطیب اعظم مرکزی رضوی جامع مسجد سانگلہ ہل
- ☆ جناب محترم پروفیسر ڈاکٹر عصمت اللہ زاہد چیئر مین شعبہ پنجابی پنجاب یونیورسٹی لاہور
- ☆ جناب محترم احمد شہباز خاور فیصل، آباد
- ☆ جناب محترم پیر سید حسام القیوم سجادہ نشین آستانہ عالیہ مکان شریف چک نمبر 119 بھلیر سانگلہ ہل
- ☆ جناب محترم پروفیسر ڈاکٹر حاجی ریاض مجید، فیصل آباد
- ☆ جناب محترم ڈاکٹر انعام الحق جاوید، چیئر مین شعبہ پاکستانی زبانیں، علامہ اقبال اوپن یونیورسٹی اسلام آباد
- ☆ جناب محترم افتخار عارف چیئر مین اکادمی پطرس بخاری روڈ، اسلام آباد
- ☆ جناب محترم پروفیسر ریاض احمد قادری، گورنمنٹ کالج سمن آباد فیصل آباد
- ☆ جناب محترم حاجی حافظ عبید اللہ مشتاق پرنسپل گوجرہ
- ☆ جناب محترم خلیفہ محمد ضیاء المصطفیٰ رضوی، صدر انجمن میلاد مصطفیٰ سانگلہ ہل
- ☆ جناب محترم حاجی فقیر اثر انصاری، فیض پور خورد شر قپور روڈ شیخوپورہ
- ☆ جناب محترم حاجی ڈاکٹر محمد احمد تبسم گوجرہ
- ☆ جناب محترم شیخ محمد سلیم طاہر، صدر تحریک منہاج القرآن تحصیل سانگلہ ہل
- ☆ جناب محترم میاں محمد جمیل طاہر حیدر القادری چشتی سانگلہ ہل
- ☆ جناب محترم سید صلاح الدین ایوبی، صفدر سٹریٹ برکت ٹاؤن شاہدرہ لاہور
- ☆ جناب محترم صوفی حاجی محمد افضل کھوکھر نکانہ صاحب
- ☆ جناب محترم حکیم الحاج نذیر احمد نذیر، محلہ کوٹ یعقوب فیض آباد منڈی ضلع

نکانہ صاحب

- ☆ جناب محترم ریاض قدیر تبسم بٹالوی گوجرہ شریف
- ☆ جناب محترم محمد اسلم غزالی پینٹرائینڈ آرٹسٹ صاحب دیوان گوجرہ شریف
- ☆ جناب محترم قاری محمد سردار صاحب دیوان گوجرہ شریف
- ☆ جناب محترم حاجی شیخ وقار احمد، عظیم نعت خواں گوجرہ شریف
- ☆ جناب محترم خالد محمود بزمی، چک گگو ماہل گوجرہ شریف
- ☆ جناب محترم عبدالستار نیازی، نعت خوان گوجرہ شریف
- ☆ جناب محترم محمد دین پروانہ گوجرہ شریف
- ☆ جناب محترم حاجی امتیاز الحق کھوکھر ڈھولن وال لاہور
- ☆ جناب محترم صوفی افتخار حسین نقشبندی گوجرہ شریف
- ☆ جناب محترم محمد علی رحمانی سانگلہ ہل
- ☆ جناب محترم سرفراز اینڈ دف پارٹی سانگلہ ہل
- ☆ جناب محترم منظور شاہد نعت خوان سانگلہ ہل
- ☆ جناب محترم علی رضا سلطانی نعت خوان سانگلہ ہل
- ☆ جناب محترم غلام مصطفیٰ شاہد مہدی محلہ گوجرہ شریف
- ☆ جناب محترم حسن اختر احسن، منڈی بہاء الدین

آزاد کھوکھر دے اوارڈاں دی فہرست

- ☆ شاہکار ایوارڈ گوجرہ 1985ء
- ☆ بری نظامی ایوارڈ پتر، فیصل آباد 2000ء
- ☆ مصور ویلفیئر ایوارڈ گوجرہ 2001ء
- ☆ میرکلاں ایوارڈ گجر خاں بزم میرکلاں بادشاہ

ایم اے آزاد کھوکھر

2001ء	چنگا میرا گوجر خان	
2003ء	علم و ادب سند شاخ ادب فیض پور خورد	☆
2003ء	ادبی ایوارڈ ادبی تنظیم گل دستہ ادب سانگلہ ہل	☆
2004ء	سیدنا حضرت پھل آگروی ایوارڈ، لاہور	☆
2006ء	توصیف مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم ایوارڈ، فیصل آباد	☆
2007ء	ورلڈ پنجابی فورم روزن ادبی فورم گجرات	☆
2007ء	نیشنل پریس کلب سانگلہ ہل امتیازی سند	☆
2008ء	مصور ویلفیئر کونسل ایوارڈ، سانگلہ ہل	☆

پرردہ قصر آس

خلیفہ محمد طاہر رفیق سروری قادری سلطانی
سانگلہ ہل

شاہ پیر جیلانی سوہنے نیں

اللہ تعالیٰ دالکھ لکھ شکر اے کہ اوہنے اپنے فضل کرم نال اپنا تے اپنے حبیب پاک صلی اللہ علیہ والہ وسلم دامینوں محبت تے نعت خوان بنایا۔

نعت خواناں نوں ہمیشاں شاعر حضرات دی ضرورت پیندی اے تے میری ایہہ ضرورت تے ویلے دی لوڑ گوجرہ شریف توں ہجرت کر کے سانگلہ ہل آن والے من موہنے تے محبتاں والے شاعر ادیب تے اک منتظم اوصاف دے مالک ریٹائرڈ ہیڈ ماسٹر جناب ایم اے آزاد کھوکر نے پوری کیتی اے۔ میں اپنے واسطے ایہہ سعادت سمجھنا کہ اللہ تعالیٰ نے پنچتن پاک دے نال خاص محبت میرے پیر و مرشد لچپال حضرت سخی سائیں محمد نجیب سلطان باہو مدظلہ عالی دی عقیدت انس پیار نے ایہتھوں تیک پونچایا۔

آزاد کھوکر جہاں دیاں ایس ہتھلی کتاب توں پہلاں دس ادبی کتاباں مارکیٹ وچ آچکیاں نیں۔

جیہناں وچوں اک کتاب ”معجزے پاک نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے“ انعامی مقابلے وچ شہر گجرات توں دو جا انعام مبلغ پنج ہزار روپے تے اک شیلڈ وی حاصل کر چکی اے۔

انج تے آزاد کھوکر نوں دس ادبی اوارڈ وی مل چکے نیں استاد محترم وی اک نعتیہ مکمل کیسٹ الحاج محمد اختر حسین قریشی دی من موہنی آواز وچ مارکیٹ وچ چل رہی اے۔

دوجی نعتیہ آڈیو کیسٹ گوجرہ شہر دے مشہور نعت خوان حاجی صوفی

بدرالدین بدرتے شیخ حاجی وقار احمد عظیم دیاں آوازاں وچ ریلیز ہو چکیاں نیں۔
 ایہناں توں علاوہ ”دنیا تے اک ریکارڈ اے شہادت حسین دی“، خالق
 دے حکم نوں سے نبھایا حسین نے“ حضرت امام عالی مقام امام حسین علیہ السلام
 دے حوالے نال مکمل کیسٹ میری آواز وچ ہو چکی اے۔

میری دعا اے کہ اللہ وحدہ لا شریک حاجی ایم اے آزاد کھو کھو نوں صحت
 تندرستی تے اوہناں دے علم وچ اپنی مزید برکت شامل حال فرمائے۔

آمین ثم آمین

دعا گو گدائے در حسین پاک سگے باہو

حافظ القاری قاسم عمر سلطانی سانگلہ ہل

کہنے کو تو ہم روز آدمیوں سے ملتے ہیں۔ مگر آدمی تو کبھی کبھی ملتے ہیں۔ اور پھر ایسے آدمی جن کا ادب کے ساتھ گہرا لگاؤ ہو اور شاعری جن کے خون میں رچی بسی ہو اور شاعری بھی ایسی جس میں عشق حقیقی نظر آئے بہت کم ملتے ہیں۔

ایم اے آزاد کھوکھر کی شاعری کا مرکز عشق رسول حب نبی ﷺ اور اولیائے کرام ہے۔ حضور سید عبدالقادر شہنشاہ بغداد حسنی الحسینی جیلانی (غوث اعظم) کی حیات مبارک اور پاکیزہ زندگی کے دیگر معاملات کو جس طرح پیار و محبت وضاحت و بلاغت سے اس کتاب (شاہ پیر جیلانی سوئے نیں) میں شعری شکل دیتے ہوئے دلکش پیرائے میں بیان کیا ہے۔ وہ اس بات کا پتہ دیتی ہے کہ انہوں نے ظاہر اباطناً حضور غوث اعظم سرتاج اولیاء سے کشف کشید کیا ہے۔

اس کتاب میں تصوف کے اسرار و رموز کے علاوہ علم کا دفور بھی ہے۔ جو ہماری مشرقی شاعری کی ایک احسن اور مشہور روایت ہے۔ اس کتاب کے نفس مضمون سے یہ پتہ چلتا ہے کہ شاعر موصوف کے دل میں محبت و الفت کا کبھی نہ تھمنے والا ٹھاٹھیں مارتا سمندر ہے۔ جب محبت اور چاہت اپنی حدوں کو پھلانگتی ہے تو قلم کی نوک شاعری کے نورانی حروف جبین قرطاس پر انڈیل دیتی ہے۔

ایم اے آزاد کھوکھر پنجابی کی آسان اور مشکل دونوں تراکیب استعمال کرنے والے سمجھ دار اور فہم و فراست کے حامل اعلیٰ شاعر ہیں جنہوں نے اپنی اس کتاب کا آغاز حمد باری تعالیٰ سے کرنے کے بعد اس کے محبوب پاک سرور عالم شفیع معظم نبی محترم نور مجسم ﷺ کی مدح سرائی بھی اپنے انوکھے اور دلکش انداز میں کی ہے۔ قاری کا دل یہ بات کہنے کو پچل اٹھتا ہے کہ:

نعت کہنا ہے عطائے آنحضور

نہ کہ بس زور قلم کی بات ہے (ابوبکر ناظم)

نعت شریف کے بعد اپنے مضمون کو بے کرا آگے بڑھتے ہیں۔ اور حضور

شیخ سیدنا عبدالقادر جیلانی کے در کو تھام لیتے ہیں۔ شاید وہ یوں کہنا چاہتے ہیں کہ:

اس در سے کبھی !!

کوئی نا امید نہیں لوٹا

کوئی خالی ہاتھ نہیں لوٹا

میں بھی لوگوں کے ساتھ چلا

چہرے میں گرد و ملال لئے

اک پر امید خیال لئے (سرشار صدیقی)

سب سے زیادہ جس بات نے مجھے حیران کیا وہ یہ کہ حضور سیدنا شیخ عبدالقادرؒ کے نو (۹) قصیدہ جات جو کہ عربی میں خود آپ سرکار نے تحریر کئے ہیں ان کا پنجابی زبان میں بوہت ہی من موہنا اور دلکش شعری ترجمہ درج کیا گیا ہے۔ جو کہ اس کتاب کی خوبیوں میں اک الگ زریں اضافہ ہے۔ میں اپنے ذہنی وثوق اور کامل یقین سے یہ کہنے میں عار محسوس نہیں کرتا کہ آزاد کھوکھر کے قلم نے کہیں بھی ڈگمگانے کی ضرورت محسوس نہیں کی بلکہ روانی کا تسلسل اول تا آخر ایک جیسا اپنایا ہے۔ میں دعا گو ہوں کہ آزاد کھوکھر کا یہ محبت بھرا نذرانہ جب حضور غوث اعظم سرکارؒ کی بارگاہ بے کس پناہ میں انکساری اور عاجزی سے پیش ہو تو شہنشاہ بغداد سرتاج اولیاءؒ اسے سند قبولیت عطا فرما کر مصنف کی خوشیوں اور مسرتوں میں اضافہ فرمائیں۔ آمین ثم آمین

مدح خواں حاجی محمد سلیم طاہر
صدر تحریک منہاج القرآن
تحصیل سانگلہ ہل ضلع ننکانہ صاحب

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ

محبوب سبحانی، قطب ربانی

محبوب سبحانی، قطب ربانی، غوث صدیقی، قندیل نورانی شہباز لا مکانی
معراج عرفانی، برہان حقانی، جلوہ رحمانی غوث الثقلین۔ تاج المحققین ہاوی النسیم
عالی المہم جتہ العاشقین، سلطان الواصلین وارث النبی المختار غوث العالمین حضور
غوث میراں سیدنا عبدالقادر جیلانی بغدادی حسنی الحسینی آل رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم اولاد
پاک سیدنا علی المرتضیٰ اور حضرت فاطمہ الزہراء دی بارگاہ دے اندر عاشق صادق
حاجی ایم اے آزاد کھوکھر ہوراں ایہہ نذرانہ عقیدت جیہڑا پیش کیتا اے۔ ایہناں دا
عظیم کارنامہ اے۔ اس توں پہلاں کسے وی غوث میراں سرکار دی بارگاہ اندر
شعری صورت وچ نذرانہ عقیدت پیش نہیں کیتا اے۔ اس دے وچ خاص گل
جیہڑی قابل ذکر تے عام تسلسل نال ترجمہ کرنا بہت وڈا اعزاز اے۔ اللہ پاک
حاجی ایم۔ اے آزاد کھوکھر ہوراں دی ایس کوشش نوں جیہڑی ایہناں بڑی محنت نال
بارگاہ غوثیت وچ پیش کیتی اے شرف قبولیت فرمائے۔

اللہ پاک اگے ایہ التجا اے کہ غوث میراں دی بارگاہ اندر نذرانہ عقیدت
پیش کرن پاروں ایہناں نوں مزید قربت وی نصیب فرمائے اور مزید برکتاں
رحمتاں شامل حال فرمائے۔ آمین

سگ بارگاہ غوث میراں

خلیفہ ڈاکٹر محمد ارشد القادری چشتی سانگلہ ہل

اک وکھرالکھاری

اللہ سوہنے دی اوہ پاک تے نواری ہستی اے جہدے اوصاف حمیدہ منزہ
لکھن لکیاں انسان ختم ہو جانے نیں لیکن اوس خالق رازق تے مالک دیاں مٹھیاں
پیاریاں دل نوں سرور بخشن دالیاں حقیقت بھریاں گلاں قیامت تیک لکھدیاں مکن
وچ نہیں آؤنیاں۔

مولا کریم نے اپنی شانناں برکتاں عظمتاں والی حقی تے سچی روحانی
کتاب قرآن مجید وچ کھلے لفظاں نال اعلان فرمایا اے کہ کائنات دے اندر جے
رکھ شجر درخت ماضی وچ اُگے، ہن جو موجود نیں ایہناں توں اڈ رہندی دنیا تک
اُگن والے رکھاں دیاں قلمماں، نہراں، دریاواں، سمندراں، دے پانی دی سیاہی،
رکھاں دے تمامی پتے کاغذ بنائے جان تے فیروی میری قدرت کاملہ دے
اوصاف پورے لکھے نیں جاسکدے۔

ہر جگہ موجود تے حاضر رہن والے اللہ سوہنے نے اپنی شک شبے توں
پاک پوتر نورانی روحانی تے ہدایت بخشن والی پیاری کتاب دی سورۃ رحمن وچ فخریہ
انداز وچ بندے نوں مخاطب کر کے تفصیل نال فرمایا اے۔

”کہ اے انسان توں میری کیہڑی کیہڑی نعمت نوں جھٹلاویں گا“

اللہ سوہنا جیہڑا بڑا رحیم کریم تے عظیم اے اوہنے اپنی رحمت پاروں دنیا
دے ہر انسان نوں کسے اک اہم وصف توں نوازیایا اے جہدی وجہ نال اوہ بندہ دنیا
وچ نامی گرامی وی آئی پی گنیا مٹھیا جاندا اے۔

مولا کریم دی رحمت وچوں باقی مشہور تے نامی گرامی بندیاں وانگوں حصہ لین والا انکساری تے عاجزی دا پتلا ایم اے آزاد کھوکھرو وی اے۔ جہنوں رب کریم نے فن شاعری توں واہوانواز رکھیا اے۔ موصوف دیاں شاعری دی ہر صنف تے کافی کتاباں مارکیٹ وچ آچکیاں نیں۔ لطف دی گل ایہ وی اے کہ آزاد کھوکھرو ہر سال اک نویں کتاب مارکیٹ وچ پیش کردا اے۔ جیہڑی شاعراں ادیباں لکھاریاں واسطے اک حیرت تے داد دین دی گل اے۔

ایہ ہتھلی پنجابی پراگے دی شعری کتاب ”بغداد والی سرکار رحمۃ اللہ علیہ“ دے ناں کیتی گئی اے۔ جیہداناں وی اوہناں دی نسبت نال رکھیا گیا اے۔ ”شاہ پیر جیلانی رحمۃ اللہ علیہ سوہنے نیں“

ایس کتاب دے پڑھن توں پتہ لگ دا اے کہ لکھاری نے ایہدی تیاری وچ واہوانس بھج کیتی ہووے گی۔

آزاد ہوراں دے حساب نال ایس کتاب دایار ہوویں والی سرکار رحمۃ اللہ علیہ ناں نال یارہواں نمبر آؤندا اے۔ جیہنوں اللہ سائیں دی حمد شریف توں بعد اوہدے محبوب عالم شفیع معظم رسول اکرم نور مجسم صلی اللہ علیہ وسلم دی نعت مبارک نال شروع کیتا گیا اے۔

ایس کتاب وچ اک خوبی ایہ وی نظر آئی اے کہ پیران پیر پیروں دے تھوڑے تھوڑے مگر جامع حالات پیدائش توں وصال تک شعری رنگ وچ جمع کیتے گئے نیں۔ عظمتاں والے پیر ہوراں دے نو قصیدے جیہڑے سرکار نے خود تحریر فرمائے سن اوہ وی نظم دی صورت وچ اپنا وکھرا مقام رنگ تے سرور رکھدے نیں۔ آزاد کوکھرو نے اپنی عقیدت محبت تے چاہت دا ثبوت پیر جی ہوراں دیاں تقریباً 42 منقبتاں منظوم لکھ کے کتاب دے وجود نوں دلکش تے سوہنا بنا دتا اے۔ جیہد نعت خوان حضرات واسطے اک عظیم تحفہ اے۔

میرے خیال وچ اولیاء اللہ دی نسبت نال 2009ء وچ چھپن والیاں منظوم کتاباں وچ ایہدا اپنا اک دکھراتے خوش کن مقام ہووے گا۔ نقاد حضرات وی ایس چیز نوں مکھ رکھدیاں ہویاں اپنے قلم دی روانی وچ ایہدے نال پورا پورا انصاف فرمان گے۔ آزاد کھوکھر ایس کتاب توں پہلاں 2006ء وچ معجزے پاک نبی دے، 2007ء وچ نعتیہ کتاب ”جنتاں دے ویزے ونڈے رب دا حبیب اے“ ورلڈ پنجابی فورم گجرات ولوں دو جا دو جا انعام حاصل کیتا اے۔ انشاء اللہ تعالیٰ 2009ء دی ایہ کتاب وی انعام یافتہ ہووے گی موصوف ہر سال نویں شعری کتاب مارکیٹ وچ پیش کر رہے نیں۔

رب کائنات نے آزاد کھوکھر نوں ایچ دے پروگراماں نوں ٹورن دا وصف وی عنایت فرمایا ہو یا اے۔

ایچ دے محفل دے اختتامی ویلے تک بڑے چنگے طریقے نال نعت خوان حضرات نوں گنتری دے لحاظ نال بھگتا دیندے نیں۔ آخرتے میں اللہ سوہنے دی بارگاہ عظیم وچ اپنے پیر و مرشد دے صدقے وسیلے نال ایہ دعا کرنا واں کہ اللہ تعالیٰ آزاد کھوکھر نوں ہو ر لکھن تے چنگا لکھن دی توثیق عطا فرمائے۔

آمین ثم آمین

احمد شہباز خاور

داسا فیصل آباد

سوئی نگھی ودھائی ہووے

پروردگار عالم جدوں اپنے لاڈلے پیارے محبوب ﷺ دے امتی دی گہری محبت لگن تے نیک نیتی نوں دیکھ دا اے۔ تے اوہ اپنی رحمت نوں اوس بندے تے ہووے سبج کر دیندا اے کہ اوہ میرے انعام توں فیہہ چکے کے اپنے آئندہ دے پروگرام دا ذوق شوق نال ودھارا کر سکے۔ ایس کرم فضل تے رحمت دی زندہ مثال آزاد کھوکر اے۔

آزاد کھوکر شہر گوجرہ ضلع ٹوبہ ٹیک سنگھ دا جم پل تے وسنیک اے۔ اپریل 1996ء وچ سنت رسول ﷺ پوری کر دیاں ہویاں ہجرت کر کے سانگلہ ہل چلا گیا۔ ماں بولی دے ایس سیوک نے 1985ء وچ اپنا پہلا پنجابی پراگہ ”گیت مالا“ دے ناں تے شائع کیتا تے صاحب دیوان شاعراں دی صف وچ ہک کڈھ کے کھلو گیا۔

2000ء توں لگا تار کتاباں دی ورہے وار چھپوائی اشاعت دا سلسلہ شروع ہو گیا ہن تیک دس منظوم کتاباں مارکیٹ وچ آکے ایہدے ناں دی شاعراں ادیباں وچ جانکاری کراچکیاں نیں۔

آزاد کھوکر ہوراں دی ایہ ہتھلی کتاب ”شاہ پیر جیلانی ﷺ سوئے نیں“ دینی کھیترو وچ اک خوش گوار وادھا ثابت ہووے گی۔

اللہ تعالیٰ دی سوئی نوارنی بارگاہ وچ میری ہتھ جوڑ کے دعا اے کہ اوہ عبوب خدا سرتاج انبیاء ﷺ دی بے کنار رحمت دے صدقے آزاد ویرنوں ادبی میدان وچ اپنے پیر جمان دی ہووے توفیق تے ہمت عطا فرماوے۔ آمین،

میں آخرتے آزاد ویرنوں نویں سٹاب نون مارکیٹ وچ لیان تے دلی
طور تے سوئی سوکھی نگھی تے مہکاں بھری ودھائی قبول کرن دی بیٹی پیش کر
رہیاں۔

حاجی حافظ عبید اللہ مشتاق (پرنسپل)
عبید اللہ مشتاق ہائی سکول
عبید اللہ کالونی گوجرہ 08-08-1

مصنف دا پتہ

ملاقات دا سوت جے ہوئے پیدا سیدھا سانگے وچ توں بھرا آویں
ایم اے آزاد کھوکر ہے ناں قلمی دفتر داتا کتابت پچھا آویں
وارڈ دو دی گلی سے چار نمبر محلہ سودا گراں ذہن بٹھا آویں
صوبہ پنجاب تے ضلع ننکانہ صاحب پاکستان دا ناں پکا آویں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبي الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

حمد باری تعالیٰ

توں اللہ اللہ کر بندے اوہدے قہر غضب توں ڈر بندے
اوہدی رحمتوں جھولیاں بھر بندے

ہر شے دا مولا خالق اے اوہ مالک کل دا رازق اے
توں بحر توحید دے تر بندے اوہدے قہر غضب توں ڈر بندے
اوہدی رحمتوں جھولیاں بھر بندے

اوہ یکتا اِکُو کلا اے جو تیرا میرا اللہ اے
اوہدا کوئی نہیں محل تے گھر بندے اوہدے قہر غضب توں ڈر بندے
اوہدی رحمتوں جھولیاں بھر بندے

اوہ سوندا نہیں اوہ کھاندا نہیں ساڈے وانگوں لیڑے پاندا نہیں
ایہہ دعویٰ حق توں کر بندے اوہدے قہر غضب توں ڈر بندے
اوہدی رحمتوں جھولیاں بھر بندے

اوہدا ابا ماں تے ویر نہیں کوئی رشتے وچ ہمیشہ نہیں
توں پاک قرآن نوں پڑھ بندے اوہدے قہر غضب توں ڈر بندے
اوہدی رحمتوں جھولیاں بھر بندے

جن آدم ملک بنائے اوہنے پھل پھل تے باغ سجائے اوہنے
 کچھ غور ایہدے تے کر بندے اوہدے قہر غضب توں ڈر بندے
 اوہدی رحمتوں جھولیاں بھر بندے

اوہ موت حیات اولاد دیوے جھگے وسدے کر برباد دیوے
 کم چنگے کردا مر بندے اوہدے قہر غضب توں ڈر بندے
 اوہدی رحمتوں جھولیاں بھر بندے

بدلاں چوں مینہ برسائے اوہنے ربن تھمیں فلک ٹکائے اوہنے
 اس رب دا پانی بھر بندے اوہدے قہر غضب توں ڈر بندے
 اوہدی رحمتوں جھولیاں بھر بندے

چن سورج روشن تارے میں دیہن فیہ کئے پیارے میں
 توں شکر خدا دا کر بندے اوہدے قہر غضب توں ڈر بندے
 اوہدی رحمتوں جھولیاں بھر بندے

میری گل نوں سٹ نہ پاویں توں نہ ہور دوارے جاویں توں
 اوہدی چوکھٹ تے سردھر بندے اوہدے قہر غضب توں ڈر بندے
 اوہدی رحمتوں جھولیاں بھر بندے

سب دکھڑے دور آزاد کرے سانوں نشیاں وچ آباد کرے
 کچھ صبر مشقت جر بندے اوہدے قہر غضب توں ڈر بندے
 اوہدی رحمتوں جھولیاں بھر بندے

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبي الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

حمد شریف

اللہ سو ہنا

سدا رب دی سوئی اے بادشاہی ہور کے نوں اتھے قرار ناہیں
اوہ خالق مالک تے سے رازق، بناں اوس سوئے پالنہار ناہیں
اوہدے حکم تھیں پیدا اے چیز ہوندی، اوہدے جہیا کوئی حاکم مختار ناہیں
ادہنوں نال مخلوق ہے پیار چوکھا ہور کے نوں ایڈڑا پیار ناہیں
اک اک ذرے دا اوس نوں علم ہے اے غافل کے وی جگ دی چیز توں نہیں
اوہدے حکم تھیں چمن دریا پر بت رہنا دلکش قائم سنسار ناہیں
اوہدے ہتھ حیاتی تے موت سکھے وارث آپ ساری کائنات دا اے
جو چاہوے اوہ کردا رب سچا اوہدے حکم توں ہوئے انکار ناہیں
ہر قسم دی ہے مخلوق اتھے نیک بخت شریر شیطان وی نہیں
عیب کاراں نوں بخشنا موج اوہدی اوہدے جیا اعلیٰ بخشہار ناہیں
اپنے حکم رضاتے امر اندر نہیں کے دا دخل قبول اوہنوں
اوہ اعلیٰ اچاتے پاک مولا وڈی اوس توں ہور سرکار ناہیں
عزت شہرت اولاد ہے دین والا نہ دئے تے اوس نوں کون آکھے
اوہ خدا بھگوان پر ماتا اے لاشریک اللہ ہور ستار ناہیں
اوہ منگتے نوں تخت بیٹھا دیندا بادشاہاں دی مٹی پلینت ہووے
باغی اوس توں جیر داوی ہو جاوے چھڈے اوس تائیں اوہ جبار ناہیں

ماں باپ تے بیوی بچیاں توں لھان پین تے سون توں پاک مولا
 ہر عیب توں پاک چھ ذات اوہدی ہوندا کدے وی اوہ بیمار ناہیں
 پنجگانہ نماز تے رہو پکا روزے رکھ رحمان دی لٹ رحمت
 دن حشر دے دینا حساب بندے کسے ویلے وی انہوں وسار ناہیں
 غصہ طیش قہر تے حسد کرنا مولا پاک نوں نہیں پسند مورکھ
 سدا گھاٹے دا سودا ہے ویر میرے دانشمنداں دی ایہ تے کار ناہیں
 مولا ساہ میرے قبضے وچ تیرے نہ چاہیں تے ساہ نہیں لے سکدا
 تیری حاکمیت میرے سر متھے شانناں والیا توں لا چار ناہیں
 ایہ آزاد وی اوس دا ہے بندہ اوہدیے جانی حبیب دا امتی اے
 ایہدے جہیا کوئی کائنات اندر بھلن ہار جھلا اوگہنار ناہیں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

نعت شریف

آئے رب دے سونے دلدار درود سناؤ بیلو
گمیاں اج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلو
سب توں پہلے بعد وچ آئے رحمتاں اپنے نال لیاے
دو عالم تے جہناں دے سائے آمنہ بی بی دے او جائے
آئے محسن تے غم خوار درود سناؤ بیلو
گمیاں اج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلو
مکے شہر نوں ملن ودھائیاں وا وا جگ تے شہرتاں پائیاں
دادے دے گھر رحمتاں چھائیاں لین سی دائیاں بچوے آئیاں
سب ہو کے گھروں تیار درود سناؤ بیلو
گمیاں اج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلو
قدسی مہک دے ہار لیاے آقا دے گل اوہناں پائے
جھنڈے عرش تے کعبے لائے خشیوں نعرے لاندے آئے
آئے نبیاں دے سردار درود سناؤ بیلو
گمیاں اج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلو

آمنہ بی بی ویکھ نظارے آکھے اے فرزند پیارے
تیرے سارے کم نیارے رحمتاں دے میں جاری دھارے
سچی سونہی آئی سرکار درود سناؤ بیلویو

گنیاں آج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلویو
جنتی واسو جنت سنوارن آپ توں پھل عقیدت وارن
نہیاں دے وچ وقت گزارن رل درود سلام پکارن
پے گئی اے کوک پکار درود سناؤ بیلویو
گنیاں آج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلویو

آمنہ بی بی ایہ فرمایا راک انوکھا جلوہ پایا
ایسا نور میرے گھر چھایا قیصر و کسریٰ نظریں آیا
ویکھاں قدسی ہون شار درود سناؤ بیلویو
گنیاں آج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلویو

حلیماں سعدیہ گھر سی آئی دادے کولوں پچھناں پائی
بچے پالاں میں ہاں دائی ایہ ہے میری کار کمائی
مینیوں ہووے نہ انکار درود سناؤ بیلویو
گنیاں آج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلویو

دادے پوترا جھولی پایا چک حلیماں سینے لایا
اللہ نے ہے کرم کمایا ہویا رب دا فضل سوایا
میں ہوئی جاواں بلہار درود سناؤ بیلویو
گنیاں آج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلویو

ڈاچی تے آقا نون بھایا ڈاچی اپنا جوہر دکھایا
 لماں پینڈا جلد مکایا چھیتی منزل تے اپڑایا
 ایسی تیز ہوئی رفتار درود سناؤ بیلو
 گنیاں اج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلو

سبھ اسواریاں رچھے رہیاں میں تے سبھ توں اگے گئی آں
 سنگتاں سوچاں دے وچ پیاں پہلے بڑیاں اوکڑاں سہیاں
 اج پایاے چین قرار درود سناؤ بیلو
 گنیاں اج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلو

آقا دی اے شان نیاری لکھی نعت آزاد پیاری
 سن رہی خشیوں پریا ساری ہویا سبھ تے وجد ہے طاری
 آئے مدینوں چل سرکار درود سناؤ بیلو
 گنیاں اج نے اڈیکاں ہار درود سناؤ بیلو

بندیاں دا ویروا

میرے قادر کریم رحیم مولا سن جگ اندر پراسرار بندے
کہیاں اُتے نیں تیرے انعام لکھاں صورت سیرت والے پروتار بندے

قاروں جہے وی شامل نیں وچ ساڈے مارے لالچاں دے مال دار بندے
اک ویلے دی روٹی توں کئی عاجز بیکس ہن مجبور لاچار بندے

سرسدھی راہ تے جہناں نے قدم رکھے متقی اوہ تیرے تابع دار بندے
پیر پیرکے تیرے توں ڈرن والے جان تیرے تے کرن نثار بندے

تنگی ترشی موت نہ یاد رکھن ایسے ہن لکھاں بدکردار بندے
کئی عیباں جرماں نے پھڑپھڑتے بن گئے عاصی اوگن ہار بندے

کئی ہن جماندرو آئے قابو روگی عمر دے ہوئے بیمار بندے
فرعون نمرود شداد ظالم بن گئے نیں دوزخ دی نار بندے

بندے بندے دی سیوادے وچ رُجھے چنگے لگ دے او خدمت گار بندے
سحری اٹھ تہجدیں پڑھن والے عابد زاہد عبادت گزار بندے

کہیاں رنگاں چہ تیری مخلوق ربا بے اختیار وی نیں با اختیار بندے
بندے بندے نوں کری غلام بیٹھے وارث تخت دے کئی سردار بندے

سکھی وس دے کئی نہ ویکھ سکھن ہلہ بول کر دے اوازار بندے
کئی بولن تے مونہوں نے پھل کر دے کئی بھونک دے کرتکار بندے

بندے بندے دے وچ ہے فرق ہوندا کئی نے ظلم کر دے کئی نے پیار بندے
کئی ملن نہ دل بے چین رہندا سوئے رب دے اوہ ملن سار بندے

بندے بندے دے روگ داہن دارو ولی اللہ دے ہن مختار بندے
سنھے اوکڑاں مشکلاں ٹال دیندے وکن دلاں چ وانگ دلدار بندے

جیب گترے نوں سر باز لکھاں نشے وچ رہندے کئی ہزار بندے
چوراں ڈاکوواں رسہ گیراں تائیں پھڑ کے دین جیلے تھانیدار بندے

حداں نعتاں قصیدے چومصرعے حُب والڑے لکھن اشعار بندے
لکھاں ہور لکھاری ادیب اچے بنھیں پھر دے علم دستار بندے

لمی لسٹ ایہہ ویروے فرق والی حافظ واعظ نیں سپہ سالار بندے
کہیاں رنگاں چ روز آزاد مل دے کئی کھٹ دے کھلی پھٹکار بندے

حضرت پیران پیر روشن ضمیر پیر سیدنا عبدالقادر جیلانی

حسنى الحسینى رحمة اللہ علیہ دى ولادت باسعادت

عبدالقادر ہے آپ داناں سوہنا قدرت ناں دے وچوں ظہور ہووے
بندہ قادر کریم دا دل آکھے خاکی وچ وی ڈھلک دا نور ہووے

کنیت ابو محمد آپ دى اے غوث اعظم خطاب عجیب آیا
ایران دیس دے قصبے جیلان اندر رنگ رحمتی آپ نے آن لایا

یکم رمضان ۴۷۰ ہجری دن جمعے دے جگ تے پیر پایا
گھر آپ دے خٹیاں پائی چھاؤنی ولی رب دا رحمتاں لے آیا

حضرت ابو صالح موسیٰ جنگی دوست ابو آپ دے بہت مشہور ہے سن
آؤناں آپ دا لکھ مبارکاں دا خبراں ہو گئیاں نیڑے دور ہے سن

امی آپ دى ام الخیر بی بی پاک دامن تے نیکو کار ہے سی
ہر وقت تلاوت قرآن کر دى نالے آپ توں ہوندی نثار ہے سی

ابو جان ولوں حسنى آپ ٹھہرے امی جان حسینی نسب رکھن
بھاگ پت نے ایسے لائے سوہنے کدی غم تے فکر نہ مول چکھن

آپ دے پاک دامن والدین شریفین رضی اللہ عنہما

حضرت ابو صالح موسیٰ جنگی دوست شب بیدار عبادت گزار ہے سن
اللہ پاک دی یاد وچ محور ہندے ریاضت بوہت کر دے نال پیار ہے سن

کئی دن سی فاقیاں وچ لنگھے لقمہ اک نہ پیٹ دے وچ گیا
ایڈ بھکھ نے تنگ سی آن کیتا نالے ہے سی نقاہت دا زور پیا

آپ دریا کنارے سی ٹرے جاندے تر دا آپ دے سامنے سب آیا
اوتھوں ویکھ کے دل سی خش ہو یا اگے ودھ کے آپ نے ہتھ پایا

سب پھڑیا پھڑ کے کھالیا کھا لیا تے ایہ خیال آیا
ایہدا مالک تے ہوئے گا کوئی اتھے بناں پچھوں پیٹ دے وچ پایا

مالک لہدے لہدے بوہت اگے پنہ آپ نے واوام کالیا
اک سیباں دا باغ سی نظر آیا اوہدے مالک نوں قصہ سنا لیا

ایہ باغ عبد اللہ صومعی دا سی اگے آپ دے معافی سی طلب کیتی
ایس باغ دی راکھی اے تیرے ذمے سخت شرط نے عقل سی سلب کیتی

ایس کم تے پورا جے اتر گئیوں بعد ایس دے سوچ و چار کر ساں
کیہ کرنا کیہ اے، نہیں کرنا ایس مسئلے تے فیر گفتار کر ساں

دوسال سی آپ دے ہوئے پورے فارغ ہون لئی فیر سوال کیا
سن کے اوسن روحانی بزرگ سوہنے نواں دئے جواب کمال کیا

کچھ سال سی ہور وی گزر چکے سیوا آپ ولوں اوویں رہی جاری
رتی فرق نہ ایس دے وچ آیا ذمہ داری نبھائی ایہ بوہت بھاری

اک دن عبداللہ صومعی نے سد کہیا اج تینوں ہے محنت دا صلہ دینا
گل نال دھیان دے سن میری، میری گل تے توں ایں ہاں کہنا

راکو دھی میری ڈوری تے انھی لہجی ہتھاں دی پیروں ہے لنگھی
گل کرے ناہیں ہے معصوم گونگی تیرے نال نکاح لئی ہے منگی

گل سن کے ابو صالح ہوراں جھٹ آپ دے حکم تے ہاں کیتی
میرے آقا جی مرضی آپ دی اے میں تے پہلاں وی کدے نہیں ناں کیتی

نکاح ہون پاروں دل خش ہو یا رات آئی سہاگ منان دی اے
سب عیباں توں پاک تے حسن والی پری جا پ دی پرستان دی اے

ابو صالح دیکھ کے باہر آگئے پریشانی نے آن سی زور پایا
میرے محسنا میں تے ڈر گیا اوتھے ہور کوئی فرد اے نظر آیا

ابو صالح نوں پریشان تک کے عبداللہ صومعی آپ سمجھان لگے
میرے سوئے شہزادے آ دساں اوہدا خوف سی دلوں گوان لگے

میری دھی تے تیری ہے اوہ بیگم حجرے وچ جو چائن ہے لائی بیٹھی
نیک نامی دا روشن مینار بن کے اپنا دین ایمان بچائی بیٹھی

انھی ایس کر کے اج تیک اوہنے کسے غیر محرم نوں تکیا نہیں
دنیا داری دی چغلی غبپتاں دا زہر موہرہ گناہ دا پھکیا نہیں

لنگڑی ایس کر کے بوہا گلی والا باہر جان کارن کدی لنگھیا نہیں
لونجی ہتھاں دی میں سی کہیا اوہنوں کسے کار بھٹری ہتھ ڈنگیا نہیں

ڈوری کناں توں رہی ہے دھی میری سنی حق دی گل ہمیش اوہنے
بڑی سوئی تربیت ہے میں کیتی حق جان کیتا حق پیش اوہنے

گلاں سچیاں سن کے ابو صالح شکر رب دا آزاد ادا کیتا
سوئے میاں بیوی پاک دامناں چوں پت غوثِ اعظم رب عطا کیتا

حضرت غوثِ اعظمؒ دے نانا جان

حضرت عبداللہ صومعی رحمۃ اللہ علیہ

غوثِ اعظم دے نانا جان سوئے حضرت عبداللہ صومعی جیلان والے
وڈے ولی اکابر مشائخ اندر اچی آن رکھن اعلیٰ شان والے

معرفت دے حال احوال اندر وچ کرامتاں اچے نشان والے
ملنسار طبیعت حلیم ٹھنڈی شیریں گفتگو مٹھے بیان والے

عابد زاہد تے سوئے مزاج والے سدا رات سی وچ قیام رہندے
نبی پاک سرکار محبوب اُتے سدا پڑھ دے درود سلام رہندے

رلسے ماڑے غریب یتیم تائیں کھلے ہتھ سی آپ خیرات کر دے
کدے سائل نوں خالی نہ موڑیا سی خالی جھولیاں سدا رہے آپ بھر دے

کوئی شمار نہیں رہیا کرامتاں دا جو جو آپ کولوں ہونیاں خوب ظاہر
کسے ڈیرے تے ہون جے آپ بیٹھے بھاویں گھر ہوون یا ہون باہر

ایم اے آزاد کھوکھر

کئی آپ دی نظر منظور ہو کے درجہ اعلیٰ ولایت دا پارہے نیں
فیض اہج وی آپ دا ہے جاری بناں فرق تمیز پونچا رہے نیں

پچھلی عمرے نفل نیں مول چھڈے حصہ لیا اے ذکر از کار اندر
سدا نیکی دا ہے پرچار کیتا، کیتی سوچ پیدا ہے افکار اندر

مستقبل دے اکثر حالات بارے جانکاری آپ نوں ہو جاندی
دل پذیر عزیز تے پیار والی گل نفرت کر وہد نوں دھو جاندی

ہر اعلیٰ صفت جو ولی دی اے نانا جان دے وچ موجود ہے سی
ہولے پیریں آزاد رفتار سوتی ہکا اوہناں دا نازک وجود ہے سی

حضرت غوث اعظم رضی اللہ عنہ دی پھپھی صاحبہ رضی اللہ عنہا

پھپھی آپ دی سیدہ عائشہؓ سن پاک دامن تے نیکو کار بی بی
غریب ماڑے یتیم مسکین جیڑے، حتی سب دی سی غم خوار بی بی

پنجگانہ نماز ادا کرنا نفل خاص تہجد دے رہے جاری
غرق اللہ دی ذات وچ انج ہونا گزر جاندی سی اکھاں چ رات ساری

نیک بخت تے صالح خاتون ہے سن ہتھ چکن تے کم سی ہو جاندے
سالان بدھے روگیاں پائی صحت فیض آپ دی ذات توں سب پاندے

مشکل کوئی وی آکے پھڑے پلا صدقے آپ دے دکھ سی دور ہوندے
چینکاں مار دے روگی سی بوہے بہندے مقصد پاکے خش ضرور ہوندے

لوکی آپ دی ذات تے بوہت راضی گن خشیوں آپ دے پئے گاؤں
جڑوں کڈھ آزاد سی دکھ سٹے نچن گھبرو لڈی دھمال پاون

علم حاصل کرن واسطے بغداد روانگی

غوث پاک دے ابوتے ماں دونویں علم معرفت دے آفتاب ہے سن
اٹھاراں سپارے دی امی حافظہ سی سیرت وچ جیڑے ماہتاب ہے سن

درس گاہ پہلی اپنا گھر ہے سی ، جتھوں آپ نے حفظ قرآن کیتا
اپنے علم نون ہور چمکان خاطر رُخ درس گاہ وچ جیلان کیتا

اوتھوں ہو فارغ ماں نون عرض کیتی ہن بغداد وچ پڑھن نون جاوناں انے
استھے رہ کے پیاس نہ ختم ہووے مقصد زندگی دا اوتھوں پاوناں اے

ماں راضی تے خوشی تھیں ٹور کہیا خرچے واسطے چالی دینار لے جا
اج وچھڑے حشر نون میل ہونا مرے سوہنیا میرا توں پیار لے جا

تیری گڈڑی وچ دینار چالی چنگی طراں میں رکھ کے سی دتے
تیری عمر نہیں کلیاں رہن والی تاہیوں ہجر دے جام میں پی لیتے

تیرا حامی تے ناصر خدا سوہنا جا پُترا چنگے نصیب پائیے
بھاویں دور ریہے ماں پت دونویں اک دوہے نون سدا قریب پائیے

اک گل میری بیٹے یاد رکھیں اوکھا وقت آوے پیروں ڈولنا نہیں
بھاویں گلے تے تیرے تلوار ہووے سچ چھڈنا نہیں جھوٹ بولنا نہیں

بوہے باہر لے تے سوہنے پت تائیں متھا چم کے ہتھیں روان کیتا
علم حاصل کریں توں رج پتر آزاد وارث اللہ نگہبان کیتا

قافلے تے ڈاکوواں دا حملہ

فارغ ہو کے ماں توں عبدالقادر اک قافلے نال روان ہويا
سنگی قافلے دے خش جارہے سی جدوں لنگھ کے پار ہمدان ہويا

اوس جگہ تے چکڑ بوہت بھیڑی سٹھ ڈاکوواں قافلہ گھیر لیا
رہنے بندے وی قافلے وچ ہے سن کر ڈاکوواں سب نوں زیر لیا

پکڑ دھکڑ کیتی مال کھو لیا پریشان ڈاہڈا برا حال کیتا
اک ڈاکو نے آپ دے کول آکے کڑک گج کے ایہ سوال کیتا

تیرے کول وی بچیا مال ہے اے جو کہیا آپ نے حق کہیا
ایہی گل کہہ کے چھیتی اوس بندے اگے جان کارن اپنا راہ لیا

دوجا آیا تے ایہو سوال کیتا اگوں آپ نے اوہو جواب دتا
میرے کول تے چالی دینار ہے نے ایسا کھول سی حق دا باب دتا

دوہناں بندیاں ایہ جواب سن کے گل جا سردار دے نال کیتی
اوسے ویلے آپ نوں سد اوہناں ایس مال تے گل دی بھال کیتی

گدڑی کھولی تے چالی دینار نکلے حالا ویکھ سردار حیران ہویا
کیہڑی گل تے مال توں ظاہر کیتا کیوں نہیں مال ایہ تیتھوں بچان ہویا

ماں میری نے گھروں ٹرن ویلے سچ کہن دی کیتی تاکید ہے سی
عہد ماں نال کیتا میں توڑیا نہیں کھولی آپ نے اوہ تمہید ہے سی

متھا پھڑ سردار سی بہہ گیا نالے اوس نے چیچ پکار کیتی
میرے بچیا تیتھوں میں واری کڈی گل سوہنی مزے دار کیتی

توں تے ماں دے عہد نوں توڑیا نہیں اساں رب دا حکم بھلا دتا
تیرے ہتھ تے بچیا کراں تو با سدھی راہ تے سانوں ہے پا دتا

حکم کیتا سردار نے سنگیاں نوں مال لٹیا واپس لوٹا دیو
پاکاں بندیاں وچ شمار ہووے باقی زندگی نیکی تے لا دیو

ایہ آزاد کرامت حضورؐ دی سی جیہڑی آپ سرکار دکھا دتی
رڑی جاندی فوج سی بندیاں دی نظر مہر تھیں بنے جو لا دتی

بغدادی درس گاہ نظامیہ و بیچ داخلہ

پیر پیراں دے جدوں بغداد پونچے مدرسہ نظامیہ و بیچ ہی ہوئے داخل
شہرت یافتہ درس گاہ ایہ سوہنی بچے کر رہے اتھے سی علم حاصل

بوہت لائق تے قابل استاد اتھے شہرت جیہناں دی و بیچ جہان ہے سی
کسے چیز دی تھوڑ نہ کمی ویکھی کتب کاپیاں ہور سامان ہے سی

غوثِ اعظم نے تھوڑے ای سالوں اندر علم فن تے قابو سی پا لیا
اوس ویلے دے باقی سنکیاں و بیچ اپنے علم دا سیکہ جما لیا

بڑیاں اوکڑاں مشکلاں راہ روکے عزم آپ دے انکے نہ روک لگی
ذہن کھل دا کھل دا کھل گیا کھیتی رہی شاذاب نہ سوک لگی

جیڑے ماں نے چالی دینا روتے خرچ ہوئے سارے جیب ہوئی خالی
ڈاہڈے فاقیاں جسم نوں تنگ کیتا اگ بھکھ نے ڈھڈ دے و بیچ بالی

درس گاہ چوں جنگل دا رُخ کیتا اگے ستر (۷۰) ولی سی نظر آئے
اوہ وی بھکھ دے مارے سی گئے اوتھے پیر پچھاں نوں آپ نے پرتائے

ویہہ (۲۰) دن سی فاقیاں و بیچ لنگھے ڈانواں ڈولن سی آمسیت بیٹھے
نکرے لگ کے جسم سمیٹ لیا جوہیں و بیچ نے کورے تے سیت بیٹھے

اپنی دیر نوں سچی جوان بانکا وچ مسیت دے ڈیرہ جمان لگا
بھنجا گوشت تے روٹی نوں کڈھ باہر خوش ہو کے کھانا سی کھان لگا

گھبرو جدوں وی لقمہ مونہہ پاوے، میرا مونہہ وی نال سی کھل جاندا
اینا بھگھ نے مینوں سی تنگ کیجا بے صبری دا جکھڑ سی جھل جاندا

اپنے نفس نوں سخت جھنجھوڑ کہیا بے غیرتا شرم نہ آئے تینوں
اک روٹی دے لقمے واسطے توں میرے دیریا نام کرائے مینوں

اپنی دیر نوں اوہ جوان سوہنا میرے ساہنے کھانا سی لے آیا
تسی کون! تے کتھوں دے رہن والے عبدالقادر نوں اوہنے سوال پایا

اوہنوں دسیا میں ہاں عبدالقادر اتھے پڑھن لئی میں تے یار آیا
میرا سن جواب حیران ہویا لبھن آپ نوں اتھے کئی وار آیا

کیجا بوہت تلاش میں آپ تائیں میری پونجی تے مال تمام ہویا
ترن دن دے فاتے دی آئے مینوں حاصل آپ دے مالوں طعام ہویا

میزبان میرنے تسی یا حضرت مینوں اپنا اج مہمان سمجھو
اپنی ماں دا تسی سلام منوں خادم نوکر مینوں مہربان سمجھو

رقم ماں نے گھلی جو آپ خاطر اوس مرد نے جمع کرا دتی
اوہنوں ٹوریا خوشی تھیں وطن دے مونہوں آپ آزاد دعا دتی

عراق دے بیاباناں وچ آپ دا مجاہدہ تے ریاضت

پیر پیراں دا ایہ ارشاد عالی بیاباناں وچ پھر دا میں رہیا
پچی ۲۵ ورہے دا عرصہ لنگھیا سی بندہ رب دا کوئی نہ میں پایا بہ

دن رات اوتھے کھے بسر کیتے ذات رب دی سدا موجود پائی
کیتے رنج مجاہدے ریاضتاں نیں لذت بندگی وچ سی خاص آئی

میرے کول سی جن وی آجانڈے کردے علم طریقت دا اوہ حاصل
کئی اوہناں دے وچوں سی ہوئے عالم کئی رہے جاہل دے اوہ جاہل

حضرت حضرت نال میری زندگی دی ہوئی صحرا اندر ملاقات پہلی
میں نہ جان دا نہ پچھان دا ساں جہڑی ہوئی ساڈی اوہ سی بات پہلی

میرے کولوں سی آپ نے عہد لیا گل میرے خلاف نہ کریں گاتوں
میرے آؤن تیکر تیرا رہن اتھے پیر یاس کنڈے نہ دھریں گاتوں

سال بعد آؤندے ایہ کہہ جاندے میرے آؤن تیکر اتھے توں رہنا
رات دن توں میری اڈیک رکھیں اس توں لفظ اگے مونہوں نہیں کہنا

تن ورھے میرے ایسے تھاں لنگھے خاہشاں شکلاں بدل کے آؤندیاں سی
نویں نویں روپ بہروپ کر کے میرے نفس دے پیر تھڑکاؤندیاں سی

تتاں سالاں بچ اپنے نفس تائیں بڑا رگڑیا رگڑ کے مار دتا
میرے اگتے نہ تیری کوئی پیش چلی جا موزکھا تینوں لکار دتا

اک سال میں کھا داسی ساگ کچا، اک سال میں پانی وی نہ پیتا
تیجے سال میں کوئی نہ چیز کھادی نفس بھیڑے دا بھیڑا میں حال کیتا

اک واقعہ آپ دی زندگی دا لاگے بغداد دے پرانا برج ہے سی
یاراں سال میرے اتھے بیت چکے ایہ تاریخ کتاب وچ درج ہے سی

میرے ایسے ٹکانے نوں برج عجمی لوکی لے کے نام پکار دے سی
بڑے کرم آزاد سی ہوئے حاصل سوئے رب تے پروردگار دے سی

نواں عہد

بُرجِ عجمی وچ میں عہد کیتا کوئی کھانا کھلائے تے کھالاں گا
گھٹ پانی دا آپ نہیں منول پینا کوئی پلائے تے مونہہ وچ پالاں گا

چالی روز گزرے ایس وعدے تائیں روٹی سالن کوئی رکھ کے چلا گیا
صدقے جاواں میں غیبی امداد اتوں جیہنے کیتی اوہ کرسی بھلا گیا

شیخ ابوسعید مخزومی کچھ چر پچھوں میرے کول آئے
باب ازج دے لاگے ہے گھر میرا ایہ بول اہناں سی فرمائے

اینی دیر گزری حضرت خضر آگئے اٹھ چلے اوہناں فرمان کیتا
حضرت مخزومی نے ساڈے کھان کارن بڑا وسیع تے اعلیٰ سامان کیتا

بوہا لنگھ دونویں اندر جا بیٹھے شیخ مخزومی نے روٹی کھوائی واوا
پانی پی کے بھکھ مٹائی ساری شرط عہد دی پوری کرائی واوا

حالا ہور وی بوہت وسیع اگے عاجز قلم آزاد نہ پیر پٹے
بڑے جوش تھیں ایستھوں تیک آیا مُرد کے محنتوں ایس نوں خوب چھٹے

بغداد والی سرکار دی بیعت تے خلافت

حضرت غوث اعظم شاہ بغداد والے مجاہدے علم تھیں دامن بھر پور کر لے
شیخ ابو سعید مخزومی دے ہتھ اتے بیعت کر کے لیکھ پر نور کر لے

حلقے ارادت دے وچ سی ہوئے داخل خرقہ خلافت سی مرشد عطا کیتا
کے چیز دی کمی نہ رہن دتی دامن بھر کے حق ادا کیتا

عبدالقادر ایہ خرقہ نبی والا حضرت علیؑ نوں ہے سی پہنا دتا
حضرت علیؑ نے نال محبتاں دے حسن بھری دے ناویں لگا دتا

ہتھو ہتھی چل دا خرقہ پاک نوری فضل کرم تھیں مینوں پونچا دتا
اپنے ہتھیں ہے ترے میں گل پایا جیویں امر ہے سائیاں فرما دتا

مرشد پاک نے کھانا کھلا مینوں میرے باطن چ بھری نور دتا
پردہ جو وی حائل وچکار ہے سی نظر مہز تھیں کر سی دور دتا

خرقہ پایا جد غوث سرکار عالی تجلیات دے ہون ظہور لگے
لسے ماڑھے آزاد جی ہوئے راضی غم جیہناں دے ہون سی دور لگے

وچ اولیا میرا مقام اُچا

غوث پاکؒ دے قلم اوصاف لکھے ایذا سوکھا آسان ایہ کم نہیں ہے
ولی اللہ دے سارے نین شان والے اتھے مارد اکوئی وی دم نہیں ہے

جدوں میراں جی مہرتے بیٹھ سوہنے اپنے ذوق تھیں کوئی تقریر کردے
مجھے وچ وی چار سو بیٹھ عالم حسنہ و عظ نون فورن تحریر کردے

ستر ہزار توں ودھ تعداد جانندی نیڑے دور آواز دا رنگ اِکو
چھلاں مارد اعلم دا بحر اتھے حاضرین دی ہوندی سی منگ اِکو

کئی وجدی لیڑے سی پاڑ لیندے کئی ہو بے ہوش سی ڈگ پیندے
وعظ مبارک چوں حکمت دانشاں دے دانش مندی ہیرے جن لیندے

میراں جی نے آپ بیان کردے محی الدین ہے سوہنڑا لقب میرا
میری عظمتاں دے جھنڈے پر بتاں تے جیلان پنڈتے اعلیٰ ہے نسب میرا

میں ویلے دا قادری ہاں پکا حسنی حسینی اعلیٰ ہے شان میری
پنجتن پاک دا میں تے لاڈلا ہاں علی بابا ماں فاطمہ جان میری

وچ اولیاء میرا مقام اُچا باز اشہب دی جیوں پرواز دکھ اے
جدوں چڑھے اسماناں دے ول سوہنا ویکھ سکے نہ اوسنوں کوئی اکھ اے

دن جمعے دے سفر توں آ رہیا ساں مینوں لاغر نحیف بیمار ملیا
السلام علیک یا عبدالقادر ایہ کہہ کے اوہ سی لاچار ملیا

ایم اے آزاد کھوگر

اوبدے سلام دا میں جواب دتا اگوں بولیا مینوں اٹھا یارا
ہتھ پھڑ کے اوہنوں اٹھا دتا مینوں لیا ای تو یوں بچا یارا

اوبدی گل نے مینوں حیران کیتا اوہنے آکھیا ڈونگھڑی گل کوئی نہیں
تیرے نانے دامردہ دین ہاں میں تیری مدد باہجھوں ہو رحل کوئی نہیں

تیرا لقب محی الدین سوہنا کے پہلوئے تینوں پکاریا نہیں
ایس لقب نوں ملے گی اج شہرت جہنوں کے نے شیشے اتاریا نہیں

علم عمل تقوے قناعت اندر شانناں والڑی ذات آپ دی اے
عظمت ہیبت معرفت فوقیت اثر رکھ دی بات آپ دی اے

میری محفل ج زندہ ولی سارے زندہ نہیں جیہڑے اوہناں دی روح آوے
میرا وعظ چھپی مخلوق لئی اے جو ہوا اتے اوہ وی فیض پاوے

اک واری وعظ فرمان اندر تھوڑے قدم اڈے فیر پرت آئے
حالا ویکھ کے لوک سی کہن لگے کیہ اے ماجرا کوئی تے سمجھائے

کے بندے دے وجہ چھپنے تے ایہ واقعہ میراں بیان کیتا
ایتھے لنگھیا خضر سی نال تیزی وعظ سن جا اوہنوں اعلان کیتا

ابو العباس حضرت خضر تائیں میں اسرائیلی کہہ پکاردا ہاں
میں محمدی سن جا وعظ میری اوہنوں پیا آزاد لکاردا ہاں

حضور پر نور صلی اللہ علیہ وسلم کی نصیحت

غوث پاک سرکار رضی اللہ عنہ ناز بختاں تے بے حساب کیتا
نبی پاک محبوب خدا دے نے دید پاک توں ہے فیض یاب کیتا

نبی اکھیا سن فرزند میرے وعظ نصیحت توں کیوں شرماونان ایں
کیہڑی چیز دا لگا اے غم تینوں کیہڑے خوف توں پیا گھبراوناں ایں

عرض کیتی میرے محبوب عالی میں ہاں عجی عجم دا رہن والا
دانشمند فصیح اے عرب سارا گل ڈھنگ دے نال نہیں کہن والا

نوری نبی نے پیار تھیں کہیا بیٹے میرے ساہنے اپنا مونہہ رکھو
ست واری لعاب میں اپنا ای تیرے مونہہ وچ پا رہیا ذرا چکھو

علی پاک سرکار نے خود آکے چھ واری لعاب چٹا دتا
پہلے نالوں فصاحت بلاغتاں دا واوا جوش بیان ودھا دتا

نبی پیار تھیں آپ نوں حکم دتا جاؤ لوکاں نون وعظ دن رات کرو
جھک کھان شرمان دی لوڑ کوئی نہیں بڑا جگ وسیع کھلی بات کرو

غوطہ لاکے فکر دے بحر وچوں موتی حق معارف دے لے آندے
آیا اثری میری زبان اندر آزاد کھل دے آپ سی جوہر جاندے

آپ دا وصال شریف

الربیع ثانی ۵۶۱ ہجری دن پیر دا پان جدائی آیا
عزرائیل نے اللہ دا حکم نامہ نوری خط سی آپ نوں پکڑایا

خط محبت دا محبوب کول جاوے جہدے اتے ایہ تحریر ہے سی
ذائقہ موت دا ہر نفس چکھنا اے کھلے لفظاں سچ امر تفسیر ہے سی

تازہ غسل کیتا نماز عشاء پڑھی کافی دیر آپ سجدے وچ رہے
نانے پاک دی امت نوں بخش مولا ایہ لفظ سوہنے مونہوں آپ کہے

ایس کم پیارے توں ہو فارغ اپنے بستری اتے سی جا لیٹے
رستہ چھڈ کے پاسے ہو بیٹھے حکم آپ دا سن کے سب بیٹے

میرے کول فرشتے آ رہے نیں ایہناں واسطے صاف میدان رکھو
ادب نال ہے تاں نے پیش آنا شیریں گفتگو مٹھی زبان رکھو

ویلا نزع دا آیا تے تن واری اللہ اللہ اللہ آپ پکار کیتی
روح جسم چوں کر پرواز گئی جند میراں نے ہس نثار کیتی

مزار شریف اے شہر بغداد اندر سائل آپ توں فیض اٹھا رہے نیں
جہنوں کوئی نہ جگ تے خیر پاوے اوہنوں آزاد میراں خیر پارہے نیں

آپ دی بیگماتے اولاد پاک

خدا ترس تے نیکوکار سھے گنتی وچ اوہ بیبیاں چار ہے سن
نخیاں وچ سی ویلا گزر رہیا ودھ ودھ کے کردیاں پیار ہے سن

اولاد پاک دی ۴۹ کنتری اے ۲۰ لڑکے ۲۹ لڑکیاں نہیں
فیض آپ دا پھیلیا جگ اتے نیڑے دور دیکھو تاراں کھڑکیاں نہیں

سارے پتریں دریا فیض والے مردہ دلاں دے وچ روان کیتے
فیض باپ دے جھولیاں بھر وٹے کئی لوک نہیں صاحب ایمان کیتے

میرے دوستو ایسے فیض صدقے مسلماناں وچ اسیں ان نے جانڈے
ایس فیض روحانی دے اعلیٰ درجے نہ تو لے جانڈے نہ منے جانڈے

لکھ شکر رہا امت نبی دی آں ولیاں ساریاں توں سن قربان ساڈے
نبی آقا نہیں بادشاہ انبیاء دے ولی رب دے ہن ریحان ساڈے

عوث پاک نے ساڈے خوب واللہ شک ایس وچ نہ ماسہ رانی دا اے
میرا قادری پیر آزاد میاں جیہدا ناں وسیلہ رہائی دا اے

منقبتیہ چومصرے

ولی اللہ دے اللہ دے ولی ہوندے ، دعویٰ حق ہے غلط بیان وی نہیں
 وچ رتیاں نبی رسول اچے ، گھٹ ولی پیارے دی شان وی نہیں
 شہنشاہ بغداد سرکار دا کوئی ، ڈٹھا پاسکو وچ جہان وی نہیں
 اللہ اوہناں نوں آزاد تکریم بخشی منکر آپ دا کوئی انسان وی نہیں

کسے ولی اللہ دی گل کرنی ، ایڈی سوکھی تے ویرا آسان وی نہیں
 ورلا ورلا کوئی سمجھ تے سوچھ رکھے ہر اک نوں ہوندى پچھان وی نہیں
 ہوئے شہنشاہ بھاویں جلال والا ، ولی اوہدے ول دیندا دھیان وی نہیں
 آپ جھلے آزاد اوہ اوکڑاں نوں ، کردا کسے نوں اوہ پریشان وی نہیں

کم انہونے ولی کردیندے عقل جہاں نوں ویکھ حیران ہووے
 ایہہ تے ہتھ تے سرہوں جمادیندے جو نہ فہم تے وچ گمان ہووے
 قدرت رب دی اوہناں تھیں ہونے طاہر بے نشاناں دا قائم نشان ہووے
 میری کیہ اوقات آزاد لکھاں میتوں شان نہ ولی بیان ہووے

میراں پاک دی عظمت نوں رب جانے کڈی شان تے کئے کوں زور ہے نے
 اتھے عقل تے فہم دی پونج کوئی نہ ، ایہ تے سلسلے ہور دے ہو رہے نے
 میراں پاک دی شان تے اڑن والے مورکھ بندیاں دے ڈھڈیں چور ہے نے
 حکم میراں دے مونہوں آزاد سُن کے مُردے باہر آؤندے وچوں گور ہے نے

عبدالقادر نوں قادر کریم مولا واہوا بخشیاں قادر کلامیاں نیں
 تاہیوں قطب ابدال تے ولی سارے دیندے ادب دے نال سلامیاں نیں
 میراں میراں دی جگ تے گونج پے گئی ملنیاں رب ولوں نیک نامیاں نیں
 ساڈے بختاں دی ریس آزاد کوئی نہ ، سانوں پیر دیاں حاصل غلامیاں نیں

ساڈا پیر اے پیر دستگیر سوہنا ، سوئے پیر دا اے یارو ناں سوہنا
 لوکی پھل عقیدت دے پئے وارن ، جتھے ذکر اوہدا اوہو تھاں سوہنا
 ہر دکھی دل معصوم وچاریاں نوں دے دے کے آسرا کرے اتاں سوہنا
 آئے چور نوں قطب بنا دیوے ، آزاد فیض نوں رکھے رواں سوہنا

دستگیر اے آپ دا لقب سوہنا ، عاشق نال عقیدت پکار دے نیں
 ایہدے وچ حیرانی دی گل کوئی نیں ایہ تے معاملے عشق پیار دے نیں
 اوکھی بنے جے کسے تے کسے ویلے ، نالے غم جدوں گھیر آمار دے نیں
 ادوں میراں نوں یاد آزاد کریئے ہو جاوندے کرم سرکار دے نیر،

غوث پاک میں پیر سبحان اللہ کدی کے دا دل اوہ توڑدے نہیں
 بچپال گھرانے دے صاحبزادے مکھ کدے غلاماں توں موڑدے نہیں
 جس تے سایا کرم دا کر دیوں اوہنوں دکھ تے فکر مروڑدے نہیں
 منگتے میراں دے میں آزاد دیکھے ہتھ غیراں اگے کدے جوڑدے نہیں

لاجواب تے عالی جناب سید مادر زاد ولی سونہی شان دیکھو
 اوس ہستی دا ذکر میں کر رہیاں ، میری عاجزی میرا بیان دیکھو
 عبدالقادر سرکار دستگیر میراں لکھنی حسینی خاندان دیکھو
 دوہاں پاسیوں آزاد سرکار عالی ہر کوئی آپ دا اے قدر دان دیکھو

بچپالا بغداد دے شہنشاہا محفل عاشقاں تیری سجائی ہوئی اے
 جی آیاں نوں آپ نوں کہن خاطر خلقت حب والی دوروں آئی ہوئی اے
 نعت خواناں ادیباں تے حب داراں رونق خوب آزاد ودھائی ہوئی اے
 میرے دلہرا وارثا آوی جا ، لہر عشق دی جوہن تے آئی ہوئی اے

جد تیک اے تن وچ عشق زندہ ، ہوندی رہنی اے پیراں دے پیر دی گل
 علی پاک دی پاک اولاد والی ، جن قمر تے بدر منیر دی گل
 رہ کے دور جو سنے فریاد ساڈی کراں اوس میں روشن ضمیر دی گل
 بچپال جو اسان بے بچیاں دا کئے اتھے آزاد آخر دی گل

میراں پاک دی محفل سجان جیہڑے ، اوہناں تائیں نہ کدے وی تھوڑا آوے
ایہناں محفلاں وچ جو ہون حاضر ، رحمت اوہناں تے لکھ کروڑا آوے
سدا رہندا اوہ رحمتوں دور حاسد جیہڑا بغض تھیں محفل نوں چھوڑا آوے
میراں دکھاں توں کرن آزاد اوہنوں جیہڑا آپ ولے واگاں موڑا آوے

سوئے پیر میراں اپنے حکم سیتی سے ورھیاں دے موئے اٹھا دیون
بختوں ہاریا ازل دا ہوئے روگی لیکھ اوہدے وی کالے مٹا دیون
روندے آؤن اولاد توں جو خالی لعل اوہناں نوں کر عطا دیون
آئے چور نوں گھر آزاد میاں شفقت مہر تھیں قطب بنا دیون

نحیف بدن میانہ قد سوہنا، سینہ چوڑا سوئی صورت آپ دی سی
رنگ کنک رنگا ابرو پیوستہ ہستی علم والی کامل جاپ دی سی
مجلس وچ کوئی نیڑے دور ہووے اکو جہئی آواز الاپ دی سی
رعب آپ دا بوہت آزاد لیکن طبع آپ دی حقی ملاپ دی سی

بڑی کھلی ڈھلی تے گل پکی ، قدر جان دے ماہ رمضان دی سن
سَرگی ویلے توں روزہ افطار تیکر بھکھ جر دے پین تے کھان دی سن
بچہ ہو کے روزہ رکھ دے سن نعمت خاص اوہ رب رحمان دی سن
مادر زاد آزاد سی ولی میراں ، ساڈے جیہیاں لئی ڈھال ایمان دی سن

ولی اللہ دا اللہ دا خاص بندہ ، دکھ لگے لوکائی دے دور کردا
 پردہ رکھ دا عاصیاں موکھاں دا عیب کسے دے نہیں نشور کردا
 سدا شریعت طریقت تے رہے پکا حسد بغض طنزاں نہیں غرور کردا
 ولی جدوں وی آزاد جی ہتھ چکے مولا اوہدی دعا منظور کردا

رحمت رب دی نبی دے کرم پاروں کم سارے ای بندے دے سور جانڈے
 دکھ درد فراق تے غماں والے نہیں جے دل نوں آتشی روگ تاندے
 الفت چاہت شفقت تے مہر پاروں عاشق پیر دے منزلاں ہین پاندے
 اوکڑ مشکلاں نس آزاد جاون پیر کھچ موجوں بیڑے پار لاندے

بارش کرم دی کرماں والیاں تے نظر پیر تھیں مہر دے نال ہووے
 اوہنوں کدے نہ تھوڑتے طلب رہندی جہدا پیر سوہنا لچپال ہووے
 لچپال مرشد دا بالکا وی ، کیوں نہ سوکھڑا تے خوش حال ہووے
 ادہ تے سدا ای رہندا آزاد راضی ، وارد اوس اتے کوئی وی حال ہووے

میراں پاک دے پڑھے اوصاف یارو سنگل توڑ کے میرے جذبات نچے
 جوش آگیا ہوش نہ رہے باقی نچے دن سارا ساری رات نچے
 دیکھن والڑے سب حیران ہے سن دل معصوم تے کیہ حالات نچے
 گل کھول آزاد نے ایہ دی میراں جی دی اسیں بارات نچے

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت شریف نمبر ۱

توں میراں میراں کردا رہو
توں فیضوں جھولیاں بھردا رہو
شاہ پیر جیلانی سوئے نیں اوہ سوئے تے من موئے نیں
اوہناں کرنے ختم ایہ روئے نیں توں دلوں اوہناں دا بردا رہو
توں میراں میراں کردا رہو
توں فیضوں جھولیاں بھردا رہو
اوہ پیر سوئے لچپال میاں سب دیون مشکل ٹال میاں
اوہ جانن ساڈے حال میاں کر اپنی پرکھ تے ڈردا رہو
توں میراں میراں کردا رہو
توں فیضوں جھولیاں بھردا رہو
اوہ ولیاں دے سردار ہوئے سرتاج ہوئے سرکار ہوئے
ساڈی وجدی اوتھے تار ہوئے کچھ تپش پیار دی جردا رہو
توں میراں میراں کردا رہو
توں فیضوں جھولیاں بھردا رہو
توں جس وی ذوق دا مالک ایں توں صوفی ایں یا سالک ایں
توں گھبرو بڈھا بالک ایں توں اوہناں دا پانی بھردا رہو
توں میراں میراں کردا رہو
توں فیضوں جھولیاں بھردا رہو

ایہ نیڑے ہوں یا دُور ہوون نہ آون توں مجبور ہوون
 سب پار بیڑی دے پور ہوون توں بحر عشق دے تر دا رہو
 توں میراں میراں کردا رہو
 توں فیضوں جھولیاں بھردا رہو
 اوہ جدی سخی اچیرے نہیں اوہ محسن تیرے میرے نہیں
 میراں دے فیض گھنیرے نہیں توں خادم بن کے در دا رہو
 توں میراں میراں کردا رہو
 توں فیضوں جھولیاں بھردا رہو
 سانوں میراں دید کرا دیون نوری مکھڑا آپ وکھا دیون
 ہور پیار دی لگن ودھا دیون ایہ عرضوئیاں توں کردا رہو
 توں میراں میراں کردا رہو
 توں فیضوں جھولیاں بھردا رہو
 تینوں سینے میراں لاون گے تیرے سبھے روگ گواون گے
 تیرے غم تے فکر مٹاون گے بس یاد آزاد توں کردا رہو
 توں میراں میراں کردا رہو
 توں فیضوں جھولیاں بھردا رہو

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲

کیہ کراں میں شان بیان میراں
نہیں علم عرفان گیان میراں
میں چٹا کاغذ کورا ہاں نا سمجھ بے عقل تے ڈورا ہاں
کرو کجھ نہ کجھ آج وان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں
کیہ کراں میں شان بیان میراں
نہیں علم عرفان گیان میراں
بخشے آپ نوں رب نے گنج میراں تاں تاری ڈبی جج میراں
مہربانیاں ایہ ٹھنڈ پان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں
کیہ کراں میں شان بیان میراں
نہیں علم عرفان گیان میراں
کملی والے لعاب چٹا دتا علی پاک نے کرم کما دتا
پائی آپ نے وکھری شان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں
کیہ کراں میں شان بیان میراں
نہیں علم عرفان گیان میراں
شیر خواری سچ روزے رکھ دے سن بھکھ پیاس دی لذت چکھ دے سن
راضی ہو کے گیا رمضان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں
کیہ کراں میں شان بیان میراں
نہیں علم عرفان گیان میراں

مرے قبر چوں آپ اٹھان والے چند کفر دے مونہہ تے لان والے
سرہوں ہتھ تے آپ جمان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں

کیہ کراں میں شان بیان میراں

نہیں علم عرفان گیان میراں

دکھ دور ہوئے دکھیا ریاں دے دتے لیکھ جگا لیکھاں ہاریاں دے
جدوں کیتا اے آپ دھیان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں

کیہ کراں میں شان بیان میراں

نہیں علم عرفان گیان میراں

تسی پنج تن دی او آل وچوں لچپالاں دے لچپال وچوں
ساڈی آپ توں چند قربان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں

کیہ کراں میں شان بیان میراں

نہیں علم عرفان گیان میراں

تیرے فیض کرم دی حد کوئی نہ کرے تگ سانوں شد مد کوئی نہ
تسی ولیاں دے پردھان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں

کیہ کراں میں شان بیان میراں

نہیں علم عرفان گیان میراں

دتے بچڑے بے اولاداں نوں سن اوہناں دیاں فریاداں نوں
دکھیاں تے کرم کمان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں

کیہ کراں میں شان بیان میراں

نہیں علم عرفان گیان میراں

اسی آپ دا ذکر ای کر رہے آں اسی بحر روحانی تر رہے آں
ساڈے دل دے کہن ارمان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں

کیہ کراں میں شان بیان میراں

نہیں علم عرفان گیان میراں

میراں مدد کرو میراں مدد کرو خالی جھولیاں اپنے کرموں بھرو
ایہ خشخشی گھر جان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں

کیہ کراں میں شان بیان میراں

نہیں علم عرفان گیان میراں

کر ورد آزاد توں میراں دا جیہڑا زردی اے دل گیراں دا
جہنوں جگ آکھے سلطان میراں نہیں علم عرفان گیان میراں

کیہ کراں میں شان بیان میراں

نہیں علم عرفان گیان میراں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

الصلوة والسلام عليك يا نور الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

منقبت نمبر ۳

تسی پیراں دے او پیر میراں دکھ دور کرو دکھیاری دے
ایہ کملی درتے آ بیٹھی تسی وارث ایس وچاری دے

میں پھر پھر دنیا تھکی آں میں جیون توں ہن اکی آں
تسی پیر میرے میں پکی آں ، آئی چرے سن مختاری دے
تسی پیراں دے او پیر میراں دکھ دور کرو دکھیاری دے
ایہ کملی درتے آ بیٹھی تسی وارث ایس وچاری دے

تسی کرم دی چادر تان دیو ، میرے پورے کر ارمان دیو
میںوں کھل دھالاں پان دیو ، مل پین گے اج دلداری دے
تسی پیراں دے او پیر میراں دکھ دور کرو دکھیاری دے
ایہ کملی درتے آ بیٹھی تسی وارث ایس وچاری دے

میں پیرا اتھے مر جانا ، میں ڈب جانا یا تر جانا
میں کم انوکھا کر جانا ، لیکھ جاگن لیکھاں ہاری دے
تسی پیراں دے او پیر میراں دکھ دور کرو دکھیاری دے
ایہ کملی درتے آ بیٹھی تسی وارث ایس وچاری دے

تسی اعلیٰ شانناں والے او ، تسی آناں باناں والے او
 تسی داتا داناں والے او ، کم سورن ایس نکاری دے
 تسی پیراں دے او پیر میراں دکھ دور کرو دکھیاری دے
 ایہ کملی درتے آ بیٹھی تسی وارث ایس وچاری دے

جھولی پانخیاں بھر پور کرو ، سبھے دکھڑے تے غم دور کرو
 تسی کرم دی نظر حضور کرو ساڑے مک جان ہجر بیماری دے
 تسی پیراں دے او پیر میراں دکھ دور کرو دکھیاری دے
 ایہ کملی درتے آ بیٹھی تسی وارث ایس وچاری دے

میں آپ دی سائیاں بردی آں ، میں وانگ آزاد دے ڈردی آں
 میں جگ دے طعنے جردی آں ، غم جھلاں دنیا ساری دے
 تسی پیراں دے او پیر میراں دکھ دور کرو دکھیاری دے
 ایہ کملی درتے آ بیٹھی تسی وارث ایس وچاری دے

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۴

میراں جی لاج رکھو توری دوارن آئی
جوگن تھاری باوا بن کے پجارن آئی
سرم سے پانی پانی ہو رہی پجارن میراں درتورا چھوڑ جائے کہاں دکھیاں میراں
قسمت کو رو رہی دکھین پانے سہارن آئی
جوگن تھاری باوا بن کے پجارن آئی
جگت ستاویں میراں چین نہ موہے آئے تربت ہوں رتیاں ساری اکھتین جل برسائے
کریو علاجِ اللہ غم کی بیمارن آئی
جوگن تھاری باوا بن کے پجارن آئی
پاپن کی بھیاں پکڑے توری بن کون میراں دوں میں دوہائی توری ڈالے گلے میں لیراں
بن کے سوا لی توری عرج گجارن آئی
جوگن تھاری باوا بن کے پجارن آئی
ہو کے آزاد غم سے تھارے میں در سے جاؤں پاپن کی اب تو سن لو منگل قصیدے گاؤں
نجر کرم کی کریو کرتی پکارن آئی
جوگن تھاری باوا بن کے پجارن آئی

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبي الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۵

سوئے پیر میراں دنگیر میراں
جانی جان تے محرم دگیراں

اسی ڈب گئے عصیاں وچ سائیاں اساں ہتھیں بیڑیاں ہن بھائیاں
ساڈی ہو گئی اج آخر میراں
جانی جان تے محرم دگیراں

سانوں فخر تے مان جناب اتے ساڈے آپ جگاؤ بھاگ تے
کئی جٹیوں گئیاں بن ہیراں
جانی جان تے محرم دگیراں

دب گئے آں غم دے بھار تھلے نہ پیش جاوے نہ زور چلے
دل نکڑے تے تن ہے لیراں
جانی جان تے محرم دگیراں

چشماں چوں چشمے جاری نہیں بے بسی دے خوف وی طاری نہیں

واوا ساتھ نبھایا اے میراں
جانی جان تے محرم دلگیراں

تیری ذات دا صدقہ منگیا اے پانی سر ساڈے توں لنگھیا اے

تیرے در باہجھوں کیہڑا در میراں
جانی جان تے محرم دلگیراں

اکھاں نیویاں تے شرمندہ ہاں وانگ مر دیاں دے میں زندہ ہاں

ہوئیاں فیل نہیں عقلی تدبیراں
جانی جان تے محرم دلگیراں

اسی خادم بردے آپ دے ہاں اسی مجرم قیدی پاپ دے ہاں

ٹٹ جان ایہہ پیاں زنجیراں
جانی جان تے محرم دلگیراں

گلوں لہ جنجال آزاد کرو اس عکھے نوں دل شاد کرو

کرو مدد کراں فریاد میراں
جانی جان تے محرم دلگیراں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۶

یا غوثِ اعظم شاہ میراں سنو ہاڑے اوگنہاری دے
میں ماناں سکھ حیاتی دے دکھ جان سکھے دکھیاری دے

تسی جانوں میرے مرضاں دے، تسی خاص معالج ورداں دے
نبھاں وی ٹھنڈیاں ہو رہیاں میں لگ دے پتے بیماری دے
یا غوثِ اعظم شاہ میراں سنو ہاڑے اوگنہاری دے
میں ماناں سکھ حیاتی دے دکھ جان سکھے دکھیاری دے

کرو نظر کرم دی تار دیو، چھلاں چوں کر ہن پار دیو
ہتھ جوڑ کے بنیتی کرنی آں دن پھیرو بختوں ہاری دے
یا غوثِ اعظم شاہ میراں سنو ہاڑے اوگنہاری دے
میں ماناں سکھ حیاتی دے دکھ جان سکھے دکھیاری دے

میںوں روہڑیا ایڈ حماقتاں نے، میںوں ڈوبیا آن جہالتاں نے
میں عقلوں کوری پاگل ہاں تسی وارث غم دی ماری دے
یا غوثِ اعظم شاہ میراں سنو ہاڑے اوگنہاری دے
میں ماناں سکھ حیاتی دے دکھ جان سکھے دکھیاری دے

تسی خیر فقیراں پا رہے او بھکھیاں نوں رج کھوارے او
تسی کھلے ہتھ ورتارے او جھنڈے جھلن پئے سرداری دے
یا غوثِ اعظم شاہ میراں سنو ہاڑے او گنہاری دے
میں ماناں سکھ حیاتی دے دکھ جان سمھے دکھیاری دے

تسی جھا لو خاص غریباں دے نالے پیر او وید طپیاں دے
تسی کاتب بنے نصیباں دے پئے کم ہوون غم خواری دے
یا غوثِ اعظم شاہ میراں سنو ہاڑے او گنہاری دے
میں ماناں سکھ حیاتی دے دکھ جان سمھے دکھیاری دے

میں بردی آپ سرکار دی آں میں کسے نہ کم تے کار دی آں
میں طالب فیض دلدار دی آں مل ترے پان نکاری دے
یا غوثِ اعظم شاہ میراں سنو ہاڑے او گنہاری دے
میں ماناں سکھ حیاتی دے دکھ جان سمھے دکھیاری دے

میں چندڑی آپ توں واردیاں حب پیار دے گل پار دیاں
اٹھ چم لے پیراں نوں کہندے سب جذبے جان نثاری دے
یا غوثِ اعظم شاہ میراں سنو ہاڑے او گنہاری دے
میں ماناں سکھ حیاتی دے دکھ جان سمھے دکھیاری دے

میں شاد رہواں آباد رہواں ہر غم توں میں آزاد رہواں
میں سکھ دی چھاویں جیندی راں آون ہلے مہک کھلاری دے
یا غوثِ اعظم شاہ میراں سنو ہاڑے او گنہاری دے
میں ماناں سکھ حیاتی دے دکھ جان سمھے دکھیاری دے

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبرے

میراں دا دوارا جہنے ملیا اوہ تریا
ہر تھاں اوجت جاوے کدی نہیں جے ہریا
پیر بغداد دی دیاں شانان نیں زالیاں لچپال سوئے پیر لجاں ہین پالیاں
منگتا جو خالی گیا کھیہ اوہدا بھریا
ہر تھاں اوجت جاوے کدی نہیں جے ہریا

اوکڑاں تے مشکلاں نوں کردے اوہ حل نیں بیڑی کھچ پار لاوئندے وچ اک پل نیں
میں وی یارو آکھداتے آکھدی اے پریا
ہر تھاں اوجت جاوے کدی نہیں جے ہریا

میراں جی تے دلایاں دے سوئے اچے پیر نیں ماڑیاں تے لسیاں دے اوہود سنگیر نیں
اوہو بیٹھے میوے کھاوے جہنے دکھ جریا
ہر تھاں اوجت جاوے کدی نہیں جے ہریا

یارہویں پکائی جاتے لوکاں نوں کھوائی جا سدا سکھ مانی جاتے موجاں وی اڈائی جا
عقیدتاں دے بحر وچ جھیراڈب مریا
ہر تھاں اوجت جاوے کدی نہیں جے ہریا

میراں دا مرید یارو بڑا با نصیب اے بھکھ ننگ اڈ جاوے رہوے نہ غریب اے
 غماں دیاں تیراں نال کدے نہ اوہ مریا
 ہر تھاں اوجت جاوے کدی نہیں جے ہریا

غم سارے دنیا دے ہو دور جان دے نہیں میراں دی سخاوتاں دے گیت لوکی گاندے نہیں
 پیر دتی تھا پڑا آزاد دا اے سریا
 ہر تھاں اوجت جاوے کدی نہیں جے ہریا

شعر میراں پاک دے آزاد نے بنائے نہیں نعت خواناں صوفیاں ویراں نے سنائے نہیں
 سر جہناں میراں جی دے قدماں تے دھریا
 ہر تھاں اوجت جاوے کدی نہیں جے ہریا

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبي الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۸

رب ساڈے اتے کرم کمایا میراں جی اے پیر ملیا
کیتا سیراں اتے رحمتاں اے سایا میراں جی اے پیر ملیا

پیراں نے سخاوتاں دا دیوا بالیا سانوں دکھیاں نوں جہنے گل لالیا
ساڈی جھولی وچ خیر ہتھیں پایا میراں جی اے پیر ملیا
کیتا سیراں اتے رحمتاں اے سایا میراں جی اے پیر ملیا

چھلاں پنیدیاں چوں اوتے بیڑے تاردا دکھ کٹ دا اے جھیرڈے دکھیاں دا
تاہیوں میراں میراں اسماں اے پکایا میراں جی اے پیر ملیا
کیتا سیراں اتے رحمتاں اے سایا میراں جی اے پیر ملیا

حقى حسنى حسینی اوہ دلارا اے علی پاک دیاں اکھیاں دا تارا اے
شاہ ولیاں دا رب نے بنایا میراں جی اے پیر ملیا
کیتا سیراں اتے رحمتاں اے سایا میراں جی اے پیر ملیا

جہدے گونجدے پئے جگ چترانے نے
پیر پیراں دا اے نیا زمانے نے

جہدا ولیاں دے موہڈے پیر آیا میراں جی اے پیر ملیا

کیتا سیراں اتے رحمتاں اے سایا میراں جی اے پیر ملیا

کل پیراں نالوں وڈا سوہنا پیراں
اسی مار نعرے کہیئے دستگیراں

فیض جس توں لوکائی نے ہے پایا میراں جی اے پیر ملیا

کیتا سیراں اتے رحمتاں اے سایا میراں جی اے پیر ملیا

اوہ غماں کولوں کردے آزاد نے
خشی پا جھولی کردیندے شاد نے

اساں کدے وی نہیں آپ نوں بھلایا میراں جی اے پیر ملیا

کیتا سیراں اتے رحمتاں اے سایا میراں جی اے پیر ملیا

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۹

ساڈے مرشد پیر جیلانی نیں
ساڈے رہبر دلبر جانی نیں

اوا پیراں دے نیں پیر میاں اوہ حقی روشن ضمیر میاں
اوہ وارث دستگیر میاں اوہ شمع قندیل نورانی نیں
ساڈے مرشد پیر جیلانی نیں
ساڈے رہبر دلبر جانی نیں

اوہ ساڈے دید طبیب ہوئے اوہ ستھرے ہین ادیب ہوئے
اوہ مایہ ناز خطیب ہوئے اوہ جلوہ خاص رحمانی نیں
ساڈے مرشد پیر جیلانی نیں
ساڈے رہبر دلبر جانی نیں

اوہناں مردے زندہ کیتے نیں اوہناں دکھیاں دے پھٹ سیتے نیں
اوہناں جام روحانی پیتے نیں جگ آکھے قطب ربانی نیں
ساڈے مرشد پیر جیلانی نیں
ساڈے رہبر دلبر جانی نیں

اوہناں خوب ریاضت کیتی اے کھل ڈلھ عبادت کیتی اے
 اوہناں رنج سخاوت کیتی اے اوہ حسنی الحسنی نہیں
 ساڈے مرشد پیر جیلانی نہیں
 ساڈے رہبر دلبر جانی نہیں

اوہناں ڈبڈے بیڑے تارے میں اوہناں کیتے اُچے کارے میں
 اوہ سب نوں دلوں پیارے میں ایہہ دعوے حق بیانی نہیں
 ساڈے مرشد پیر جیلانی نہیں
 ساڈے رہبر دلبر جانی نہیں

جہناں پیر دی سنگت کیتی اے جہناں کچھے نماز وی نیتی اے
 ہوئے صاف تے گئی پلیتی اے او پنچتن دی نشانی نہیں
 ساڈے مرشد پیر جیلانی نہیں
 ساڈے رہبر دلبر جانی نہیں

اج عرس ہے عبدالقادر دا اس ولینے کامل طاہر دا
 من موہنے مرشد نادر دا جو ولیاں وچ لاٹانی نہیں
 ساڈے مرشد پیر جیلانی نہیں
 ساڈے رہبر دلبر جانی نہیں

اوہ غمیاں توں آزاد کرن اوہ روندے نوں دل شاد کرن
 وچ شہر نشاط آباد کرن اوہ عابد زاہد گیانی نہیں
 ساڈے مرشد پیر جیلانی نہیں
 ساڈے رہبر دلبر جانی نہیں

الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله

منقبت نمبر ۱۰

سوئے میراں نیں سرکار	چہیزے ولیاں دے سردار
لجپال محسن سچیار	گل پاواں پھلاں دے ہار
گل میری	حق دوستو
میراں میراں دنیا کردی	خالی جھولیاں فیضوں بھر دی
کے میدانے ایہہ نہیں ہردی	کول ہو جانڈے بیمار
گل میری	حق دوستو
میراں ڈج دے آپ تراون	رہڑدے نون اوہ کندھی لاون
یاد کرے کوئی اوتھے جاون	جیوں بیٹھے ہون تیار
گل میری	حق دوستو
ولیاں نون اوہ مہراں لاون	چوراں نون اوہ قطب بناون
فیض روحانی اوہ ورتاون	ایہ میراں دا کردار
گل میری	حق دوستو
حسی حسینی لعل پیارے	ولی جہناں دے خادم سارے
ساڈے میراں ہین سہارے	بھاویں اسی آں اوگہنار
گل میری	حق دوستو

سوہنا مکھڑا ڈھلکاں مارے
 غم ہتھوں جو بردے ہارے
 کرن تعریفاں چن تے تارے
 اوہ سن دے کوک پکار
 گل میری حق دوستو
 میراں میراں کر اوہ بندے
 چھلن دل نوں غم دے رندے
 دھ فکر اں دے لہہ جان پھندے
 پائیں گا چین قرار
 گل میری حق دوستو
 رمضان شریف دے روزے رکھن
 مغرب ویلے ہون اذاناں
 امیری دا دُھد مول نہ چکھن
 روزہ کرن افطار
 گل میری حق دوستو
 بوہت کرامتاں آپ دکھائیاں
 منزل پائی بھلکیاں راہیاں
 کیتیاں دلاں دے وچ رشناہیاں
 راہ کیتے نے ہموار
 گل میری حق دوستو
 جنگلی شیروی کرن سلاماں
 منی کرامت خاصاں عاماں
 اوہ وی جھن خوب کلاماں
 ہوون پئے بلہار
 گل میری حق دوستو
 بغداد شہر دیاں کیہ نے باتاں
 ساڈے دل وچ مچلن چاہتاں
 روشن دن تے چمکن راتاں
 دلوں بجانوں اسی نثار
 گل میری حق دوستو
 جنگلاں دے وچ زہد کمایا
 چاکر ہے آزاد سدایا
 اعلیٰ فیض روحانی پایا
 تسی ایہدے دلدار
 گل میری حق دوستو

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۱۱

مینوں قادری رنگ وچ رنگ پیرا
تسی سوئے اوہ قیمتی اک ہیرا

تیری شان توں صدقے جاواں میں تیتھوں چندڑی گھول گھماواں میں
تیری چاہت ہور ودھاواں میں میرا محسن دردی ایں سفیرا

مینوں قادری رنگ وچ رنگ پیرا
تسی سوئے اوہ قیمتی اک ہیرا

رنگ قادری پختہ گھردا نہیں بندہ کدے کورا ہے ٹردا نہیں
آئے دکھ مصیبت جھردا نہیں تیرے وصف اچیرے نے فقیرا

مینوں قادری رنگ وچ رنگ پیرا
تسی سوئے اوہ قیمتی اک ہیرا

میرے ذہن خیالوں ودھ سوہنا ہور یارہویں والا نہیں ہونا
تیری دیدہ وے مک جائے رونا تیری زلفاں چ پھدا ہے چیرا

مینوں قادری رنگ وچ رنگ پیرا
تسی سوئے اوہ قیمتی اک ہیرا

وچ جنگلاں زہد کماندے رہے کھا پتے ڈھنگ ٹپاندے رہے
 سوئے رب دے جلوے پاندے رہے واوا رگڑیا نفس شریرا
 مینوں قادری رنگ وچ رنگ پیرا
 تسی سوئے اوہ قیمتی اک ہیرا

تیرے جھل دے پئے پھریرے نیں تہاں بخت جگائے میرے نیں
 کیئے دلاں چوں دور ہنھیرے نیں من موہنا ستھرا ورطیرا
 مینوں قادری رنگ وچ رنگ پیرا
 تسی سوئے اوہ قیمتی اک ہیرا

آزاد وی بردا تیرا اے سوہنا نوری مکھ تے چہرا اے
 میرے ول پوے اک پھیرا اے ایہدی اکھیوں جاری اے نیرا
 مینوں قادری رنگ وچ رنگ پیرا
 تسی سوئے اوہ قیمتی اک ہیرا

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۱۲

مرشد سوہنا یارہویں والا تیرا سانجھا میرا
خوش بختاں وچ گنیا جاوے جس دل پاون پھیرا

شان اوہناں دی ایڈ اچیری گنی منی نہ جاوے
گھپ ہنیرے دل دے اندر کر دین آپ سویرا

مرشد سوہنا یارہویں والا تیرا سانجھا میرا
خوش بختاں وچ گنیا جاوے جس دل پاون پھیرا

موٹیاں اکھاں قد میانہ رعب جلال شاہانہ
نظراں بھر کے تک نہ ہووے دکھاں بھریا چہرا

مرشد سوہنا یارہویں والا تیرا سانجھا میرا
خوش بختاں وچ گنیا جاوے جس دل پاون پھیرا

لکھاں دے جمعے دے اندر باجھ سپیکر بولن
ہر تھاں وچ برابر آوے جیوں لگا ساؤنڈ اچیرا

مرشد سوہنا یارہویں والا تیرا سانجھا میرا
خوش بختاں وچ گنیا جاوے جس دل پاون پھیرا

لے ماڑے بختاں ہارے کرن جدوں فریاداں
ذات اوہناں دی مشکل کٹے ہووے فضل گھنیرا

مرشد سوہنا یارہویں والا تیرا سانجھا میرا
خوش بختاں وچ گنیا جاوے جس دل پاون پھیرا

اوسے ویلے شاہ میراں جی کرن امداد پیارے
جس ویلے وی غم دے تیروں ہووے جسہ بیرا

مرشد سوہنا یارہویں والا تیرا سانجھا میرا
خوش بختاں وچ گنیا جاوے جس دل پاون پھیرا

بے رنگے نوں رنگ لگاؤن مظلوماں دے وارث
نال کرامتاں بھریا ہویا غوث پیا دا ڈیرا

مرشد سوہنا یارہویں والا تیرا سانجھا میرا
خوش بختاں وچ گنیا جاوے جس دل پاون پھیرا

اوتھے گیا سواہی کوئی پرتے کدے نہ خالی
میراں جی دے درتے پیسے لے کے شوق ودھیرا

مرشد سوہنا یارہویں والا تیرا سانجھا میرا
خوش بختاں وچ گنیا جاوے جس دل پاون پھیرا

نال عقیدت حُب پیاری لکھئیے شعر قصیدے
غوث وی الفت کردے روشن دل دا اچ بنیرا

مرشد سوہنا یارہویں والا تیرا سانجھا میرا
خوش بختاں وچ گنیا جاوے جس دل پاون پھیرا

چھجاں وانگوں بھر بھر کر رہے کرم نوازی کھلی
فیض کرم دا جھلے ہر تھاں پیا آزاد پھیرا

مرشد سوہنا یارہویں والا تیرا سانجھا میرا
خوش بختاں وچ گنیا جاوے جس دل پاون پھیرا

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۱۳

تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں
کھا رہے نیں دکھ انموڑ مینوں
میرے گلوں ایہہ دکھڑے لاه جاویں
میرے محرماں کرم کما جاویں
مینوں غماں نے گھیرا پایا اے
مینوں فرقت ساڑ مکایا اے
تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں
میرے گلوں ایہہ دکھڑے لاه جاویں
میرے محرماں کرم کما جاویں
تیرا وسدا رہے بغداد پیرا
ناشاد نوں کردے شاد پیرا
تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں
میرے گلوں ایہہ دکھڑے لاه جاویں
میرے محرماں کرم کما جاویں
کویں بھگلاں میں تیری یاد پیرا
غم اک نہیں کئی کروڑ مینوں
کھا رہے نیں دکھ انموڑ مینوں

میرے غماں دی کٹ زنجیر دیو
اکھوں وگدے بند کر نیر دیو
تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں
کر قسمت سِدھی رتیر دیو
آوے نظر نہ سکھ دا موڑ مینوں
کھا رہے نیں دکھ انموڑ مینوں

میرے گلوں ایہہ دکھڑے لاہ جاویں

میرے محرماں کرم کما جاویں

لڑ لکیاں دی لُج پال دے او
تسی محرم ساڈے حال دے او
تسی دکھ مصیبت ٹال دے او
تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں
تسی محرم ساڈے حال دے او
نہیں لبھدا آپ دا جوڑ مینوں
کھا رہے نیں دکھ انموڑ مینوں

میرے گلوں ایہہ دکھڑے لاہ جاویں

میرے محرماں کرم کما جاویں

تسی شہنشاہ شان اُچیری دے
ناخداؤ کشتی میری دے
تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں
تسی دافع ظلم ہنیری دے
سکتے جان نہ موجاں روہڑ مینوں
کھا رہے نیں دکھ انموڑ مینوں

میرے گلوں ایہہ دکھڑے لاہ جاویں

میرے محرماں کرم کما جاویں

میرے زخم تے پھاہے رکھ پیرا
تیرے اگے میں نہیں ککھ پیرا
تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں
میرے واسطے توں ایں لکھ پیرا
دتا ویلنے پیڑ مچوڑ مینوں
کھا رہے نیں دکھ انموڑ مینوں

میرے گلوں ایہہ دکھڑے لاہ جاویں

میرے محرماں کرم کما جاویں

ساہ سکے رت وی سکی اے . انج جاپے جندڑی مکی اے
 جیوں موت نیڑے آڈھکی اے کیتا بے سدھ خون نچوڑ مینوں
 تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں کھا رہے نہیں دکھ انموڑ مینوں

میرے گلوں ایہہ دکھڑے لاه جاویں

میرے محرماں کرم کما جاویں

تسی آوتے آون بہاراں نہیں کھڑ پیندیاں سب گلزاراں نہیں
 پائے مقصد ہین لاچاراں نہیں رہے غم دے جکھڑ روہڑ مینوں
 تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں کھا رہے نہیں دکھ انموڑ مینوں

میرے گلوں ایہہ دکھڑے لاه جاویں

میرے محرماں کرم کما جاویں

تیرا ناں لیئے ڈکھ ٹل دے نہیں بجھے ہوئے دیوے وی بل دے نہیں
 سب کھوٹے سکے چل دے نہیں جن بھوت نہ سکن ہوڑ مینوں
 تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں کھا رہے نہیں دکھ انموڑ مینوں

میرے گلوں ایہہ دکھڑے لاه جاویں

میرے . محرماں کرم کما جاویں

تیرے کرم دی سرتے چھاں ہووے میرا وچ غلاماں ناں ہووے
 تیرے چرناں دے وچ تھاں ہووے لیا غماں آزاد مروڑ مینوں
 تیرے کرم دی بابا لوڑ مینوں کھا رہے نہیں دکھ انموڑ مینوں

میرے گلوں ایہہ دکھڑے لاه جاویں

میرے محرماں کرم کما جاویں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۱۲

ہوں کرم اے شاہے میراں
تُسی وارث او دل گیراں

تُساں غم تے خوف نہیں کھانا
ایہہ حکم کیتا اے پیراں

نہیں مرشد نوں رنج کرنا
میرے ہاڑیاں وگدے تیراں

دل سینہ اے زخمی زخمی
کیتا فرقت ناری تیراں

کوئی پردہ نہیں مرشد کولوں
اود تے جانن حال اسیراں

چھڈ دنیا ڈیرے لائے
تیرے در تے آن فقیراں

تساں لکھاں نے کر چھڈیاں
میرے مرشد جٹیوں ہیراں

بڑی تساں ریاضت کیتی

کھا پتے جھنڈ کیریاں

میں آپ دا چاکر بردا

چرناں وچ ہون آخیراں

ولیاں دے اوہ سر کردہ

بول رہیاں حق تحریراں

سب سوچاں ہینیاں پیاں

ہوئیاں فیل نے سب تدبیراں

تیری نگری ٹکڑے منکساں

گل پا کے الفی لیراں

باغی آپ دا منکر چندرا

رووے کڈھے تک لکیراں

میںوں غموں آزاد ہے کیتا

میرے مرشد روشن ضمیراں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبي الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۱۵

میری ایہ ہے گل پکیری
رکھ دے نیں شان اچیری

پیراں چوں پیر نرالے
ڈیرا بغداد چ لا کے
اُچیاں نیں شانان والے
کردے نیں دیس اجالے

میری ایہ ہے گل پکیری
رکھ دے نیں شان اچیری

اہناں دا ثانی کوئی ناں
اعلیٰ نیں حسبوں نسبوں
ہور پیر جیلانی کوئی ناں
دیوے جہاں دے سوہنے رب نے
الحسنی حسینی کوئی ناں
جگ تے نے تھاں تھاں بالے
کردے پنیں دیس اجالے

میری ایہ ہے گل پکیری
رکھ دے نیں شان اچیری

سب ولیاں دے پردھان
 رب نے ہے عظمت بخشی
 سب فیض نے پار ہے اوتھوں
 ڈیرا بغداد چ لا کے
 پیا . من دا کل جہان
 کیتی مختاری وی دان
 سوہنے تے گورے کالے
 کردے نیں دیں اجالے
 میری ایہہ ہے گل پکیری
 رکھ دے نیں شان اچیری

دکھیاں دی سن دے زاری
 کافر وی رکھن عقیدت
 غمیاں دے سنگلیں لگے
 ڈیرا بغداد چ لا کے
 پینڈے توں ہو کے عاری
 الفت وچ لا کے تاری
 توڑن اوہ ہتھیں تالے
 کردے نیں دیں اجالے
 میری ایہہ ہے گل پکیری
 رکھ دے نیں شان اچیری

مرشد اعلان نے کردے
 ماسہ وی خوف نہ کھاون
 ایہناں وچ رند نے شامل
 ڈیرا . بغداد چ لا کے
 میرے جو عاشق بردے
 منگتے جو میرے در دے
 جیہناں نے دکھڑے جھالے
 کردے نیں دیں اجالے
 میری ایہہ ہے گل پکیری
 رکھ دے نیں شان اچیری

مرشد دے کم انوکھے
کیہ بندہ رب دا کردا
کنیاں نے رنج رنج پیتے
ڈیرا بغداد چ لا کے
پے حیرتاں وچ ڈبوون
نیناں دے کھوہ پے جوون
وحدت دے جام پیالے
کردے میں دیس اجالے
میری ایہہ ہے گل پکیری
رکھ دے میں شان اچیری

پیراں دے نعرے وجن
لنگر بغداد دا کھلا
محفل دا جو بن ویکھو
ڈیرا بغداد چ لا کے
تھاں تھاں تے دیگاں پکن
لوکی پے کھا کھا رجن
پیراں دے سب حوالے
کردے میں دیس اجالے
میری ایہہ ہے گل پکیری
رکھ دے میں شان اچیری

مردے آزاد جگاوں
رب نے جو بخشی طاقت
مرشد نے ڈگدے بر دے
ڈیرا بغداد چ لا کے
حق دا پے سبق پڑھاوں
لوکاں نوں پے دکھلاوں
فضلوں نے آپ سنبجالے
کردے میں دیس اجالے
میری ایہہ ہے گل پکیری
رکھ دے میں شان اچیری

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۱۶

یاؤ لڈیاں بھنگڑے سارے جی
دیکھو کھل کے عرس نظارے جی

اج عرس ہے پیر جیلانی دا پیراں دے پیر حقانی دا
اتھے رونقاں وانگ بہاراں دے ہوندے معاملے طے دکھیاں دے

یاؤ لڈیاں بھنگڑے سارے جی
دیکھو کھل کے عرس نظارے جی

ایہہ عرس ہے پیر لاثانی دا حسنین دی جد نشانی دا
اج رحمت جوش دکھا رہی اے سڑے دلاں چ ٹھنڈاں پارہی اے

یاؤ لڈیاں بھنگڑے سارے جی
دیکھو کھل کے عرس نظارے جی

ایہہ عرس ہے مرشد جانی دا شہبازے لامکانی دا
کیہ شان دساں دربار دی اے کنی ٹوہر میری سرکار دی اے

یاؤ لڈیاں بھنگڑے سارے جی
دیکھو کھل کے عرس نظارے جی

ایہہ عرس علی دے جانی دا سال نانہ کیتا پانی دا
ایہہ شان میراں پھیاردی اے سانوں تاہنگ لگی دلدار دی اے

یاؤ لڈیاں بھنگڑے سارے جی
دیکھو کھل کے عرس نظارے جی

لائی رونق قطب ربانی نے
ایتھوں جھولیاں منگتے بھر دے نیں
کڈے سج دے محبوب سبحانی نے
فیضیاب پئے مہروں کر دے نیں

یاؤ لڈیاں بھنگڑے سارے جی
دیکھو کھل کے عرس نظارے جی

ٹھلے جان نہ جوش بیانی دے
تسی بولو تے پھل کر دے نیں
تسی تارو بحر عرفانی دے
دن ماڑیاں دے پئے پھر دے نیں

یاؤ لڈیاں بھنگڑے سارے جی
دیکھو کھل کے عرس نظارے جی

شاہ عالم قبلہ عالم نیں
شاہ عبدالقادر قادر نیں
سوہنے پیر تے غوث اعظم نیں
اوہ بادشاہ بندہ پرور نیں

یاؤ لڈیاں بھنگڑے سارے جی
دیکھو کھل کے عرس نظارے جی

ایہہ عرس پیراں دے پیر دا اے
آؤندے قافلے دوروں دوروں نے
غالی ظرف تے روشن ضمیر دا اے
پاندے مقصد خاص حضوروں نے

یاؤ لڈیاں بھنگڑے سارے جی
دیکھو کھل کے عرس نظارے جی

ہوئی روشن قندیل نورانی اے
لکھے وصف آزاد لکھاری نے
سوہنا پیر غوث صمدانی اے
اس بردے خادم درباری نے

یاؤ لڈیاں بھنگڑے سارے جی
دیکھو کھل کے عرس نظارے جی

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبي الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۱

ولیاں دے شہنشاہ میراں پیراں دے پیر کہاوں
جیہناں نوں دین سلامی ولیاں دے ٹولے آوں

میراں دے قدم مبارک ولیاں دے موہڈیاں اتے
کئیاں دے آپ جگائے ازلاں دے بھاگ نے ستے

: دکھیاں محتاجاں تائیں پھڑ پھڑ کے سینے لاوں
جیہناں نوں دین سلامی ولیاں دے ٹولے آوں

رج رج کے زہد کمائے جنگلاں وچ گیڑے لائے
صدقے سرکار دو عالم اعلیٰ نے درجے پائے

آ جاؤ اے حاجت مندو میراں پئے آپ بلاوں
جیہناں نوں دین سلامی ولیاں دے ٹولے آوں

اک دو نہیں لکھاں جاندے میراں توں منکن والے
بختاں دے ردیاں تائیں مہروں نے رنگن والے

خالی ہتھیں آوں والے جھولیاں بھر کے جاوں
جیہناں نوں دین سلامی ولیاں دے ٹولے آوں

جیہناں نے پیر پھڑے میں سجنو اوہ رنج ترے میں
کوڈی سی مل جیہناں دا کھوٹے ہوئے اوہ کھرے میں

دنیا دے وچ بزاراں عزتاں تے شانناں پاون

جیہناں نوں دین سلامی ولیاں دے ٹولے آون

مردے نوں حکم خدا تھیں کڈھ قبروں باہر لیائے

کم کر کے نبیاں والے لوکاں نوں آپ دکھائے

جو طاقت رب نے بخشی اوہدا فیض پئے آپ پونچاؤن

جیہناں نوں دین سلامی ولیاں دے ٹولے آون

شانناں تے عظمتاں کھل کے رب آپ نوں نے ورتائیاں

گلاں آزاد ایہہ پکیاں ساڈے پرکھن دے وچ آئیاں

اوکھت جد سرتے آوے مرشد خود آپ ہٹاؤن

جیہناں نوں دین سلامی ولیاں دے ٹولے آون

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۱۸

غوث پیا پیراں دے نیں پیر قادری
کہن جہنوں سارے دستگیر قادری

پیراں دے اوہ پیر سلطان آپ جی نوری پنج تن دے ریحان آپ جی
دوہتے پوتے علی دے منیر قادری
کہن جہنوں سارے دستگیر قادری

شان اچیری ملی اے کمالاں دی جھولی بھری آپ دی اے ہیرے لعلوں دی
وا وا پائی عظمت توقیر قادری
کہن جہنوں سارے دستگیر قادری

آپ کول آؤن سب منگتے محتاج سمہناں دی پیر سوہنے تیرے ہتھ لاج
اوکھے ویلے ساڈے او نصیر قادری
کہن جہنوں سارے دستگیر قادری

کرم والے جگاتے فیض جاری نہیں ساڈے تے عقیدتاں دے نشے طاری نہیں
 آپ سخی داتا نہیں فقیر قادری
 کہن جہنوں سارے دستگیر قادری

ولیاں تے جاری سرداری آپ دی خلقت معتقد ساری آپ دی
 تسی او بشیر تے نذیر قادری
 کہن جہنوں سارے دستگیر قادری

کم جووی کہتے آپ نے کمال دے جووی دیوے آپ دے نے پیر ابال دے
 اوہ نہ ہون کدی دل گیر قادری
 کہن جہنوں سارے دستگیر قادری

لکھدا آزاد پیرا حال آپ دا کرم ایدے اتے ہنے کمال آپ دا
 گلاں حقی سب دل پذیر قادری
 کہن جہنوں سارے دستگیر قادری

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبي الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۱۹

آؤ یارہویں دا ختم دوائیے
غوث پاک ذی بزم سجائیے
غوث پاک نے ولی اچیرے
ساڈے بسختیں ہون سویرے
اوہ دردی تیرے میرے
نال خوشی دے جشن منائیے
آؤ یارہویں دا ختم دوائیے
غوث پاک دی بزم سجائیے
واوا کھلا پنڈال بنا کے
چنگا ستھرا ساؤنڈ منگا کے
نالے تنبو قناتاں لا کے
محفل دی شان ودھائیے
آؤ یارہویں دا ختم دوائیے
غوث پاک دی بزم سجائیے
جھنڈے جھنڈیاں بینر لا کے
اٹیج وی سوہنا سجا کے
ڈیکوریشن خوب بنا کے
محفل دا اعلان سنائیے
آؤ یارہویں دا ختم دوائیے
غوث پاک دی بزم سجائیے
پہلاں سب توں تلاوت کریے
کجھ مال خرچ وی جریے
جھولی نال ثواباں بھریے
نعت خواناں نہں سد پڑھائیے
آؤ یارہویں دا ختم دوائیے
غوث پاک دی بزم سجائیے

پڑھے جان قصیدے سوئے ہون شعر سوئے من موئے
ساڈے پیراں کٹنے رونے اوہناں نوں عرض سنائے

آؤ یارہویں دا ختم دوائے

غوث پاک دی بزم سجائے

اسی غوث پیا دے بردے اسی منگتے اوہدے در دے
اسی بحر عشق وچ تر دے کھل ڈلھ کے شوق نبھائے

آؤ یارہویں دا ختم دوائے

غوث پاک دی بزم سجائے

سب آس کرم دی رکھن دیگاں مٹھیاں لونیاں پکن
آئے لوگ بھنڈارہ چکھن صفاں سدھیاں وچ بٹھائے

آؤ یارہویں دا ختم دوائے

غوث پاک دی بزم سجائے

کتے حلوا وٹیا جاوے کوئی نان حلیم وی کھاوے
کوئی دھد دی کھیر لیاوے سارے میراں دے گن گائے

آؤ یارہویں دا ختم دوائے

غوث پاک دی بزم سجائے

ایہہ بزم آزاد روحانی ساڈی چاہت کہے نورانی
غوث پاک نے پیر لاثانی فیض جیہناں دے صدقے پائے

آؤ یارہویں دا ختم دوائے

غوث پاک دی بزم سجائے

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲۰

سوئی میراں اے سرکار میری
اوہ محسن تے غم خوار میری

اوہ کھلے کرم کمار ہے نیں
رہڑے جانڈے بنے لار ہے نیں

اعلیٰ ہستی اے حب دار میری
اوہ محسن تے غم خوار میری

اوہ حسنی حسینی نورانی
مولا علی دے حقی دل جانی

اوہ ہستی نور انوار میری
اوہ محسن تے غم خوار میری

اوہ شہبازے لا مکانی نیں
اوہ قطب اقطاب رحمانی نیں

اوہ شہے والا ابرار میری
اوہ محسن تے غم خوار میری

اوہ رحمت دا دریا آکھاں
سب دکھڑے دین گوا آکھاں

گل سمجھ لے کر اتار میری
اوہ محسن تے غم خوار میری

خلقت نوں فیض پونچا رہے نہیں ستے لیکھ وی نال جگار ہے نہیں
 ہووے آپ توں جند نثار میری
 اوہ محسن تے غم خوار میری

آپ پیراں دے نہیں پیر سائیں لوکی کہندے دست گیر سائیں
 وچ جت دے بدن ہار میری
 اوہ محسن تے غم خوار میری

جدوں واجاں کوئی وی ماردا اے کڈا دکھ ہووے سنسار دا اے
 اوہ سن دے ہین پکار میری
 اوہ محسن تے غم خوار میری

میرا دل نہ اتھے لگ دا اے تیرے در دی تمنارکھ دا اے
 ہووے حاضری وچ دربار میری
 اوہ محسن تے غم خوار میری

میں اوکڑاں توں آزاد ہوواں میرے پیراں دل شاد ہوواں
 تینوں یاد کراں ایہہ کار میری
 اوہ محسن تے غم خوار میری

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲۱

میری جت وچ بدلے ہار میراں
ہووے نظرے کرم سرکار میراں
میرے عیاں مینوں پھنڈیا اے
میرے سکیاں مینوں چھنڈیا اے
مینوں لگن ایہہ اغیار میراں
ہووے نظرے کرم سرکار میراں

کیہڑے ہور دوارے جاواں جی
جتھوں دل دا مقصد پاواں جی
تسی خاکم تے مختار میراں
ہووے نظرے کرم سرکار میراں

میں کلا وی تے جھلا ہاں
میں عقلوں کورا کلا ہاں
ہر پاسیوں ہاں بے کار میراں
ہووے نظرے کرم سرکار میراں

کہنوں حال میں اپنا دساں جی
آپے روواں آپے ہساں جی
نہیں پچھ دا کوئی ہن یار میراں
ہووے نظرے کرم سرکار میراں

میرے راہ وچ بٹے ٹوئے نیں بھر ہوئے کے بخت وی روئے نیں
 مینوں رگڑن پئے افکار میراں
 ہووے نظرے کرم سرکار میراں

پیا چراں توں دھکے کھاواں میں تیرے درتے وقت لنگھاواں میں
 ہن سائیاں نہ درکار میراں
 ہووے نظرے کرم سرکار میراں

کوئی بھیڑا بول نہ بولاں میں پھڑنگڑی گھٹ نہ تولاں میں
 بھاویں چنگا نہیں کردار میراں
 ہووے نظرے کرم سرکار میراں

میں خادم سائیاں تیرا ہاں کوئی کچا نہیں پکیرا ہاں
 توں رہرتے سردار میراں
 ہووے نظرے کرم سرکار میراں

مینوں پائیاں غم زنجیراں وی کڈاں نک دے نال لکیراں وی
 میرے سرتے غم اسوار میراں
 ہووے نظرے کرم سرکار میراں

کرو سرتے سائیاں چھاواں جی تیرے صدقے واری جاواں جی
 تسی حامی تے غم خوار میراں
 ہووے نظرے کرم سرکار میراں

تیرے ناں نوں کراں سلاماں جی مینوں گن لئیو وچ غلاماں جی

میں عیبی اوگن ہار میراں

ہووے نظرے کرم سرکار میراں

مینوں قدماں وچ بلا لئیو جی پاگھنگرو تسی نچا لئیو جی

میں کرنا نہیں انکار میراں

ہووے نظرے کرم سرکار میراں

تسی پیر میرے میں بردا جی گل حقی آزاد ہے کردا جی

بھاویں لاغر تے بیمار میراں

ہووے نظرے کرم سرکار میراں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبي الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲۲

سانوں تیریاں بانا تھوڑاں نین
ہر کم وچ پے رہیاں لوڑاں نین
تیری شان اچیری جند کوکدی اے میری ، بغداد والیا
جاوے پیش نہ میری منگاں مدد میں تیری ، بغداد والیا

ویلا نازک ساڈے اتے آگیا اے
ہر پاسیوں باطل چھا رہیا اے
راہ ڈک لئے موزی انموڑاں نین
ہر کم وچ پے رہیاں لوڑاں نین
چڑھی غماں دی ہنیری ہوندی جاندی اے گھنیری ، بغداد والیا
جاوے پیش نہ میری منگاں مدد میں تیری ، بغداد والیا

اسی آقادے امراں نوں بھل گئے آں
فانی جگ دیاں شیواں اتے ڈلھ گئے آں
بھلیں پالیا بھلاں کروڑاں نین
ہر کم وچ پے رہیاں لوڑاں نین
لعنت پے رہی بھیتری بندے کہن میری میری ، بغداد والیا
جاوے پیش نہ میری منگاں مدد میں تیری ، بغداد والیا

اسی میکل تے چباریاں بچ رہ رہے آں
 گل حق دی نہ مونہوں کدی کہہ رہے آں
 اج دتا اے جواب جسے جوڑاں نہیں
 ہر کم وچ پے رہیاں لوڑاں نہیں
 ودھی حرص ودھیری چھری لالچ نے پھیری ، بغداد والیا
 جاوے پیش نہ میری منگاں مدد میں تیری ، بغداد والیا

اسی حالوں بے حال ہن ہو گئے آں
 جو سی کھٹیا کمایا سب کھو گئے آں
 ساڈے پیش پیاں کھڈاں کھوڑاں نہیں
 ہر کم وچ پے رہیاں لوڑاں نہیں
 اکو جگ اتے پھیری اکھوں جاواں ہنجو کیری ، بغداد والیا
 جاوے پیش نہ میری منگاں مدد میں تیری ، بغداد والیا

ساڈا حال آکے پیرا ذرا تک لے
 لچپالی او سداندے لچ رکھ لے
 پاسہ وٹیاں اے ساتھوں نماں بوہڑاں نہیں
 ہر کم وچ پے رہیاں لوڑاں نہیں
 اکھ اگے نہیں او گیری کھل غمیاں اودھیری ، بغداد والیا
 جاوے پیش نہ میری منگاں مدد میں تیری ، بغداد والیا

میں آزاد کویں فکراں توں ہوواں گا
 ایسے غم وچ رج رج روواں گا
 پیر پھڑکا نے کیتے وٹے روڑاں نہیں
 ہر کم وچ پے رہیاں لوڑاں نہیں
 میری دکھاں جند گھیری جند پہلا سی مریڑی بغداد والیا
 جاوے پیش نہ میری منگاں مدد میں تیری ، بغداد والیا

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبي الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲۳

غوث پیا سوہنے دیاں شانان نین نرالیاں
آپ دی مرعید سیاں وڈے بھاگاں والیاں

آپ کولوں فیض پاوے ساری ایہ لوکائی اے
کتھوں اینا ونڈدے او سمجھ نہ آئی اے
کدے انکاری سنی اساں نہیں سوالیاں
آپ دی مرعید سیاں وڈے بھاگاں والیاں

آپ دے دوارے رہندا مجمع فقیراں دا
ہڑ جویں چڑھ آیا ات دلگیراں دا
اوتھوں پلے بھری جان گوریاں تے کالیاں
آپ دی مرعید سیاں وڈے بھاگاں والیاں

اوتھے آؤن والیاں دے بھاگ جاگ پیندے نین
جویں کسے محنتی دے لاگ جاگ پیندے نین
جھولی بھرن اوہو جہناں اوکڑاں نے جھالیاں
آپ دی مرعید سیاں وڈے بھاگاں والیاں

غوث پیا غوث پیا دنیا پکار دی
 سارے جگ وچ شہرت آپ سرکار دی
 تساں دل گیراں دیاں لجاں ہین پالیاں
 آپ دی مرید سیاں وڈے بھاگاں والیاں

رند مستانیاں نے محفلاں سجائیاں نہیں
 وڈے وڈے نعت خواناں نعتاں وی سنائیاں نہیں
 جھنڈیاں وی لائیاں نالے بتیاں وی بالیاں
 آپ دی مرید سیاں وڈے بھاگاں والیاں

دیگاں نے حلیم دیاں روٹی نان کھان نوں
 دل مول کرے ناہیں پچھاں گھر جان نوں
 لنگر کھلا وڈے ہووے بھر بھر تھالیاں
 آپ دی مرید سیاں وڈے بھاگاں والیاں

لیکھاں نوں جگانا کیہڑا ایڈا وڈا کم اے
 آپ نوں آزاد کرے یاد دم دم اے
 خشی نال لے کے آیا پھلاں دیاں ڈالیاں
 آپ دی مرید سیاں وڈے بھاگاں والیاں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲۲

اے غوث اعظم شاہا ولیاں دا پیر سداویں
ساڈا محسن دردی حامی پھڑ سوہنیا سینے لاویں

تیری ویکھ سخاوت جاری بوہے تے منگتے بیٹھے
جو منکن مانگت تیتھوں دے خالی نہ پرتاویں

اے غوث اعظم شاہا ولیاں دا پیر سداویں
ساڈا محسن دردی حامی پھڑ سوہنیا سینے لاویں

سب خشکی دریا بحراں اتے تیری مختاری
موجاں دے وچوں گھچ کے شاہا بیڑی پار لگاویں

اے غوث اعظم شاہا ولیاں دا پیر سداویں
ساڈا محسن دردی حامی پھڑ سوہنیا سینے لاویں

جس کسے وی مقصد پاروں تیرے ہاڑے ترلے پائے
اوبدی حاجت پوری کر کے اوبدے سارے فکر مکاویں

اے غوث اعظم شاہا ولیاں دا پیر سداویں
ساڈا محسن دردی حامی پھڑ سوہنیا سینے لاویں

جو منکن اولاد نرینہ تینوں رکھ کے وچ وسیلہ
 اوہدی منگ تے رتجھ ایہ سوتی کر پوری بھکھ مٹاویں
 اے غوث اعظم شاہا ولیاں دا پیر سداویں
 ساڈا محسن دردی حامی پھڑ سونہیا سینے لاویں

تیرے سارے کم نرالے ساڈی سوچوں عقلوں باہر
 گھر وچ سی چور جو لکیا اوہنوں مہروں قطب بناویں
 اے غوث اعظم شاہا ولیاں دا پیر سداویں
 ساڈا محسن دردی حامی پھڑ سونہیا سینے لاویں

چھوٹی عمرے روزے رکھے حیرت وچ لوکی ڈوبے
 میں واری صدقے تھیواں لائی جندڑی تیرے ناویں
 اے غوث اعظم شاہا ولیاں دا پیر سداویں
 ساڈا محسن دردی حامی پھڑ سونہیا سینے لاویں

بڑے چر دی آس اے رکھی تیرے قدماں نوں آچماں
 زرمال توں میں ہاں خالی کوئی لا سبب بلاویں
 اے غوث اعظم شاہا ولیاں دا پیر سداویں
 ساڈا محسن دردی حامی پھڑ سونہیا سینے لاویں

ایہہ آزاد نمانا بردا چاکر ہے سائیاں تیرا
 ایہدی حب عقیدت چاہت نسبت نوں ہور ودھاویں
 اے غوث اعظم شاہا ولیاں دا پیر سداویں
 ساڈا محسن دردی حامی پھڑ سونہیا سینے لاویں

ایم اے آزاد کھوگر

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲۵

سائیاں تیرا بندہ اے نادان سوہنیا
ہووے نہ ایہہ کتے پریشان سوہنیا
آپ دی فیاضی سانوں پال رہی اے جدوں پیر تھڑکدے سنبھال رہی اے
ایس اتے ساڈا اے ایمان سوہنیا
ہووے نہ ایہہ کتے پریشان سوہنیا
پیراں دے او پیر رتبہ عظیم اے آپ نوں نوازیہ مولا کریم اے
ہویا آپ اتے کھلا دان سوہنیا
ہووے نہ ایہہ کتے پریشان سوہنیا
احسن اوصافاں وچ بے مثال او عظمتاں دے وچ تسی با کمال او
پتھر اتے لیک ہے بیان سوہنیا
ہووے نہ ایہہ کتے پریشان سوہنیا

کرم تیرا ہووے تے میں نہیں رل دا جھنڈا تیرے فیض دا لا رہے جھل دا

ایہو تیری آن بان شان سوہنیا

ہووے نہ ایہہ کتے پریشان سوہنیا

کرامتاں جناب دیاں گئے کون جی نیویں ہو جاندی رب ولوں دھون جی

مکج جانڈے جان دے تران سوہنیا

ہووے نہ ایہہ کتے پریشان سوہنیا

لے ماڈے بردے غلام آپ دے اچیاں چوں اچے سانوں اونے جاپ دے

تیرے ول قافلے روان سوہنیا

ہووے نہ ایہہ کتے پریشان سوہنیا

میریاں مریداں نوں نہ خوف کائی اے ایہ گل خشی دی میراں سنائی اے

جہنوں پیامن دا جہان سوہنیا

ہووے نہ ایہہ کتے پریشان سوہنیا

یار ہویں پکا کے مرید ونڈدے عشق تے پیار وچ مزے کھنڈدے

ساڈے ول تیرا رہے دھیان سوہنیا

ہووے نہ ایہہ کتے پریشان سوہنیا

لباں اتے اِکو فریاد آقا جی حشر نوں ہووے ایہہ آزاد آقا جی

رکھ لینا ساڈا وی اے مان سوہنیا

ہووے نہ ایہہ کتے پریشان سوہنیا

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲۶

تسی مہر بان ، ساڈا او پیار بابا جی
اساں دکھیاں دے تسی غم خوار بابا جی

ہوئیاں مدتاں ایہ دل ساڈے تاہنگاں رکھیاں جا کے قدماں بچ بہیے دید پان اکھیاں
اسی منگ دے ہاں آپ دادیدار بابا جی
اساں دکھیاں دے تسی غم خوار بابا جی

حد دوری تے وچھوڑے والی وچ پئی اے جند فرقتاں دی چکی وچ پس رہی اے
ڈھیہہ پنڈیاں دی جاوے ایہہ دیوار بابا جی
اساں دکھیاں دے تسی غم خوار بابا جی

پئے چرچے فیاضیاں دے ہون جگ تے جگہ جگہ اتے عرس والے میلے لگ دے
شامل دوروں دوروں ہون خب وار بابا جی
اساں دکھیاں دے تسی غم خوار بابا جی

تسی حسنی حسینی سونے پیر نوری او کردے منکتیاں دی حاجتاں نو جھٹ پوری او
بدل جت وچ جاوے ساڈی ہار بابا جی
اساں دکھیاں دے تسی غم خوار بابا جی

میںوں چاء بڑا شہر بغداد آؤن دا ٹر پھر کے نظاریاں دی دید پاؤن دا
ٹھنڈی ٹھار ہووے شوق والی نار بابا جی
اساں دکھیاں دے تسی غم خوار بابا جی

ذکر محفلاں چچ آپدا سنائی جانے آں لنگریاں ہویں دے پک دے کھوائی جانے آں
تسی ساڈے سوہنے پیر سرکار بابا جی
اساں دکھیاں دے تسی غم خوار بابا جی

سانوں مان تے تران ساڈا تسی آسرا لک چھپ کے نہیں سچی گل مونہ تے کیہ رہیا
بھاویں کنے ای آں اسی گنہ گار بابا جی
اساں دکھیاں دے تسی غم خوار بابا جی

لچپالی پال رہے او کھلی پیر جی تاہیوں آپ تے لوکائی دیکھی ڈلھی پیر جی
تسی ولیاں دے آقا سردار بابا جی
اساں دکھیاں دے تسی غم خوار بابا جی

آزاد کھوکر لکھاری لکھ دا سلام اے حب دار اچا دلوں آپ دا غلام اے
تسی کھلے ڈولھے ایہدے دلدار بابا جی
اساں دکھیاں دے تسی غم خوار بابا جی

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲۷

میراں دا دربار ہے سوہنا سجنو سونے میراں دا
ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

ابوصالح موسیٰ جنگی آپ دے باپ پیارے میں
نیکوکار محبتاں والے مہر خلوص دے تارے میں
تختاں والے خیراں منگ رہے دھار کے روپ فقیراں دا
ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

غوث پیا نون درد سنائے اوہو درد ونڈاون گے
بحر غماں وچ پھس گئی بیڑی کرموں پار لگاؤن گے
غوث پیا مرشد تے وارث میرے جہئے دلگیراں دا
ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

زہد عبادت اپنی کیتی حیرتاں وچ سی ڈبے لوک
دل دل وچوں باہر سی کڈھے ازلاں دے جو کھئے لوک
پلاں دے اندر بدل دکھاوے جیوں مالک تقدیراں دا
ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

انج لگے جیوں لوکاں دے وی دکھڑے جھولی پے گئے نیں
 میں ادھ واٹے زلدا رہ گیا لوکی راہے پے گئے نیں
 مہر نظر تھیں کھل جانا اے پیروں کڑا زنجیراں دا
 ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

رملّاں عملّاں والے دس دے ہتھ دے راز انوکھے نیں
 میں تے جو وی کٹے یارو بڑے دیہاڑے اوکھے نیں
 میں نیں مول حساب لگاندا ہتھ تے پیاں لکیراں دا
 ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

سے ورہیاں دے دے بے مرگدے قبراں وچوں کڈھے نیں
 دانشمند حیران کھڑے نیں کم ایسے کر چھڈے نیں
 کیہ کیہ وصف اوہناں دا یارو کیہ درجہ اے پیراں دا
 ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

رات ہنیری سردی گرمی جنگلی وحشی پھر دے رہے
 جھکھڑاں دے وچ رہنا بہنا بارش اولے کیردے رہے
 میں ایہ قصہ چھیڑاں کاہنوں بر بر جنڈ کریراں دا
 ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

اس دنیا وچ تھاں تھاں مل دے بندے نویں نرالے نیں
 کچھ نے نرم طبیعت والے کچھ پتھر دل دے کالے نیں
 ثانی مینوں نظر نہیں آیا جگ تے بدر منیراں دا
 ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

اپنے مرشد صدقے مینوں ڈر نہیں ایس زمانے دا
 کسے وی سئے دا غم نہیں ماسہ نہ غم قبرے جانے دا
 یارہویں والے حل کر دنیا پچھیا سوال نکیراں دا
 ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

بڑے پیارے ولیاں تائیں اکثر جا کے مل دے رہے
 اوہناں دے میل محبت پاروں دل دے غنچے کھل دے رہے
 اج وی سانھیا ہو یا اے میں البم اوہ تصویراں دا
 ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

اسی تے حسد کروہد دے پھنڈے لالچ جین نہ دیندے نہیں
 غیبت چغلی دے ہر ویلے بھر بھر جام وی پیندے نہیں
 عیب گناہ تے جرم نے لکھاں لیکھا نہیں تقصیراں دا
 ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

آپ دے فیضوں دکھاں ماری ہوئی آزاد لوکاںی اے
 آپ دے کرم فضل نے کیتی لکھاں شاد لوکاںی اے
 آپ دے صدقے پائے خلاصی ٹولا پیا اسیراں دا
 ساڈے تے احسان بڑا اے پیراں دے شاہ پیراں دا

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت ۲۸

بغداد شہر دا والی
جس پائی اے شان نرالی
سوہنا عبدالقادر پیر اے
بھیڑی بدل دیوے تقدیر اے
بغداد شہر دا والی
جس پائی اے شان نرالی
اوہدی جدوا اُچ و طیرہ
تیرے صدقے سوہنیاں پیرا
بغداد شہر دا والی
جس پائی اے شان نرالی
جو حاکم ولیاں آتے
جہدی مہروں سر دے بتے
بغداد شہر دا والی
جس پائی اے شان نرالی

اوہ نہیں قندیل نورانی
 ہر اک دا اوہ ہے جانی
 بغداد شہر
 جس پائی اے
 علی پاک دی جان نشانی
 جس شمع محبت بانی
 دا والی
 شان نرالی

اوہ آقا پیر سداوے
 جو منگیے جھولی پاوے
 بغداد شہر
 جس پائی اے
 عم دکھیاں نوں گل نال لاوے
 اوہ ساڈا مرشد پالی
 دا والی
 شان نرالی

اوہدے سارے کم اچیرے
 جگ پار ہیا فیض گھنیرے
 بغداد شہر
 جس پائی اے
 اوہدے غم تے فکر مٹا وے
 کوئی مڑے نہ در توں خالی
 دا والی
 شان نرالی

اوہ کرم آزاد کماوے
 اوہنوں ہور وی رنگ لگاوے
 بغداد شہر
 جس پائی اے
 ڈگیاں نوں پکڑ اٹھاوے
 اوہ ہستی اے لچپالی
 دا والی
 شان نرالی

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲۹

توں میراں میراں کریا کر
اوہدی الفت دا دم بھریا کر
سوہنا میراں ذکر وظیفہ اے جو نال یقینے پڑھ دا اے
ایہ گل ہے لیک پتھرتے جی اوہنوں قادری رنگ آچڑھ دا اے
توں میراں میراں کریا کر
اوہدی الفت دا دم بھریا کر
میراں سانوں جان توں پیارے نیں علی پاک دے راج دلارے نیں
نبی سوئے دی اکھ دے تارے نیں جیہڑا خشیوں دامن پھڑ دا اے
اوہنوں قادری رنگ آچڑھدا اے
توں میراں میراں کریا کر
اوہدی الفت دا دم بھریا کر
سب ولیاں دے سردار میراں دکھی دلاں دے نے غم خوار میراں
کھلا ونڈدے خیر تے پیار میراں جہنوں ناگ عشق دا لڑدا اے
اوہنوں قادری رنگ آچڑھدا اے
توں میراں میراں کریا کر
اوہدی الفت دا دم بھریا کر

میراں پاک دے شہرنوں آوچلیئے جہڑے جا رہے ٹولے وچ زلیئے
تھاں لاگے قدماں وچ ملیئے جوش چڑھیا جنونی ہڑدا اے

اوہنوں قادری رنگ آ چڑھدا اے

توں میراں میراں کریا کر

اوہدی الفت دا دم بھریا کر

رند میراں میراں پئے کر دے وچ بحر محبت دے تر دے
بن میراں بتے نہیں سر دے ایہہ فیصلہ دل تے دھڑدا اے

اوہنوں قادری رنگ آ چڑھدا اے

توں میراں میراں کریا کر

اوہدی الفت دا دم بھریا کر

میراں مرشد پاک جیلانی نہیں شہبازے لا مکانی نہیں
اوہ ہر اک دے دل جانی نگ سونے میراں جڑدا اے

اوہنوں قادری رنگ آ چڑھدا اے

توں میراں میراں کریا کر

اوہدی الفت دا دم بھریا کر

بڑی اوکھی ولایت بل دی اے بل جاوے تے قسمت کھل دی اے
ہوندی پوری مرضی دل دی اے جویں آتش تے دھد کڑدا اے

اوہنوں قادری رنگ آ چڑھدا اے

توں میراں میراں کریا کر

اوہدی الفت دا دم بھریا کر

جہنوں میراں سینے لا ندے نیں اوہدے سارے کرب بھلانڈے نیں
 اوہدی عزت آن ودھانڈے نیں اوہدا انگ انگ خشیوں ٹھردا اے

اوہنوں قادری رنگ آ چڑھدا اے

توں میراں میراں کریا کر

اوہدی الفت دا دم بھریا کر

خش بخت آزاد غلام وی ہاں میں چاکر چپ دا نام وی ہاں
 میں لکھ دا حُب کلام وی ہاں میرا دل جدائیوں سڑ دا اے

اوہنوں قادری رنگ آ چڑھدا اے

توں میراں میراں کریا کر

اوہدی الفت دا دم بھریا کر

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۳۰

پیر یارہویں والے دا ڈیرا اس ڈیرے دا سوہنا وپیڑا

دیکھ آیا اے جیہڑا جیہڑا اوہدا ہو گیا پار ہے پیڑا

یارہویں پکاؤ بیلو لوکاں نوں کھواؤ بیلو

نشیاں مناؤ بیلو نعرے رج لاؤ بیلو

اوہ محسن اے پیر پیارا بسے ماڑیا، دا اے سہارا

اوہدے کرم تھیں ہووے گزارا میرے پیر جہیا اے کیہڑا

یارہویں پکاؤ بیلو لوکاں نوں کھواؤ بیلو

نشیاں مناؤ بیلو نعرے رج لاؤ بیلو

دکھ غماں توں جان چھڈاوے سارے فکرتے خوف بھلاوے

پنڈ نشیاں دی جھولی پاوے جووی منگ دا اے سائل مریدا

یارہویں پکاؤ بیلو لوکاں نوں کھواؤ بیلو

نشیاں مناؤ بیلو نعرے رج لاؤ بیلو

دکھ جند نمائی ہے سہندی چھڈ دستی جنگلیں جا بہندی

گل حق دی لوکائی اے کہندی راہ ولایت بوہت اوکھیڑا

یارہویں پکاؤ بیلو لوکاں نوں کھواؤ بیلو

نشیاں مناؤ بیلو نعرے رج لاؤ بیلو

کھان پین حلال او بلی بھاویں پے جائے کال او بلی
تاں فرگدی جے دال او بلی نہیں مل دا حلوا پیڑا

یارہویں پکاؤ بلیو لوکاں نوں کھواؤ بلیو

نخیاں مناؤ بلیو نعرے رج لاؤ بلیو

گھروں دور وچھوڑا پیندا بھل جاندا اے چڑھدا لہندا

بندہ وچ تنہائیاں رہندا جدوں دین مصیبتاں گیرا

یارہویں پکاؤ بلیو لوکاں نوں کھواؤ بلیو

نخیاں مناؤ بلیو نعرے رج لاؤ بلیو

جد عامل پک منور ہوئے فر دل وچ پیدا نور ہوئے

سب حسد تکبر دور ہوئے لتھے دل دا زنگ کرپڑا

یارہویں پکاؤ بلیو لوکاں نوں کھواؤ بلیو

نخیاں مناؤ بلیو نعرے رج لاؤ بلیو

بندہ پا مقصد دلشاد ہوئے ہر غم کولوں آزاد ہوئے

وچ نخیاں دے آباد ہوئے باقی رہندا نہیں کوئی جھیرا

یارہویں پکاؤ بلیو لوکاں نوں کھواؤ بلیو

نخیاں مناؤ بلیو نعرے رج لاؤ بلیو

الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله

منقبت نمبر ۳۱

کیتا دکھیاں نے یاد سوئے پیر نوں
لجپال اس روشن ضمیر نوں
جیہڑے ولیاں دے حقی سردار نیں
الحسنی حسینی سرکار نیں

ولی سارے دیندے میراں نوں سلامیاں
رب بخشیاں نیں قادر کلامیاں
شعر پیش میرے ہین دستگیر نوں
کیتا دکھیاں نے یاد سوئے پیر نوں
لجپال اس روشن ضمیر نوں
جیہڑے ولیاں دے حقی سردار نیں
الحسنی حسینی سرکار نیں

سائل جیہڑا وی دوارے آتے گیا اے
 کے پاسیوں نہ گھاٹا اوہنوں رہیا اے
 خیر اوتھے نلے کھلا دلگیر نوں
 کیتا دکھیاں نے یاد سونے پیر نوں
 لچپال اس روشن ضمیر نوں
 جیہڑے ولیاں دے حتی سردار میں
 احسنی حسینی سرکار میں

کیتا حکم خدائی مرے جاگ پئے
 حاضر ویکھیا لوکائی گان راگ پئے
 جلوہ میراں نے دکھایا بابے پیر نوں
 کیتا دکھیاں نے یاد سونے پیر نوں
 لچپال اس روشن ضمیر نوں
 جیہڑے ولیاں دے حتی سردار میں
 احسنی حسینی سرکار میں

یکھاں آپ دے قصیدے نال پیار دے
 بلے شعراں وچوں آؤن مہکار دے
 سیدی راہ لبھی نفس شریہ نوں
 کیتا دکھیاں نے یاد سونے پیر نوں
 لچپال اس روشن ضمیر نوں
 جیہڑے ولیاں دے حتی سردار میں
 احسنی حسینی سرکار میں

جہاں اک واری برپیرنوں پکاریا
 نال خب دے ہے نعرہ اوہدا ماریا
 جوش اٹھیا اے قادری فقیر نوں
 کیتا دکھیاں نے یاد سوئے پیر نوں
 لچپال اس روشن ضمیر نوں
 جیہڑے ولیاں دے حتی سردار نہیں
 الحسنی حسینی سرکار نہیں

پیار وٹدے نہیں میراں جگ سارے نوں
 ملے رتے نہیں علی دے دلارے نوں
 ہتھوں دور کرن غم دی لکیر نوں
 کیتا دکھیاں نے یاد سوئے پیر نوں
 لچپال اس روشن ضمیر نوں
 جیہڑے ولیاں دے حتی سردار نہیں
 الحسنی حسینی سرکار نہیں

بیڑے ڈبے ہوئے میراں نے ترائے نہیں
 کئی رہڑے جاندے آپ نے بچائے نہیں
 بخش پیر نے رہائی جے اسیر نوں
 کیتا دکھیاں نے یاد سوئے پیر نوں
 لچپال اس روشن ضمیر نوں
 جیہڑے ولیاں دے حتی سردار نہیں
 الحسنی حسینی سرکار نہیں

راتیں پیراں نوں میں عرض گزاری اے
 میری مکت جاوے جسیوں بیماری اے
 دی کھول کے کہانی ہے مشیر نوں
 کیتا دکھیاں نے یاد سوہنے پیر نوں
 لچپال اس روشن ضمیر نوں
 جیہڑے ولیاں دے حتی سردار نہیں
 الحسنی حسینی سرکار نہیں

پیر دتا وا وا آزاد نوں دلاسه اے
 غم کرنا نہیں شیرا رتی ماسہ اے
 بند کر دتا تیرے جاری نیرنوں
 کیتا دکھیاں نے یاد سوہنے پیر نوں
 لچپال اس روشن ضمیر نوں
 جیہڑے ولیاں دے حتی سردار نہیں
 الحسنی حسینی سرکار نہیں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۳۲

ہر چیز پیاری لگدی اے شاہ میراں دے دربار والی
ہر بات نرالی سونہی اے اس پیراں دے کردار والی

کئی ورہے عبادت کیتی اے وچ ٹبیاں بیلیاں جنگلاں دے
خوب نفس نوں کس کے رکھیا اے نال تقوے آہنی سنگلاں دے
دن روشن وانگوں روشن ہے ہر آن بان سرکار والی
ہر بات نرالی سونہی اے اس پیراں دے کردار والی

دل نرم تے نازک میراں دا دکھ دیکھ نہیں سکدے دکھیاں دے
دین جھولیاں بھر بھر ساکلاں نوں ہاڑے سن نہیں سکدے بھکھیاں دے
ولیاں دی وچ تاریخ دے ہے اچی شان میراں غم خوار والی
ہر بات نرالی سونہی اے اس پیراں دے کردار والی

کدوں پیڈے مکنے فرقت دے کدوں ٹٹنی ڈور کٹاری دی
کدوں نظر کرم دی ہونی اے کدوں چھٹنی جان وچاری دی
دل میراں میراں پیا کوکے رہے تاجنگ ملن دلدار والی
ہر بات نرالی سونہی اے اس پیراں دے کردار والی

ایم اے آزاد بھوکھ

جو کہہ دیوں اوہ ہو جاوے ایہ کرم خدا دا میراں تے
 سب جھک جھک پیراں نوں چمن ہے چھایا جوش فقیراں تے
 سب قدر کریندے سوئی اے میراں دے حق گفتار والی
 ہر بات نرالی سوئی اے اس پیراں دے کردار والی

ایہ ازلوں سخی گھرا نا اے اتھے تھوڑ نہ رتی ماسہ اے
 اتھے قادری لنگر جاری اے اتھے بھر یا جاندا کاسہ اے
 ہر جگہ سلامی جاری اے اچا شملہ پگ سرکار والی
 ہر بات نرالی سوئی اے اس پیراں دے کردار والی

کتے مُردے زندہ کر رہے نہیں کتے ڈبے بنے لا رہے نہیں
 جنوں عقل تے دانش نہ منے اوہ کر کے کم دکھلا رہے نہیں
 رب بخششی طاقت میراں نوں ہے مالک تے مختار والی
 ہر بات نرالی سوئی اے اس پیراں دے کردار والی

اوہ ہستی حسنی حسینی اے جو باہر وہم گماناں چوں
 اوہدا جوڑ تے ہمسر نہیں لہجہ دایتے شیعراں نثر بیاناں چوں
 تصور کشی نہیں کر سکدا میں غوث دے پاک مزار والی
 ہر بات نرالی سوئی اے اس پیراں دے کردار والی

آزاد ہے بردا میراں دا ایہدے وچ نہیں شک روال کوئی
 سب مہر محبت میراں دی ایہدا رتی نہیں کمال کوئی
 جو میراں شفقت بخششی اے نہیں سکئی کھیتا پیار والی
 ہر بات نرالی سوئی اے اس پیراں دے کردار والی

ایم اے آزاد کھو کھر

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۳۳

سب ولیاں دے سلطان میراں
اک رحم کرم دی کان میراں
آپ ہتھ دی تلی تے پئے ویکھن
رائی دانے وانگ جہان میراں
کوئی منگتا خالی آؤندا نہیں

جو منگے کردے دان میراں
اک رحم کرم دی کان میراں

دیکھ اپنے غلاماں دی حالت
ہوجاندے نہیں پریشان میراں
جدوں غیراں آپ دے کم ویکھے

ہوئیاں عقلاں سب حیران میراں
اک رحم کرم دی کان میراں

اللہ سوئے شاناں بخشیاں نیں
 شاناں والے کہن ذیشان میراں
 جد آپ دی ارفع اعلیٰ اے

ساڈا پختہ اے ایمان میراں
 اک رحم کرم دی کان میراں

تسی ساڈے دردی حامی او
 ساڈی آپ توں جند قربان میراں
 جدوں جتھے وی کسے پکاریا اے

کیتا آپ نے خوب دھیان میراں
 اک رحم کرم دی کان میراں

گل مک دی میں مکا دیواں
 تسی چمن علیٰ ریحان میراں
 دیکھے آپ دا شہر آزاد سوہنا

بنے آپ دا ایہ مہمان میراں
 اک رحم کرم دی کان میراں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبي الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۳۴

میراں پاک دی شان خدا جانے
یا سوہنا نبی مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جانے
اوہ کیہ نہیں کیہ اوصاف رکھن کیہ شان اوہ وچ اسلاف رکھن
در علم دا علی مرتضیٰ جانے
یا سوہنا نبی مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جانے

میرا ولیاں دے سلطان ہوئے جو چمن علی دے ریحان ہوئے
اوہ کیہ نہیں خیر الوریٰ جانے
یا سوہنا نبی مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جانے

پائی شہرت عبدالقادر نے اس سوئے بندہ پرورنے
چن سورج تارے ہوا جانے
یا سوہنا نبی مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جانے

اوبدی شان توں کوئی انکاری نہیں اوبدا کوئی محبت وی ناری نہیں
کئی کیتی عطا اے خدا جانے
یا سوہنا نبی مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جانے

اوہدی عظمت شان نرالی اے ساڈے من وچ شمع اوہ بالی اے

ساڈا جذبہ چاہتہ وفا جانے

یا سوہنا نبی مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جانے

اوہناں کرم دے بحر چلا دتے اوہناں آجڑے نگر وسا دتے

کملی والے دی حق رضا جانے

یا سوہنا نبی مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جانے

میراں پاک دا حق بلارا اے کیتا شرک کفر نوں پارا اے

کیہڑی مولا نوں بھائی ادا جانے

یا سوہنا نبی مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جانے

اساں میراں میراں کہنا اے اساں میراں دے در بیہنا اے

ساڈے پیار اوہ دلربا جانے

یا سوہنا نبی مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جانے

اوہ پیراں دے پیر آزاد میاں کر دکھئیے نوں دیندے شاد میاں

اوہ فنا جانے اوہ بقا جانے

یا سوہنا نبی مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جانے

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبي الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۳۵

میری سنو سنو فریاد میرا میں رہنی آں ناشاد میرا
تساں مینوں پار لگانا ایں
میرے تے کرم کمانا ایں

تسی عبدالقادر قادر او ساڈے مرشد سوہنے رہبر او
سب ولیاں اُتے افسر او ہر پاسیوں آوے داد میرا
تساں مینوں پار لگانا ایں
میرے تے کرم کمانا ایں

رب بخشی شان اُچیری اے ولیاں تے شاہی تیری اے
اک عرض کنی جیہی میری اے میں ہوواں با مُراد میرا
تساں مینوں پار لگانا ایں
میرے تے کرم کمانا ایں

تسی حسوں نسوں اعلیٰ او تسی بالا توں وی بالا او
تسی کر دے دلیں اُجالا او ہو جاداں میں وی شاد میرا
تساں مینوں پار لگانا ایں
میرے تے کرم کمانا ایں

تسی ام الخیر دے پالے او تسی میرے وی رکھوالے او

تسی کھول دے وجے تالے او میرے سروں ٹلے افتاد میراں

تساں مینوں پار لگانا این

میرے تے کرم کمانا این

مینوں پتہ اے او گنہاری آں خوش بختی توں وی عاری آں

مری مکی پئی وچاری آں کیتا قابو دکھ جلاذ میراں

تساں مینوں پار لگانا این

میرے تے کرم کمانا این

تسی لچپالی لچپال دے او تسی مخرم میرے حال دے او

تسی ڈگیاں تائیں سنبھال دے او کرو میری وی امداد میراں

تساں مینوں پار لگانا این

میرے تے کرم کمانا این

تسی بانہہ پھڑلنو فیر چھڈ دے نہیں تسی ماڑیاں نوں گھروں کڈھ دے نہیں

تسی رُکھ محبت وڈھ دے نہیں مینوں آپ تے بڑا اتماد میراں

تساں مینوں پار لگانا این

میرے تے کرم کمانا این

میرے چار چو فیر ہنیرا اے کوئی دردی ناہیں میرا اے

مینوں پیرا آسرا تیرا اے میں ہوواں غموں آزاد میراں

تساں مینوں پار لگانا این

میرے تے کرم کمانا این

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۳۶

میراں دے دوارے جیہڑے آئے نیں
اوہناں منگ اپنی دے پھل پائے نیں

سوہنے میراں پاک دے خزانے بھرے نیں، جیہڑے خش بخت آئے اوہوترے نیں
میراں جی سخاوتتاں دے بوہل لائے نیں
اوہناں منگ اپنی دے پھل پائے نیں

جیہناں نے مراداں پائیاں اوہ حیران نیں، کہندے شاہ میراں سخی سلطان نیں
سائل جیہناں خش خش پرتائے نیں
اوہناں منگ اپنی دے پھل پائے نیں

خشی نال میراں جی دے نعرے وجدے، جیہناں دے دوارے اتوں بھکھے رجدے
کھلے ہتھیں کھلے فیض ورتائے نیں
اوہناں منگ اپنی دے پھل پائے نیں

سورج تے چن حکماں تے چل دے ، بڑے اچھے وصف یارو ایس گل اے

ولیاں دے رب بادشاہ بنائے نیں

اوہناں منگ اپنی دے پھل پائے نیں

شہرتاں جو آپ دیاں جگ جان دا ، دل موہ لیندیاں جو انسان دا

قبراں چوں میراں مُردے اٹھائے نیں

اوہناں منگ اپنی دے پھل پائے نیں

مریداں نوں دلاسه دتا گھبرانا نہیں ، ہور دوارے کدی تاں جانا نہیں

اساں پیر یارھویں دے جھنڈے لائے نیں

اوہناں منگ اپنی دے پھل پائے نیں

علم عرفاں حکمتاں دے بحر نیں ، ایہہ گل حقی منی اہلے دہرتے

مشکلاں دے حل کھول سمجھائے نیں

اوہناں منگ اپنی دے پھل پائے نیں

حُب داراں شوقوں بتیاں جلائییاں نیں ، ساؤنڈ سوہنا لایا جھنڈیاں وی لایاں نیں

رونق ودھان والے ٹولے آئے نیں

اوہناں منگ اپنی دے پھل پائے نیں

آزاد شعر لکھے میراں پیر دے ، آقا دے محبوب پُت دستگیر دے

پریا نے سُن پھل برسائے نیں

اوہناں منگ اپنی دے پھل پائے نیں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۳۳

لائے رنگ میں عشق پیاراں میں
کیٹی شفقت ہے دلداراں میں
پائی پینڈیاں چوکی دوری اے
اوتھے جانا بوہت ضروری اے
کدے پھڑ لیندی مجبوری اے
مونہ موڑیا چین قراراں میں
کیٹی شفقت ہے دلداراں میں

اوہ شہر ہے شاہ میراں دا
جو محسن اے دلگیراں دا
رہیڑاں دے شاہ حق پیراں دا
جتھوں پائی شفا پیاراں میں
کیٹی شفقت ہے دلداراں میں

در پیر دا رحمت خانہ اے
رب آکھے آنا جانا اے
جتھے جھک دا پیا زمانہ اے
جتھوں پائے فیض لاچاراں میں
کیٹی شفقت ہے دلداراں میں

جو ساڈے دل تے بتی اے
گئی من چوں سب پلیتی اے
اوتھے جان دی نیت کیٹی اے
جیوں مہک پیاں گلزاراں میں
کیٹی شفقت ہے دلداراں میں

جو وارث شاہ بغداد دے نہیں
جو دردی ہر ناشاد دے نہیں
جو بحر سخا امداد دے نہیں
جو رکھ دے ساڈیاں ساراں نہیں
دلداراں نہیں ہے کیتی شفقت

سانوں جگ دے غم ستان پئے
سانوں پیراں توں تھڑکان پئے
ساڈے ساہ تے رت سُکان پئے
پیاں پیش عجب ایہہ کاراں نہیں
دلداراں نہیں ہے کیتی شفقت

غوٹِ اعظم ناواں والے نہیں
لجپال سخاواں والے نہیں
اوہ پیر عطاواں والے نہیں
اوہ میراں جی سرکاراں نہیں
دلداراں نہیں ہے کیتی شفقت

اوہ آکھدے نہیں نہیں غم کھانا
اس تھاپڑا سانوں پار لانا
نہ خوف دے ہتھوں پچھتانا
پیاں خشیوں کھڑکن تاراں نہیں
دلداراں نہیں ہے کیتی شفقت

ہر غم توں میں آزاد ہوواں
نہ کدی اسیر اُفتاد ہوواں
پیراں دے صدقے شاد ہوواں
ایہہ کہہ دتا غم خواراں نہیں
دلداراں نہیں ہے کیتی شفقت

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۳۸

میں میراں جی دی بردی آں
تاہیوں میراں میراں کردی آں
کل ولیاں دے سلطان میراں جو منگیئے کردے دان میراں
کیجا کرموں جگ حیران میراں میں پانی میراں دا بھردی آں
تاہیوں میراں میراں کردی آں

لڑی آپ دی پنچتن پاک وچوں سوہنے آقا جی لولاک وچوں
پئے قدسی تگن افلاک وچوں میں دوری دے دکھ جردی آں
تاہیوں میراں میراں کردی آں

کیتی آپ نے بوہت ریاضت جے رہے ہر دم وچ عبادت جے
پائی ولیاں دی آپ قیادت جے میں الفت دا دم بھردی آں
تاہیوں میراں میراں کردی آں

میراں نے کم وکھائے نیں موئے قبروں باہر آئے نیں
رِسیاں تے کرم کمائے نیں میں فضلوں جا رہی تردی آں
تاہیوں میراں میراں کردی آں

میراں دی شان اچیری اے بانہہ پھڑلئی اوہناں میری اے
 لٹھی غماں دی سروں ہنیری اے میری جیت ہوندی نہ ہردی آں
 تاہیوں میراں میراں کردی آں

میراں دے وصف نیارے نیں جن سورج بردے تارے نیں
 لا ٹکراں کافر ہارے نیں میں شعر میراں دے پڑھدی آں
 تاہیوں میراں میراں کردی آں

پائی میراں اُچ سرداری اے راضی اس تے ذات غفاری اے
 اوہدا فیض لوکاں تے جاری اے میں اوہدے قصیدے پڑھدی آں
 تاہیوں میراں میراں کردی آں

سوئی میٹھی کھیر پکاواں گی وچ گری تے سوئی پاواں گی
 اُتے ورق چاندی دے لاواں گی پئی لنگر پلپیاں بھردی آں
 تاہیوں میراں میراں کردی آں

میں پیر دی مہروں شاد ہوئی ہر غم توں ہاں آزاد ہوئی
 میں بخشیاں وچ آباد ہوئی پئی مرشد پاک تے مردی آں
 تاہیوں میراں میراں کردی آں

الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا نور الله الصلوة والسلام عليك يا نبى الله

منقبت نمبر ۳۹

ساڈا تے راک سہارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی
اوہ نور داراک ستارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی

اوہدے کرم فضل دیاں شہرتاں نیں ، اوہ خوب لٹاندے دولتاں نیں
اوہدے فیض دا جاری دھارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی

بھاویں کنیاں چھلاں موجاں نیں ، بھاویں لہراں والیاں فوجاں نیں
ساڈی کشتی لئی کنارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی

اسی اوہدے کرم تے ٹھل پئے آں ، جویں وچپٹڑے سا تھی بل پئے آں
اوہ ساڈا کھیوں ہارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی

اوہدے درتے بھکھے رجدے نیں ، اوہ عیب لوکاں دے کجدے نیں
اوہدا جگ تے خاص دوارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی

اوہدے درشن دیدنوں دل کردا ، دل دکھ وچھوڑے دے جردا
سانوں دے دکھا نظارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی

اوہ سخی تے بیبا لچپالی ، اوہ ذات پیاری ہے عالی
اوہ رہبر خاص نیارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی

اوہدے حکموں مردے باہر آون ، لوک ویکھن حیرتیں ڈب جاون
اوہ کردا اچا کارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی

اوہنے پائی ولایت انوکھی اے ، اوہ کرے سخاوت چوکی اے
اوہ قطباں لئی وی بھارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی

اوہدے مٹھڑے بول محبت دے ، بڑی شاہت الفت حقیقت دے
اوہدا دل موہندا ورتارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی

اوہ ذہن آزاد توں اچا اے ، اوہ لعل نگینہ سُچا اے
جیہدا مدح سرا جگ سارا اے ، شاہ میراں غوث اعظم جی

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲۰

مارو نعرے میراں میراں
جیہناں دے طابع نہیں تقدیراں
ولیاں دے سردار نہیں میراں دُکھلاں دے غم خوار نہیں میراں
ساڈے تے دلدار نہیں میراں ساخھی جہی سرکار نہیں میراں

مارو نعرے میراں میراں
جیہناں دے طابع نہیں تقدیراں
اُم الخیر دے لعل نیارے صالح جنگی دے دل پارے
پاون خیر جو سانوں پیارے ڈبڈے رُہڑ دے آپ نے تارے

چڑھن چڑھاوے دُده تے کھیراں
جیہناں دے طابع نہیں تقدیراں
عبدالقادر پیر جیلانی
جدی حسنی حسین

بول رہیاں نہیں ایہہ تحریراں
جیہناں دے طابع نہیں تقدیراں
ولیاں دے اماںکے نے سوہنے اوہ نے سوہے نے من موہنے
ساڈے کرمورا، دھورے دھونے ہاشاں کڈے رونے

اوہ نہیں روڑا، پاک ضمیراں
جیہناں دے طابع نہیں تقدیراں

ایم اے آزاد کھوکھر

سورج چن نے زیرے سایا دن نے وی ہے سیس نوایا
 بدلاں اپنا سر جھکایا دو جی تھاں تے جا مینہ پایا
 خوشی منائی جنڈ کزیراں
 جیہناں دے طابع نہیں تقدیراں
 بوہت کرامتاں آپ توں ظاہر مرغ زندہ تے مردے باہر
 سوچاں دے وچ غرق سی ماہر ایسی ہستی پاک تے ظاہر
 اچیاں شانناں بدر منیراں
 جیہناں دے طابع نہیں تقدیراں
 ہر تھاں میراں جی دی شاہی پر بت دریا بیلے کاہی
 گھراں دے واسو منزل راہی چپچی وحشی مرغ تے ماہی
 آپ دیاں نہیں سب جاگیراں
 جیہناں دے طابع نہیں تقدیراں
 جیہڑے لوک جلوس وچ آئے اوہناں تے رحمت دے نے سائے
 پیراں کھلے کرم کمائے اللہ الفت ہور ودھائے
 لہہ جان غم دیاں سب زنجیراں
 جیہناں دے طابع نہیں تقدیراں
 رب دی ذات جیہناں تے راضی اوہ نہیں مرشد کامل قاضی
 منی جگ نے ہے فیاضی اوہ پے جانن حال تے ماضی
 کردے اوہ آزاد اسیراں
 جیہناں دے طابع نہیں تقدیراں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله
الصلوة والسلام عليك يا نبى الله الصلوة والسلام عليك يا نور الله

منقبت نمبر ۲۱

میرے سائیں کرم کمانا یا غوث اعظم میراں
میرے سترے لیکھ جگانا یا غوث اعظم میراں

اوہ گھر نئیں کرماں والے جتھے آپ دارہندا پھیرا
تیرا شانناں والا جھلے ہر تھاں تے پیا پھیرا

میرے گھر وی پھیرا پانا یا غوث اعظم میراں
میرے سترے لیکھ جگانا یا غوث اعظم میراں

تیرے پیا قصیدے گاواں شعراں وچ دکھ سناواں
تسی سب دے درد و نڈار ہے، تیرے میں وی ہاڑے پاواں

میری مدد آ فرمانا یا غوث اعظم میراں
میرے سترے لیکھ جگانا یا غوث اعظم میراں

تسی دردی محسن حامی میں آپ دی وچ غلامی
میں رومی نہیں آں جامی میرے بختاں وچ ناکامی

میںوں قدماں وچ بلانا یا غوث اعظم میراں
میرے سترے لیکھ جگانا یا غوث اعظم میراں

بغداد شہر دیاں دھماں وچ جگ دے واہوا پیاں
جیہڑے آگے نظراں اندر تر گئے نہ تھوڑاں رہیاں

میںوں اپنا نگر وکھانا یا غوث اعظم میراں
میرے سترے لیکھ جگانا یا غوث اعظم میراں

سونہہ رب دی پیرا وہ وڈے اساں منکتیاں پلو اڈے
اک مہر کرم دی نظروں سارے روگ نے بدنوں کڈھے

اساں آپ دا ذکر پکانا یا غوث اعظم میراں
میرے سترے لیکھ جگانا یا غوث اعظم میراں

لا جھنڈے تنبوقتاں کراں آپ دیاں کھل باتاں
تسی سید پاک شہزادے اعلیٰ نسب نورانی ذاتاں

میرے مالک نہ ٹھکرانا یا غوث اعظم میراں
میرے سترے لیکھ جگانا یا غوث اعظم میراں

میں نان حلیم بناواں حلوے دی دیگ پکاواں
پا سوگی گریاں پستہ سجناں نوں آپ کھواواں

میرا ہور وی شوق ودھانا یا غوث اعظم میراں
میرے سترے لیکھ جگانا یا غوث اعظم میراں

بن قافلے عاشق آ رہے، پھڑ جھنڈے نعرے لارے
جیوے مرشد مرشد جیوے آزاد اپنے سارے گارے

پن جھمر ناں سہانا یا غوث اعظم میراں
میرے سترے لیکھ جگانا یا غوث اعظم میراں

ایم اے آزاد کھوکھر

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

قصیدہ غوثیہ نمبر ۱

اللہ پاک دا کرم تے مہر بانی غوث اعظم دا لباں تے نام آیا
مولا پاک دے جاری نیں مے خانے میراں پاک لئی وصل دا جام آیا

پتی رج کے فیروں اوڑ باقی موہنوں کہن توں میرے قریب آجا
تیرے وصل دا ذوق نہ ہوئے پورا اللہ ہور قریب حبیب آجا

مینوں ساغر تے ساغر عطا ہوئے نال سنگیاں خوب سی نوش کیتے
رکھیا کسے نوں کدی محروم نہیں میں ایس تخفے عزیز مدہوش کیتے

سدا دتا ابدالوں اقطاباں تائیں ہٹی معرفتی وچ ہو جاؤ داخل
تسی سنگی عزیز رفیق میرے جو منگو گے ہووے گا اوہ حاصل

ہمت کرو نہ سجنو دل ہارو بھر بھر کے معرفتی جام ہانڈ
میرے واسطے ساتی نے بھر رکھے رج رج پیو خشی نال جیو

میں پی کے مست الست ہو یا میری بچی کھچی تساں پی لئی اے
میرے مرتبے اتے مقام تیکر اے تیک نہ تساں دی پونج رہی اے

میں نیا تسی بلند سمھے تساں ساریاں توں میں بلند بوہتا
تسی ایہ بلندی نہ پا سکو میرے لیکھاں چ ہیگا انند بوہتا

اللہ سائیں دے وچ دربار عالی میں یکتا یگانہ عزیز بوہتا
میرے واسطے رب عظیم کافی آوندا ناں ہے مینوں لذیذ بوہتا

ولی اللہ مشائخاں وچ لوکو میرے ناں دی دوجی مثال کوئی نہیں
چٹا باز جنوراں دے وچ اعلیٰ ہور کسے نوں حاصل کمال کوئی نہیں

دور کتے کوئی مینوں ہے یاد کر دا رد اوس دا ہوندا سوال کوئی نہیں
میتھوں پچھ آزاد مرید میرے اچا میرے توں ہور لچپال کوئی نہیں

اللہ تعالیٰ نے خلعت پہنا دتی جس اتے سوئی سی گل کاری
بوٹے عزم یقین تھیں مہکدے سی ہور پایا کمالاں دا تاج بھاری

اپنے راز قدیم سی رب کھولے ہار عزتاں آناں دے پائے مینوں
جو وی منگیا اوہو عطا ہو یا نویں اوس نظارے دکھائے مینوں

گل قطباں تے ملی حاکیت اعلیٰ افر تے حاکم بنا دتا
میرے حکم نوں سدا بہار کر کے ہر دور تے جاری کرا دتا

اپنا راز جے بحر دریاواں اندر پادیاں تے پانی جذب ہووے
سکّ جان تے سب ویران ہوون مٹے نام نشان ایہ غضب ہووے

جے میں اپنے راز نوں پرہتاں تے پادیاں تے ریزہ ریزہ ہوون
فرق رہے نہ سنگ تے ریت والا کچی پیڈڑی اپنی اصل کھوون

اپنا راز جے پاواں میں اگ اتے تپش چھڈ کے ٹھنڈڑی ٹھار ہووے
اپنا نام نشان وی بھل جاوے رتی اوس نوں یاد نہ کار ہووے

اپنا راز جے پادیاں مُردیاں تے فورن حکم خدا تھیں کھڑے ہوون
کھڑے ہو کے نال رضا ربی فیر چل دے بن کے دھڑے ہوون

جیہڑے سال مہینے تے دن لنگھے یا گزر رہے سمیں نہیں حال والے
بلا شک میں سارے اوہ جان دا ہاں دکھ روگ مصیبت وبال والے

میںوں آن تے جان دی خبر دیون کیہ کیہ واقعہ رو پذیر ہونے
سن منکر کرامت دے باز آجا تیرے جہئے کئی دوزخ اسیر ہونے

پیر پیراں دے کہن مرید تائیں رتی غم تے خوف نہیں توں کھانا
تیری نسبت ہے میرے نال بلی کدی تینوں نہ پئے گا پچھتانا

میرے بالکے سن لے گل میری کسے خوف توں ڈرن دی لوڑ کوئی نہیں،
اللہ سونے نے میںوں نواز یا اے عظمت شوکتاں دی رکھی تھوڑ کوئی نہیں.

دھرتی امبراں تے ڈنکے وچ رہے نیں میرا نام نقیب سنا رہے نیں
نیک بختی بلندیاں ہن حاصل لوک خشیوں ڈھول و جا رہے نیں

رب سوئے دے جنے وی شہر ویکھاں میرے زیرے فرمان کمان ہے نے
پیدا ہون توں پہلاں ای رب میرے قائم حکمتوں کیتے نشان ہے نے

جنے شہر نیں روئے زمین اتے میں سارے دے سارے ای جان دا ہاں
جویں رائی دا دانہ اے ہتھ اُتے اِک اِک نوں صحیح پچھان دا ہاں

کسے نبی دے قدم تے ہر ولی اپنے قدم نوں دوستو رکھ دا اے
کملی والے کریم دے قدم اُتے میں قدم رکھاں سب لبھ دا اے

میرے نبی رحیم حلیم سوئے جو سب کمالاں دے چن ہے نے
میں آپ دے قدماں نوں دھوپواں جو سب جمالاں دے چن ہے نے

مولا قادر کریم نے کر قادر اپنی شوکتوں مینوں بلند کیتا
علم سکھے سکھائے توں قطب ہو یا ایس سعادت وسیلے اند کیتا

مرید میرے عقیدت مند جیہڑے روزے رکھ دے دناں سڑیاں اندر
رات پچھلی چمک دے بن موتی قیام رکوع کرن سمیں کڑیاں اندر

سن لاڈلے شیر مرید توں نہیں بھیڑے باطن مخالف توں ڈرن والا
پکا پیڑا ثابت قدم میں ہاں گوڈا ویری دی دھون تے دھرن والا

جنم بھوں ہے میری جیلان سوئی محی الدین پئے لوک پکار دے نئے
سنگ لایخ پہاڑاں دی ٹیسیاں تے جھنڈے جھل رے آن وقار دے نئے

امام حسنؑ دی میں اولاد وچوں مخدع^(۱) اعلیٰ مقام نفیس میرا
ہر ولی دی گردن تے قدم میرا ایس کارن ہے رتبہ رئیس میرا

شہرت یافتہ نام اے عبدالقادر میرے نانا حضور لچپال ہے نے
مثل میری نہیں جنگ تے کوئی دوجا دلبر رب دے باکمال ہے نے

-1 مخدع۔ پوشیدہ جگہ جتھے جنگ داسامان چھپایا جاندا اے۔

پوشیدہ خزانہ۔ دھوکے والی جگہ

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

قصیدہ نمبر ۲

اپنے دوست نوں اپنے بوہت لاگے چشم شوق تفکر تھیں تکیا میں
جھٹ دلاں دے وچ سما گیا رہیا تک دا مول نہ اکیا میں

میرے جانی نے جام پلا دتا جہنوں جام محبت دا نام دیواں
ایسی اوہ شراب سی من موہنی جہدے وصف نوں کیہ کلام دیواں

میری ہستی مستی ناں اوہدے چہنے ہے کیتا اہتمام سارا
اوہدی سیوادے وچ میں کراں حاضر اپنے اولوں کھلا سلام بھارا

رات دن دا میرا جو ہے ساتھی میرے نال ای وقت گزار رہیا
بڑی الفت محبت دی نظر رکھے میرے ذوق نوں ہور نکھار رہیا

کوئی آئے مزار تے کر کوشش دیوں شوق زیارت دا جوش لے کے
گھر اللہ دا ایس نوں اوہ جانے عزت ملے اہنوں وچ ہوش رہ کے

میرے دوستا دوستی ہے چنگی میری بارگاہ وچ پناہ لے لے
بھیت اللہ دا میرے ہے وچ باطن خلقت پارہی توں وی آ لے لے

میرے حکم نوں اللہ دا حکم جانی میں جو کہہ دیواں فورن ہو جاوے
طاقت قدرت ایہ رب دے حکم دی اے جیہڑی بیلیا تینوں پئی نظر آوے

صبح وادی مقدس دے وچ پیٹھا طورے سینا توں ہو بلند گیا
اللہ پاک نے اوہ اعزاز دتا جہدے شکر دا ہو پابند گیا

طابع ہو گئے موجودات سبھے خوش گوار تے پُر بہار ہو کے
ہر پاسیوں نیت نیک سیتی اوہناں واسطے اہل کار ہو کے

میرے قائم میں جھنڈے بزرگیاں دے اچی ٹیسی تے اچی آن والے
جہدے سائے تھلے اُمت رہے ساری کم دے رہے سائبان والے

اوس علم دے باجھ نہیں علم کوئی بحراں واسطے جو میں لے آیا
ہور کوئی روایت نہیں ایس اتے جیہڑی صحیح روایت نوں میں پایا

لوح محفوظ تے ساڈا سی کتھ ہو یا جہنوں موتی سفید پکار دے نہیں
قاب قوسین جگہ ملاپ والی جتھے عہد ہوئے قول اقرار دے نہیں

اسرائیل تے لوح محفوظ نوں میں بڑے غور دھیان دے نال ڈٹھا
رضائے اظہری دا منظر وی ساہنے سی اپنی نال اکھیں ربی جلال ڈٹھا

امبر سبھے نیں میرے مشاہدے وچ اوتھے جو موجود اوہ دھیان اندر
عرش کرسی میتھوں نیں مول اوہے میرے قبضے تے میری پچھان اندر

اللہ پاک دے شہر گراں سبھے میری ملک تے میرے محکوم ہے نے
اوتھے جیہڑے وی ہن اقطاب بیٹھے زیرے اثر تے مینوں معلوم ہے نے

میرے جسم حقیقی بھیت اندر پردے وچ سی کھل کے سیر کیتی
میرا مرتبہ مرتبہ بوہت اچا مولا پاک فضلوں لہر بہر کیتی

میرے ذکر فکر و ظیفیاں نے اکھوں انھیاں نوں روشن کر دتا
دل عاشقاں دے مردہ ہو گئے سی کر آب یاری دامن بھر دتا

جنے ہن علوم خدائی اندر سارے یاد تے حفظ سی کرتے
زیور میرے لباس شرافتاں دے دیگر خوبیوں دامن سی بھرتے

اللہ سائیں دے گل حجاب ویکھے ہر حجاب توں نویں تاثیر لہی
کر دا رہیا ترقی میں پیٹھ اتے چل دے چل دے آخر آخیر لہی

جلوہ ساقی دا واہ سبحان اللہ حکم کیتا کہ کھڑا قریب ہو جا
اے پھڑ شراب دا جام سوہنا مینوں خوشی توں میرا حبیب ہو جا

ڈر چھڈ کے پیر نوں رکھ اگے ویلا آگیا خوشی منان دا اے
پردے ہٹ گئے وصل شراب پاروں سماں دید توں فیض اٹھان دا اے

اپنی وصل شراب دے خاص حصے چڑھدے لہندے سی میں کھلار دتے
اگے پچھتے بحر و بر اندر جنگل بر بر نے کر گلزار دتے

ہر پاسیوں ہر آن اندر بھیت مولا کریم دے ہوئے ظاہر
ہر سمت تے ہر موڑ والے آئے باطنی انوار سی جھٹ باہر

ایسی ربی حقیقت دے بھیت کھلے ویکھ جہناں نوں پر بت دی کنم جاون
ریزہ ریزہ ہوون وانگ ریت مٹی مُردہ ہو جاون ساہواں تھم جاون

سورج چڑھن تے ڈبن دی جگہ جیہڑی اوہدے نال زمین دے سب کونے
میرے اک قدم دے ہین اندر مک گئے اختیاراں دے سب رونے

سورج جن تارے پر بت بحر دریا شرق غرب دی سمھے دوریاں نوں
کچا وے وانگ میں الٹ پلٹ دیواں اکھ جھپکن توں پہلاں مجبوریاں نوں

حقی گل تے پکی دلیل پیڑی گل قطبیاں دا قطب سردار میں بے
میری عزت سب تے ہے لازم ہر کم سچ با اختیار میں بے

مدد کرنا میرا اصول پکا مرید میرے توں کرنا وی دور ہووے
میرے نال اوہدی پکی ٹیٹ نسبت میرے ہونڈیاں کیوں رنجور ہووے

میرے ایس قصیدے نوں پڑھن والے ایہنوں پڑھتے خشخشی منا بلی
ہر خوف بلا توں بری توں ایس کرم قادر دے لیا بچا بلی

ہر خوفِ بلا تے وچ اوکڑ ایہہ سائل وسیلے ے ہتھ رکھن
سبھے تنگیاں مشکلاں نس جاسن دستگیری دی پاکے نتھ رکھن

تنگہبان مریداں ساریاں دا ہر فتنے توں میں بچا لینا
اوہنوں امن حفاظتاں وچ رکھاں دکھڑا اوستوں میں اٹھا لینا

الفت چاہت محبت دا میں پیکرِ مخلص زندگی فیر گزار بندے
قادر پیر دا قادری بالکا ایں تیرے دئے گا کم سنوار بندے

میرا نانا کملی واٹرا ات جہدی شان اے نورالہدی بلی
نوری ہستی آزاد مراد میری جہدا ہے محبت خدا بلی

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

قصیدہ نمبر ۳

کل ولایت نوں اللہ نے کر پیدا ایہدا والی مختار سدان لگا
ایس گل دا میں گواہ ہويا اول بدل احسان جتان لگا

میرے مولا نے اپنے کرم پاروں الفت بھری شراب پلائی مینوں
اوبدے نشے سرورچ گم ہويا ایسی چاء دی مستی چڑھائی مینوں

مینوں دلاں دے رازاں تے کر حاوی اہناں سمھناں دا مالک بنا دتا
کل جہاناں دے جنے وی بادشاہ نیں میری رعیت بنا بٹھا دتا

میرے معرفت دے آئے خانے اندر ذرا دیکھ لے رندے خواریاں نوں
ساغر گھم دے عاشق نچ دے نیں بچی کھچی جو ملے وچاریاں نوں

دعویدار جوہن محبتاں دے اہناں لوکاں توں کدھرے ہاں میں برتر
جانی جان نے بوہت قریب کر کے مینوں دتا اے سوہنا دیدار اکثر

دھرتی اتے میری بادشائی دے چواں کوٹاں بچ گھوڑے دوڑا دتے
شراب محبت دے رنداں طالبان نے کھل کھلا کے ساغر نکرا دتے

دھرتی امبراں تے پیالے ٹکرائے طلب ودھ گئی ایس شراب دی اے
اتھلے تھلویں زمی اسمان والے شان جان دے میرے عتاب دی اے

غوث اعظم دا ایہہ اعلان حقی دکھیاں واسطے میں دستگیر آیا
دھرتی اتے نیں نوبتاں کھڑک گئیاں رحمت واڑا پیراں دا پیر آیا

میری آمد توں پہلاں سی جو کہندا شہ زور تے طاقت ور ہاں میں
میرے دبدبے اگے اوہ بول رہیا مل بیٹھا میراں دا در ہاں میں

پتی میں شراب ہے معرفت دی پاکے وچ پیالے محبتاں دے
اوبدے نال ای دل جسم جان میرے زینے کر گئے طے نیں الفتاں دے

اپنے خالق مالک دے در اتے کھڑا ہویا ادب حضوری نوں میں
حکم سن کے مولا رحیم ولوں اگے ودھیا چھڈ کے دوری نوں میں

حکم ہویا جیلانی ہو داخل کیمڑی گل دا ڈرتے خوف کھاویں
باقی ساریاں اہل عنایت نالوں پہلے جھنڈا فضیلت دا توں پاویں

میرا علم تصرف اختیار سارا رکھیا سب اسماناں تے رب باری
جیہڑی مچھلی زمی دے ہے تھلے اوتھوں تیک ہے میرا امر جاری

جو چیز زمین دے وچ آگے کئی اُگی اے میرے ہے علم اندر
میں صحراداں دی ریت نوں جان داہاں کئے ذرے نیں اوس دے جسم اندر

اللہ سوئے کریم دا علم جانا اوہدے کئے اکھر شمار ہے نیں
نالے بحر دی موجاں جان داہاں کبیاں آؤندیاں بار بار ہے نیں

میری کونیل محبت وی سنو لوکو حضرت آدمؑ دے آون توں سی پہلے
میرے جنم توں پہلاں ای بھیت میرا کتے عالم وساون توں سی پہلے

نبی پاک دے نور دے نال ہے سی میرے بھیت بلندی بھیت سارا
اللہ سوئے دے بھیت عظیم اندر نبوت نبی توں پہلاں سی میں یارا

اللہ پاک دی ذات داہاں مظہر جویں کہاں میں اوویں ادا ہووے
اللہ سوئے دے شہراں داہاں مالک اکھ جھمکاں تے چیز فنا ہووے

امر ہو یا کہ تینوں اے قطب کیتا وچ مشاہدے ہو گیا حال ظاہر
عرض کیتی کہ پڑھاں کلام ربی ایس کم توں کوئی میں گل باہر

لوح محفوظ تے جو تحریر ہے اے ہر امر نشانی نوں وکھ لیا
میری اکھ نے جو وی تکیا اے اوہنوں اپنا سمجھ ہے لیکھ لیا

جیہڑا رکھ دا چاہت ہے دلوں ساڈی خوش بخت اوساڈڑے کول آوے
داخل ہووے چراگاہ سادات اندر کھلا امن سلامتی پا جاوے

کئی بولے کہ تہاں نماز چھڈی اوہ نہیں جان دے بھیت نرالیاں نوں
میں تے حرم دے وچ نماز پڑھدا لوکی جانن نہ اللہ والیاں نوں

کوئی جامع مسجد نہیں بھاویں اوتھے میرا ہے اک حسین ممبر
ممبر نہیں تے کیہڑی ہے گھاٹ پیندی خطبہ اوتھے ہوندا میرا ہے اکثر

عالم اوتھے کوئی موجود ناہیں عالم ہے اوتھے میرے علم دے نال
سالک کوئی وی مول نہ نظر آوے میرے فرض سنت علم دے نال

نبی پاک سرکار دا عہد بخشش امت واسطے جے نہ روا ہوندا
در دوزخ دا بند میں کر دیندا میری عظمتوں کدے نہ وا ہوندا

غوث پاک مریداں نوں خوشخبری الفت شفقتوں آپ فرما رہے نیں
وقادار رہنا غم بھل جانا دستگیری دا مُردہ سنا رہے نیں

میرے دامن نوں گھٹ کے ہتھ پالے پختہ نال یقین ارادیاں دے
دنیا وچ قیامت دے روز ویکھیں جو ہر کھلنے سادات شہزادیاں دے

اپنے پیارے مریداں دا ہاں راکھا جس چیز توں ڈرے بچالاں گا
کسے قسم دا معاملہ پیش آوے ٹھوکر مار نجات دلا لاں گا

میرے سوئے شکیل جوان بالک کریں وعدے وفا نہ بھل جاویں
دن حشر ترازو دے کول ہوساں ڈرخوف پاروں نہ توں رُل جاویں

نبی پاک دے نور حضور پاروں میں بلندیاں تے آپ دے نال ہے ساں
قاب قوسین جگہ ہے ملن والی بے مثل دے کول بے مثال ہے ساں

حضرت نوحؑ دے نال سی جوڑ میرا دیکھ بھال مشاہدے ونج ساں میں
دریاواں طوفاناں تے کل مخلوق اندر کدے رہ کے ہو یا نہ زچ ساں میں

ابراہیم خلیلؑ دے نال ہے ساں جدوں اگ اندر اوہنوں سٹیا سی
اگ ہوئی ٹھنڈی بنی پھلواڑی رسہ کفر بے دینی دا ٹٹیا سی

اسماعیلؑ دے باپ دینال رہیا مدد گار اعلیٰ دستگیر بن کے
اتھے قید مکان زمان دی نہیں شرابے معرفت دا حق اسیر بن کے

میں نبی یعقوبؑ دے نال ہے ساں جدوں ہوئیاں بینائی توں عاری اکھاں
میرے لعاب دہن دے جو ہر پاروں چھڈ گئیاں سی سب بیماری اکھاں

میں نبی ادریسؑ دے نال ہے ساں جدوں اوس نوں ٹیسی بٹھا دتا
میرے صدقے اوس نوں رنگ لگے جنت سونہی دا مالک بنا دتا

حضرت موسیٰ کلیمؑ دے نال ساں میں جدوں کردے گلاں کوہ طور تے سی
عصا آپ دا گناں دی گتھلی سی ایس سمیں نظارے نور دے سی

میں ایوبؑ دینال سی سنگت کیتی جدوں ونج آزمیش دے اوہ آئے
عدکھ کٹے گئے میری دعا پاروں دن خوشی والے مولا پرتائے

حضرت عیسیٰؑ دینال سی جوڑ میرا جدوں وچ پنگھوڑے دے بول دے سن
حضرت داوڈ دے نال وی سنگ رہیا مٹھے نغمیاں تھیں رس گھول دے سن

میں مذکور دا ذکر ساں کرن والا ذکر میرا سی صرف مذکور خاطر
میں مشکور دا شکر سا کرن والا ا وہدی نعمت دا رہیا میں سدا شاکر

ہر دل دا میں معشوق ہوواں انج عاشق سداواں نہیں جے گل نویں
ہر گیت دے وچ ہے ذکر میرا مزا سن پاواں نہیں جے گل نویں

اپنی ذات صفات دے وچ دکھرا انج کہن نوں فرد کبیرہاں میں
میں خود موصوف تے صفت آپی شیخ طریقت پے نظیر ہاں میں

میں فخر دے نال نہیں گل کیتی مینوں حکم ہونیا کر اعلان بلی
کیتی حکم دی میں تعمیل پکی حقیقت لوک جانن ہوئے پچھان بلی

میں نہیں کہیا تینوں کہیا گیا کڈھ خوف دلوں صحیح گل کہہ دے
مقام ولایت دا پکا دوست میرا میرے سونہیا پریا چل کہہ دے

پلا عمل میزان دا ہے تھلے صدقے میری عنایت وسیلوے دے
حقیقت وچ ایہہ میری ہے مہربانی جو بن آ گیا سکے تیلڑے تے

تیری حاجت مراد کیتی میں پوری میری منگ کہ سیدھڑی راہ آجا
اصل چھڈ کے ٹھوکراں کھا رہیا ایں چنگا رہیں گا لا کے واہ آجا

فضول خرچیاں کم شیطان دے نیں کنسر نفسی توں کم چلا بندے
طریقت والڑے ایہنوں پسند کردے ملن مرتبے ایہنوں اپنا بندے

جہدے وچ ہے کبر غرور بوہتا گل کرے تے زمی تے پیر مارے
حقیر لوکاں چ اوہ ذلیل ہووے از لوں اوس دے سمجھ لیبو بخت ہارے

جیہڑا عاجزی کرے نماز اندر ڈر خوف خدا دا رکھ سینے
اوبدی عزت توقیر مخلوق کر دی غیبت چغلیاں نس جان کینے

میرے نانا حضور سرکار سید تاج دار کونین آزاد ہے نے
عبدالقادر طریقت دا بادشاہ اے دکھیاں تائیں جو کردے شاد ہے نے

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله

الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

قصیدہ نمبر ۴

ایس شانناں برکتاں والے عظیم قصیدے اندر اللہ تعالیٰ
 وحدہ لا شریک ذے ۹۹ پیارے ناواں نوں بڑی محبتاں
 نال پیش کیتا گیا اے۔

پڑھ بسم اللہ شروع ہے کیتی اللہ پاک دی پاک توحید سوتی
 ایہدا خاتمہ نال تعریف کرماں دساں خشی دی اک نوید سوتی

شہادت ایس تے میری ہے بوہت پیڑی اللہ اک ہے ہور معبود کوئی نہ
 عقلاں وچ نہ جو سما سکے ظاہری دیکھیا اوہدا وجود کوئی نہ

اللہ گھلیا احمد مجتبیٰ نوں تاج نبوت دا سرتے پاکے تے
 صدقے جس دے جگ تے آئی رونق رکھیا جگ نوں خوب سجا کے تے

درس پیار محبت دا جہناں دتا واوا خوب بھلائی سکھائی سانوں
 برد باری علم محبتاں دی راہ حق دی سیدھی دکھائی سانوں

عزت شان توقیر دے اے طالب کرنے حاصل جوہر بلندیاں دے
 بڑے سوہنے تے سچے نے ناں اوہدے لیکھ کرن اچے جیہڑے مندیاں دے

بڑی عاجزی نال پاکیزگی دے اوہدی بارگاہ وچ توں آہندے
جو چائیں گا ملے گا اوہ تینوں در اوس دے سیس جھکا بندے

میرے خالق رحمان رحیم مولا اپنی رحمتوں سوہنیا نیک کردے
تیرے نام دا واسطہ میں پایا خالی سائل دی جھولی اے آپ بھر دے

میرے باطن نون پاک تے صاف کر دے توں شہنشاہ کائنات دا ایں
ہر آفت بلا توں رکھ لاپنے جانن والڑا غیب دی بات دا ایں

توں امان سلامتی دین والا مینوں سچی امان عطا ہووے
نگہبان توں بن کے رہو میرا حملہ آور نہ کوئی بلا ہووے

عزت شان تو قیر دے اے وارث میری ذات توں ذلتاں دور کردے
اپنے خاص وسیلوں دے عظمت ہر اوکڑ مشکل نون چور کردے

وڈی اچی سچی بڑائی والے میرے ویریاں دا ستیاناس کردے
مینوں شر شیطان توں رکھ پاسے میری منگ دی دوز پیاس کردے

پیدا نعمتاں سوہنیاں کرن والے مینوں رج سائیاں فیض یاب کردے
چنگی سوہنی صورت بنان والے اپنی رحمتوں سائل دی جھولی بھر دے

بخشن والیا باکا رب سائیاں رکھی آس اے رحمتاں تیریاں دی
اپنے قہر ابلیس توں دور رکھیں توبا من لینیں عیباں میریاں دی

اپنے نال وسیلے دے دین والے علم حکمت وی مینوں غطا ہووے
روزی دین والے میرے اے خالق میری روزی آسان سوا ہووے

درکماں دے مالکا کھول دیویں مری بصیرت نوں روشن سوا کر دے
اپنے فضل تے کرم تھیں علم میرا اے علم والے ہووے عطا کر دے

بند کرن والے سوہنے رب سائیاں دل دشمنان دے ڈاہڈے بند کر دے
کھولن والیا بھیت بلندیاں دے میرے سینے نوں کھول بلند کر دے

پست کرن والے اے جبار مولا ہر منافق دی قدر نوں پست کر دے
اچا اچے توں اچا کرن والے بھاری روح پاروں مست الست کر دے

عزت اپنے خاصاں نوں دین والے تیتھوں عزت توقیر دا ہاں طالب
ذلت دین والے ظالم ویریاں نوں عبرت ناک ذلتوں کر جالب

تیری ذات سمیع ہے سُنن والے میرے حال نما نے نوں تک رہیا
میرے واسطے تیرا ہے نام کافی اپنے عزم یقینوں کر پک رہیا

سوہنا احسن فیصلہ کرن والے ہتھ عدل دا سراں تے دھرن والے
ظاہر باطن دے خاص اوصاف والے خلقت اپنی دا دم بھرن والے

بردبار مولا تری بردباری میرے قصد ارادے نوں ٹیک دیوے
توں عظیم تے شان بلند والا تیری عظمت عطا سبق نیک دیوے

بخشنہار ہے ذات رحیم تیری گنہ گاراں نوں عملاں دا صلہ دیویں
اپنے دوستاں سجناں بیلیاں نوں توں چھڑا دیویں توں ملا دیویں

تیرے علموں پرے نہیں چیز کوئی ساڈا راکھا محافظ خبردار ہوویں
توں طاقت دیویں نگہبانی کریں تھلے اتے کریں حق وار ہوویں

توں کفایت کفالت ہین کرن والا ہر فیصلہ تیرا منظور مینوں
میری کریں امداد تے غم جاوون غم کرن نہ اتھے نشور مینوں

تیرے کرم دی مالکا حد کوئی نہیں بڑیاں نعمتاں مینوں عطا ہوئیاں
نگہبان تے راکھڑا توں میرا میرے ویری دیاں دھوناں نوا ہوئیاں

جو بچکار دا سنیں پکار اوہدی نال کریں دعا قبول سائیاں
تیریاں ازل توں جاری سخاوتاں نیں ہور رحمتاں کریں نزول سائیاں

توں حکیم حکمت دا ہیں والی میری حاضری دا قائم نشان کردے
میرے دوستا دوستی قائم رکھیں کھلی مہربانی مہربان کردے

اچی شان دے لائق ہے ذات تیری مینوں چاہت سعادت عطا ہووے
میرے لشکر بھگوڑے نوں اے مالک مدد بھیج کہ ویری تباہ ہووے

اوہ جگہ میری جتھے میں جاواں اوس تھاں نوں پاک کرا مولا
میرے پین دے گھاٹاں تے حق میرا ثابت کردے بن گواہ مولا

کار ساز توں میرے رحیم مولا منگاں میریاں نوں رنگ لا دیویں
توں قوی وکیل تے ہیں کافی سھے اوکڑاں میتھوں نسا دیویں

توں مالک عظیم ایں قوتاں دا لیہنوں ہور مضبوط بنا دیویں
دنیا چھڈ ایہ تیرے ہے نال لگا کر امداد تے ضعف گوا دیویں

تینوں واحد تے یکتا من خالق تیری حمد ثناء پکار دا ہاں
باقی لوکاں نوں جرماں دے نال گھیریں ڈردا نیکیوں عمل سنوار دا ہاں

میرے مالکا فتح ہدایت دونویں اپنے کرم تھیں ظاہر کرا دیویں
سھے شیواں ماضی حال دیاں دوہی وار توں آپ آگا دیویں

میرے مالکا زندگی دے مینوں پاک صاف تے خوش گوار ہووے
موت دیویں توں دینی دشمنان نوں عبرت ناک تے یاد گار ہووے

سدا زندہ تے قائم رہن والے مردہ دل نوں ذکروں کر زندہ
میرے بھیت نوں مالکا قائم رکھیں سوچ وچار تے فکروں کر زندہ

اے نورانوار دے حق مالک میری بخشی مسرت موجود کر دے
وڈی شان بزرگی والڑا ایں طاقت ہمت توں وچ وجود کردنے

میرے مالکا اک ہے ذات تیری دوجا اتھے ہور خدا کوئی نہیں
بے نیاز تیرے کرم باہجوں ہوندی کسے تے کدی عطا کوئی نہیں

اے قوی جلال فرمان والے ساڈے ویریاں نوں توں ہلاک کر دے
اے قادر قدرت قدر والے آخر حاسداں دا خطر ناک کر دے

اپنے کرم پاروں اگے کرن والے میرے بھیت نوں ہو جلا وی دے
پچھے کرن والے میرے رب سچے مینوں روگاں دے کولوں بچا وی دے

میرے مالکا ساڈیاں نیکیاں نوں ہر چیز توں پہلاں شمار کر لیں
میرا خاتمہ بالخیر کر کے میری موت نوں سدا بہار کر لیں

جو غیب الغیب تے وچ باطن اوہناں خاص مقاماں نوں ظاہر کر دے
پردے معرفت وچ نہیں جو اوہلے اے دوست اہناں نوں باہر کر دے

کم ٹھیک نصیحتاں کرن والے ساڈے کم تمامی ٹھیک کر دے
یا حی یا قیوم برتر پکی دوستی پتھر تے لیک کر دے

خالق سب دے پروردگار عالم تحفے نعمتوں جھولیاں بھر رہیا ایں
توبا کریں قبول توں عاصیاں دی کھلے سودے محبت دے کر رہیا ایں

میرے ظالم دی جان توں لیں بدلہ تیرے جبار قہار نے وصف اعلیٰ
توبا کریں قبول توں رب سچے اپنے فضل تھیں معاف ایں کرن والا

سدا توں شفیق ایں بندیاں تے شفقت وانگ سمندراں ہے جاری
تیرے کرم فضل تے رحمتاں دے منگتے ہن سبھے اے رب باری

اے ستار توں پردے پوش سوہنا بزرگاں والا لباس پہنا سانوں
تیرے کرم دی موسلا دھار بارش حصہ رحمتوں کر عطا سانوں

انصاف پسند انصاف دے کرن والے ثابت قدم توں حق تے جان نوں رکھ
میرے واسطے کمالات سبھے کٹھے کر کے کول میزان نوں رکھ

بے پرداہ تے بے نیاز مولا میرے سب افلاس نوں دور کرنے
میرے نفس دی منگ تے جو خاہش کڈھ دل چوں باہر ضرور کر دے

روکن والیا روک لے عزم میرے ہر برائی توں مینوں بچا کے رکھ
سہوا ہووے یا عمدن جائے کیتی جام نفرت دا زہری پلا کے رکھ

گھاٹا حاسد کروہداں نوں پان والے نالے اہناں دی جڑ مکان والے
مینوں نفع دے روح تائید پاروں عادل پاک خدا کہان والے

موجودات دے ذرے ذرے اندر تیرے نور دے مولا انوار سوہنے
توں ہادی ہدایت وی راہ پاویں دل نور تھیں پان چمکار سوہنے

خالق رب عظیم جہان دا اے اوہدے فیض تے لطف دی آس مینوں
اوہدی ذات ہمیش ہے رہن والی کدی اوس توں ہوئی نہیں یاس مینوں

وارث کل جہاناں دے رب سوہنے اپنے علم دا مینوں بنا وارث
چنگی سوہنی تدبیر دے کرن والے شان شوکت توں مینوں عطا وارث

پردہ پوش تحمل واڑا ایں میرے عزم نوں سائیاں توفیق دے دے
صبر کراں میں نال یقین پکے بند کھولن دا ذوق شفیق دے دے

احسن پیار محبت دے نال تیرے یاد کراں تے پاواں سرور چوکھا
تھاں تھاں تے تیرے نشان سوہنے دیکھ من چوں نئے سرور چوکھا

اک نکلی جہی عرض ہے یا مولا مینوں عظمت فضیلت عطا ہووے
تیرے اعلیٰ کرم تے فضل پاروں میرے جوہر دی اچی ہوا ہووے

میری آس اُمید نوں رکھ پاسے اپنی مرضی دا رنگ دکھا مینوں
ایس جگ دی بھن توڑ کولوں میرے مالکا لے بچا مینوں

میرے نفس عمارہ دے روگ سارے تیری مدد تھیں پا شفا جاون
راہ نیکی دی دے چلا مینوں فتور عقل دے ہو ہوا جاون

رحم کر رحیم کریم میرے والدین تے بھین بھراواں اندر
تیرے ناواں نوں پڑھن جو نال الفت اثر پاوے اہناں دعاواں اندر

عبدالقادر حسینی قادری ہاں بہر جگہ تے ایہ پکار پندی
محمی الدین ہاں شجرہ شریف اندر ایس لقب دی گونج للکار پندی

میرے نانے عزیز علیہ السلام اتے رحمت نازل ہووے بے بہا مولا
درود سلا ماں دے مہکدے گل دستے کراں پیش میں وچ رضا مولا

نال آقا دی آل اصحاب اتے آزاد متھی جو اعلیٰ جماعت دکھری
سب تعریفاں مالکا تیریاں نیں پائی تائید جہنے تے حمایت دکھری

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

قصیدہ نمبر ۵

جدوں ولیاں تے بھیت برہان پایا بڑے غور تھیں سنن اعلان لگے
خاص بھیت دے ویکھ کر شمیاں نوں انگلاں مونہہ پاہون حیران لگے

میرے پیالے شراب چوں جہناں پیتی قسمت والیاں خاص عرفان پایا
مغربت دی ایس شراب پاروں اناں خوب گیان دھیان پایا

میرے رب نے میرا سی ناں رکھیا پہلے میں سی قطب دی شان پائی
میرے ساہمنے آئیاں سب شیواں ہر چیز دی قدر پہچان پائی

روحانی پردے سارے ای طے کیتے ایڈا بخت بلند نصیب ہويا
اوس تھاں تے میں سی پہنچ گیا جتھے نانا سی میرے قریب ہويا

اپنے مکھ نورانی دے نور پاروں خفیہ بھیت میں سارے ای کھول دتے
پیالے نال توحید شراب پیتی سودے گیان عرفان دے تول دتے

سفید موتی آل لوح محفوظ اتے سدرہ چاہت دا خاص مقام آکھاں
میرے واسطے سب انوار چمکے مینوں حاصل نہیں بوہت انعام آکھاں

گیا عرش تے رب دی بارگاہ وچ میرے مولا نے سرفراز کیا
میں محمود تے پکا پیڈڑا ساں مینوں بخش اعزاز ممتاز کیا

میرے خالق نے نام عنایت کیا لوح محفوظ تے عرش تے نظر پائی
میرے ساہمنے شیواں سی آگیاں اکھ جھمکی دیر نہ ذرا لائی

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

قصیدہ نمبر ۶

میری طاقت روحانی دا زور اپنا باقی ہمتاں ایس توں نیویاں نین
لوح قلم دی ہے تخلیق کچھے اگے میرے عشق دیاں تیزیاں نین

میرا جانی بے مثل باکیف سوہنا میرا دوستو اک مقام وی اے
میرا گھر وی اے میرا حرم وی اے مینوں اوہدا ادب احترام وی اے

میں گھر نوں کعبہ بنا دتا ایہدے ول دوڑو ایہدا حج کرو
گھر والا میرے ہے پاس گویا ایہدی حفاظت کرو کے سچ کرو

اوہدے بھیت ثابت نہ ہون واضح جدتیک نہ جانی نشان دیوے
کرے واضح اشارہ تے گل کھلی ویلا منگے تے اپنی جان دیوے

جنگی گھوڑ سوار میں آپ دیکھے تیغاں تنکیاں کر لہراں لگے
قصدا ناں دا مینوں مٹاوانے دا بڑا دبدبہ رعب وکھان لگے

چھال مار کے اہناں دے وچ وڑیا ننگی چمک دی تیز تلوار پھڑ کے
میرے دبدبے جرات دے جوہر کھلے پے گئے ندامت دی اوہ سڑ کے

قدریت دے اڑیل تند گھوڑے جہناں اتے سوار نے لوک دیکھے
پچھلے وقت دے بھیت مشہور جا پن اگلی گل آکھاں میں رب لیکھے

میں بحر حقیقت دے چھان مارے غوطے لا کے ڈوہنگھے پانیاں دے
وچوں کڈھے نے لاجواب موتی قدم میرے توں نیویں نہیں ہانیاں دے

میری لاٹھی اے بے مثال لاٹھی جہیدے وچ اوصاف نہیں بوہت بہتر
کدے رکھاں توں جھاڑ دی ایہہ پتے کدی ویری اتے ورے جا اکثر

جے کر تھلے آزاد میں رکھ دیواں بنے سب نہ لاگے کوئی آوے
سب کجھ جو بنیا نال جادو نیچے اک نہ سب نوں کھا جاوے

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

قصیدہ نمبر ۷

چشمے عشق دے چہنے وی ہین شریں کھلا اہناں بیج حصہ سرکار دا اے
اوہ لذیز پاکیزہ تے ہین صافی ایہدے بیج نہ یارا انکارا دا اے

رتبیاں بیج نہیں وڈا کوئی رتبہ رتبہ وڈا تے اوس مختار دا اے
عزت ادب احترام توں بوہت اگے قرب والڑے اوس غمخوار دا اے

بخشی دناں نے رونق صفائی دی اے سارے چشمے شریں تے کھنڈ ہو گئے
گھاٹ ہوئے پاکیزہ تے صاف سمجھے گویا سب اوصافاں دی پنڈ ہو گئے

مینیوں ادب دے نال پکار پیندی جدھر کوئی سیانا نہ راہ پاوے
طلب کرے تے پاوے مراد حق کدے بھل کے دوجی نہ راہ جاوے

میں اللہ دا دوستو اوہ بندہ جہدا سنگی نہ گردشاں بیج آوے
نہ اوہ تکدا ایسیاں بد چیزاں ویکھ جہناں نوں ڈرتے خوف کھاوے

ایم اے آزاد کھوگر

ایس قوم دا مرتبہ ہے اچا جویں قوماں دی ایہہ سردار ہووے
ہر لشکر جماعت دا ہوئے لیڈر جویں فوج دا سپہ سالار ہووے

میں ہاں بلبلیں نیشیاں پیا ونڈاں اپنے جنگل چج ہاں کھلار دتے
میں باز سفید ہاں نسل اعلیٰ اڈدے تھلے جنور اتار دتے

لشکر الفتاں دے میرے سائے تھلے میری مرضی تے اتناں رہن سبارا
جتھے چاہواں میں اوتھے بلا لواں ہلکا جہیا اشارہ وی کہن بھارا

مسلمے ہو گئے حل تمام میرے کوئی امید نہ رہیا ادھار باقی
نہ کوئی وعدہ ہے پورا ہون والا نہ رہیا کوئی انتظار باقی

پھر دارہیا رضا دے جنگلاں وچ اپنے کسے نے ویکھے میدان نہیں بے
رتبہ نیشیا مینوں خدا اعلیٰ ملیا کسے نوں ایسا گیان نہیں بے

حلے وانگ زمانہ ایہہ چمکیا اے اسی ایہدے سنہری ہاں نقش سارے
جج دھج تے چمک عجیب ایدی کردے ایدی محسوس ہاں کشش سارے

اگلے لوکاں دے سورج غروب ہو گئے ساڈے سورج نوں نہیں زوال آؤناں
اینے رہنا ایں سدا بلندیاں تے نواں ایس تے جو بن کمال آؤناں

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

قصیدہ نمبر ۸

میری شراب محبت دی ہٹی والا ست واری طواف توں کر بلی
میرے کرم پناہ چ سال پچھوں آویں عزم زیارت کر بلی

بھیت بھیتاں دا پایا میں بھیت وچوں میرا کعبہ ہے راحت تے جان میری
میری خشی تے میری شراب جانوا لیس خشی توں جان قربان میری

علم عام کرنا کم نیکیاں دا درس دینا وی شوق سلیم میرا
ساری خلقت دا میں تے پیشوا ہاں کل اماں تے منصب عظیم میرا

مجلس وچ بیٹھا عرش ویکھ دا ہاں ایہ وصف ہے مولا کریم دتا
وچ فرشتیاں میرا قیام پکا ایہہ انعام وی ربے عظیم دتا

ولیاں ساریاں اک زبان ہوکے پکا پیڈا ایہ کر اعلان دتا
سبھناں لوکاں تے رب کریم سوئے قطب کر دتا ایہ بیان دتا

میں حکم کیتا میری گل سنو قطب خادم تے میرا غلام ہے جے
میرا رتبہ رب بلند کیتا پا رہے فیض میتھوں خاصو عام ہے جے

کعبۃ اللہ شریف دے ست چکر ہر قطب ہے پورے ضرور کردا
میں اوہ ہاں میرے خیمیاں دا بیت اللہ طواف ہے خود کردا

اللہ سوئے نے اپنی مہر پاروں میری اکھ دے پردے سی کھول دتے
میںوں سد مقام حضوری اتے جلوے کئی وکھا انمول دتے

فیر ستے پردے چاک ہو گئے ایسا عرش، دا اعلیٰ نظام ڈٹھا
اللہ سوئے دے عرش حسین لاگے اپنا سوہنٹرا یارو مقام ڈٹھا

اللہ سوئے نے کرم عظیم پاروں تاج عظمتی برتے پاتا
اعلیٰ زیور محبت دا خوبصورت دلکش نال لباس پہنا دتا

برق رفتار گھوڑے دی زین تھلے عزت آن والا میرا ہے گھوڑا
بوہت اچی بلند رکاب میری میری کرے نیام حمایت جوڑا

اپنے مطلب دی جدوں کمان کھینچاں تیر نکل دا برق رفتار بن کے
ایہدے خاص نشانے دا جوڑا کوئی نہ بلدا جاندا جہنم دی نار بن کے

اللہ پاک نے ساری زمین میرے زیرے عمل تے زیرے فرمان رکھی
جویں بچہ کبوتر دا رہے قابو قبضے وچ ہے زیرے کمان رکھی

سورج چڑھے تے جتھے غروب ہووے اک قدم دا فاصلہ ناپ ویکھو
انہوں بڑے حساب کتاب راہیں رکھیا اپنے نال ہے آپ ویکھو

خوش بخت مرید سن گل میری تیری عزت بلندی دی بات ہووے
ادب نال میری ہمیشگی دے تینوں تیری مبارک حیات ہووے

میرے مرید نوں ایہہ ہے شرف حاصل شرق غرب یا چڑھے دریا ہوون
میںوں جدوں پکارے میں آجاواں دور اوس دے درد بلا ہوون

میرا ہووے مرید ہوا اُتے بھاویں کسے خشومت چ آئے قابو
ہر قضا دی بن تلوار آواں میری دستگیری اس تے پائے قابو

سڑدے بلدے حشر میدان اندر شفاعت اپنے مرید دی کراں گا میں
سوئے رب دی نوری بارگاہ وچ سز شکرون سجدے دھراں گا میں

نیکو کار بزرگ تے ولی اللہ قطباں لوکان دا میں پیشوا ہویا
میرے اُتے ہے رب دی خاص رحمت بندہ رب دا غوث الوری ہویا

عبدالقادر ہے نام حسین میرا ویلا خش تے خش خدا کافی
میرے نانا نوری مصطفیٰ سوئے میںوں اوہ اعلیٰ پیشوا کافی

بارش رحمت دی اہناں تے سداوے نالے اہناں دی آل اولاد تے وی
اوس آقا دی رحمت دا جگ طالب ہووے خاص برسات آزاد تے وی

الصلوة والسلام عليك يا رسول الله
الصلوة والسلام عليك يا حبيب الله

قصیدہ نمبر ۹

میرے دوست عزیز پیار والے اعلیٰ درجے دی شراب پلائی مینوں
اوپدے مزے سرور نے گم کیتا ایسی مستی سی اوہنے چڑھائی مینوں

میرے آقا عالی سردار ہوریاں مینوں تخصیص دے ممبر بٹھادتا
ایڈا سوہنا دلکش من موہنا جنے اپنا. آپ بھلا دتا

باقی قطباں نلیں میں رل یارو محبوب حق دے وچ دربار آیا
اتھنے آن کے دہناں ہرتوانا وچھڑ گیا اتھنے نواں نظارا سی میں پایا

ایہناں عاشقاں رند مستانیاں نے پچیا جو صراحیوں نچوڑ پیتا
باقی دوسرے آپ دے سنگیاں نے. جام ساغراں دا مندا حال کیتا

جے اوہ پی لیندے جو ہے میں پیتا دربار عالی دے گھاٹ وی پی جاندا
اللہ جان دا ایہناں نول کپہ ہوندا کئے مرویندے کئے صحت پاندے

پہلے پین کولوں مست ہو جانے کی گل آکھاں پریشان ہوندے
مکھ ویکھ محبوب دا ترف جانے بے رخی توں ہو حیران ہوندے

دنیا وچ میں چن ہاں چودھویں دا باقی سب ستارے میں جان دا ہاں
گبھرو شیر محبتاں کرن والے میرے ہین غلام یحجان دا ہاں

سب دریاواں تے میرا دریا حاوی علماں ساریاں تے بھارا علم میرا
جو میرے توں پہلاں سی بعد ہونا حاکم افسر ہے اہناں تے حلیم میرا

میرا بھیت بھیتاں توں ڈاہڈڑا اے جویں کز فرشتے رعدی اے
جدوں کڑکے تے ہوش اڈا دیوے کنیں واج آوے اوہدی بعدی اے

میری چاہت والا گل یاد رکھے خوف کھان تے ڈردی لوڑ کوئی نہیں
ایہدے واسطے اتھے وی امن ہے اے کل قیامت نوں امن دی تھوڑ کوئی نہیں

جے توں عزت تے قرب خدا چاہویں دو گلاں توں یاد آزاد رکھیں
میری محبت تے سد! ای دامن رہنا میرے وعدے دی راکھی وی یاد رکھیں

حضرت پیر سید عبدالقادر حسنی اُحسینی جیلانی رضی اللہ عنہ دیاں

جنم ویلے دیاں کرامتاں

الصلوة والسلام علیک یا رسول اللہ

الصلوة والسلام علیک یا نبی اللہ

(1)

سید عبدالقادر دے باپ تائیں کملی والے زیارت کرائی سوئی
خاص کرم تے فضل دے بخش جو ہر عزت آن تے شہرت ودھائی سوئی
نبی رحمتاں والے فرمان کیتا ابو صالح نوں پت عطا ہونا
جو اللہ دا میرا محبوب ہوئی ولیاں وچ وی درجہ سوا ہونا
جویں نبیاں وچ سلطان ہاں میں اوس ولیاں وچ سردار ہونا
ابو صالح تیرا حسین پتر میرے واسطے اوہ برخوردار ہونا

الصلوة والسلام علیک یا حبیب اللہ

الصلوة والسلام علیک یا خلیل اللہ

(2)

سارے نبی رسولاں بشارتاں دی اک لمی قطار لگا دتی
پہلے آخری ولی ہین جہیزے کر خشی دی اُہناں انتہا دتی
ولی سارے ای اوہدے مطیع ہوسن آقا سوئے ارشاد فرما دتا
ہر ولی دی گردن تے پیر اوہدے رعب دا ڈنکا وجا دتا
اوہدے

الصلوة والسلام عليك يا صفى الله

الصلوة والسلام عليك يا خير خلق الله

(3)

جس رات سی پیر نے جنم لیا اوس رات سارے منڈے ہوئے پیدا
کامل ولیاں وچ اوہ سب شامل بختاں والیاں چکيا بوہت فیدا
یاراں سو تعداد سی منڈیاں دی اس رات جہناں نے جنم لیا
سارے شہر بغداد وچ دھم پیگئی پھڑتا رنخ داناں ہتھ قلم لیا
ماہ رمضان دی پہلی تا رنخ آہی جدوں پیر سرکار نے جنم لتا
سحر ویلے توں لے کے شام تیکر دُھد ماں پیاری دا نہیں پیتا

پورا دن آپ دا رہیا روزہ بانگ مغرب دے نال افطار کیتا
دیکھن والیاں خشی دے لائے نعرے ایس گل دا کھل اذکار کیتا

الصلوة والسلام عليك يا مدنى الله

الصلوة والسلام عليك يا مناختره الله

(4)

کیم رمضان نوں آپ نے جنم لیا بدل وائی سی چن نہ نظر آیا
دین داراں نوں فکر لاحق ہوئی پتہ رکتوں نہ چن دا مول پایا
حضرت ابو صالح موسیٰ جنگی دے گھر شہر دار کانی کٹھے ہو آئے
پتہ اساں نوں روزے دادیو حضرت گھیرے اساں نوں غم نے ہن پائے

اُم الخیر بی بی گھروں دس پائی چن چڑھیا ماہ رمضان دا اے

میرے پت نے دُھد نہیں مول پیتا حکم نیا ایس رحمان دا اے

ایہ سن کے لوکاں نے خشی کیتی روزہ رکھیا با ایمان لوکاں

ایہہ اعلیٰ کرامت جناب دی سی راضی کر لیا آپ یزدان لوکاں

ایم اے آزاد کھو کھر

(5)

رات معراج دی نبی کریم سرور گردن غوث دی تے اپنا قدم رکھیا
 آخری وقت وی قائم نشان ہے سی ایس داغ نے آپ دا بھرم رکھیا
 پیران پیردی جدوں پیدائش ہوئی عمر امبری دی سٹھ ۶۰ سال ہے سی
 اپنی عمر چ آپ نے جنم لیا ایہ کرامت وی بے مثال ہے سی
 جدوں آپ جے شکل پائی سوہنی بڑی رعب جلال تے نور والی
 غور نال کوئی دیکھ نہ سکدا سی شعلہ باری اکھ حضور والی

الصلوة والسلام عليك يا من عظمه الله
 الصلوة والسلام عليك يا خليفة الله

(6)

اوتھنی تگڑی ہوگئی

شیخ ابو حفص اپنی لے بوتی بابا جی دی وچ سرکار آیا
 بابا جی میں حج دا قصد کیتا میرے کول نہیں وافر سرمایا
 اکو ایہہ بوتی ماڑی ہے لاغر ٹرن وچ اے ایدی رفتار بھیڑی
 ہو رکوئی سواری نہیں کول میرے مینوں جانپ دا میری اے ہار بھیڑی
 بابا جی نے چک کے پیر اپنا اوس بوتی تے بدن تے مار دتا
 اپنا ہتھ مبارک اوہدے متھے اتے انگلاں کھول کے خوب کھلار دتا
 پہلے سب تون چھپے سی ایہ رہندی ہن سب تون اگے ہے نکل جاندی
 پنیڈا کنا وی آزاد دراز ہووے ہن نہیں تھکاوٹ دی مار کھاندی

الصلوة والسلام عليك يا حاضرة الله
الصلوة والسلام عليك يا صفوة الله

(7)

رزق وچ وادھا

شیخ ابوالعباس نے عرض کیتی میرے پیر سائیاں ویلا کال دا اے
بچے بوہتے فاقیاں زور پایا وارث کوئی نہ مندڑے حال دا اے
میری عرض تے آپ سرکار عالی تھیلا کنک دا دے فرمان کیتا
ایہنوں کوزے چ پاپے بندر کھیں اک موری دا تھلے نشان کیتا
ایس موری وچوں کنک کڈھنی اے ہور کوئی تبدیلی نہ مول ہووے
کدی بھل کے بھل نہ ہوئے تیتھوں ایس بھل تے بھلا پیا رودے
ابوالعباس نے دعوے نال کہیا پنج سال غلہ اسماں خوب کھا دا
آئی تھوڑ نہ کدے اناج دی سی جاری رہیا اوس دے وچ وادھا
پنج سال گذرے میری گھر والی کوزہ کھول کے اوس نے تک لیا
ستاں دناں دا وچ اناج باقی اوہ مک گیا مالک ڈھک لیا
دو جی واری میں میراں دے قدم چمے ویلا گزر یا فیر نہ ہتھ آیا
ہتھ مار کے اپنے متھڑے تے رج رج رویا نالے پچھتایا
بابا جی نے کیہا عباس چتر پکا گل تے رہندوں تے فیض پاندوں
ساری عمر آزاد نہ تھوڑ آؤندی نہ انج روندوں نہ پچھتاووں

الصلوة والسلام عليك يا حجة الله
الصلوة والسلام عليك يا رحمة الله
(8)

بے منوسا سب مل گیا

اک بندے نے خدمت چ ہو حاضر اک سب دے کھان لئی عرض کیتی
یا شیخ کرامت میں دیکھنی اے بڑے مان تے پیش ہے غرض کیتی
دتا آپ داسب میں کھاوناں اے میرے من نون تاں قرار آوے
وڈا پنڈ میں کٹ کے ہاں آیا میرا سوہنیا غارت نہ سفر جاوے
ایہ رت نہ سب دے پھل دی سی اپنے ولوں اُس بڑا سوال کیتا
غوث پاک نے سن سوال اوہدا غصہ طیش نہیں ظاہر جلال کیتا
سجا ہتھ سرکار نے ہوا اندر اپنے سر توں ذرا بلند کیتا
دوسب سی آپ دے ہتھ اندر حاضرین دی طبع نون قند کیتا
اک سائل نون سب پھڑا دتا دوجا اپنے کول سی رکھ لیا
سب سائل نے کھا داتے خش ہو یا اپنی گلن دا مزہ سی چکھ لیا
میرے غوث لئی مشکل نہیں رتی او سے ویلڑے حل سوال ہوون
دیکھن والے آزاد ایہ کہہ رہے نیں کم میراں دے سارے کمال ہوون

الصلوة والسلام عليك يا نور الله
الصلوة والسلام عليك يا محمد رسول الله

(9)

ڈھڈ داروگ دور ہو گیا

امام مسجد دا رشتے دا بندہ روگ ڈھڈ دے وچ مبتلا ہے سی
آہر پار تے کیتا دوا دارو کر دی کم نہ کوئی دوا ہے سی
سد کول مریض نوں پیر ہوراں اوہدے ڈھڈ تے ہتھ سی رکھ دتا
رحمت رب تھیں اوس دا روگ سارا اوسے ویلے کرسی وکھ دتا
اک ہور نوں پھڑ بخار لیا پندرہ مہینے جند سی تنگ کیتی
کیتے بوہت علاج نہ جان چھٹی روگ دے نال سی جنگ کیتی
اوہدے وارثاں آگے گل دی پیرا سوھنیا پیش نہیں کوئی جاندی
جدوں تپ بھٹری تیزی پھڑ لیندی جند روگی وی بوہت کر لاندی
بابا جی نے ایہ فرمان کیتا کن روگی دے وچ سنایا
ایہنوں چھڈ کے ہورتوں جا کدھرے ایس روگی نوں نہ ستایا
ایہ سن فرمان بخار نسا سازی عمر نہ بندہ بیمار ہو یا
نکی جیئی کرامت ایہ پیر دی اے جہنوں ویکھ حیران سنسار ہو یا

الصلوة والسلام عليك يا صاحب الحوض الكوثر
الصلوة والسلام عليك يا صاحب الشفاعة

(10)

روگی مریض

بغداد اصفہان دے مرگی مریض کئی سن آپ دی شہرت نوید آئے
سب روگیاں پائی شفا ایستھوں جہڑے لے کے روگ شدید آئے
چالی ۲۰ سال دا عرصہ بیت گیا کسے فردنوں ایہ نہ روگ لگا
ایں مرض توں رہے سی دور سمھے نہ غم تے فکر دا سوگ لگا

الصلوة والسلام عليك يا صاحب الشفاعة
الصلوة والسلام عليك يا صاحب النعمة

(11)

مرغ زندہ ہو گیا

اک مائی صاحبہ اپنا لے بچہ پڑھنے واسطے حضرت دے پاس آئی
پڑھ لکھ کے عالمے دین ہووے لے کے من دے وچ سی آس آئی
میراں جی نے بچے نوں درس اندر پڑھن واسطے دوستو رکھیا سی
جو ملیا اوس نے کھا لیا مزے دار سالن ناہیں سی چکھیا سی

ایم اے آزاد کھوکھر

اک دن مائی صاحبہ دیکھن ایہ آئیاں کہیڑے حال اندر میرالال ہے اے
 ہن تیک اے کینا کوں پڑھ بیٹھا کیتا اوس نے کیہ کمال ہے اے
 سکی روٹی پت نے ہے کھا دی سالن مرغ دا پیر اڈا رہیا اے
 ایہ دیکھ کے مائی سی تپ اٹھی وچ طیش دے سر چکرا رہیا اے
 ایس واسطے پت نہ چھڈیا سی اتھے رہ کے سک ہریڑ سووے
 کھان پین نوں ملے نہ کچھ اتھے ہو رسک کے کتے نہ چیر ہووے
 آپی سالن مرغ دا کھاؤ حضرت سکی روٹی بچہ پانی نال کھاوے
 کیہڑے جرم دی ملی سزا ایہنوں اینا ماڑانہ وچ پچھان آوے
 جو سوچیا سی اوہ نہیں ہو رہیا کیہ ہو رہیا غم کھائے مینوں
 کیہڑے جال دے وچ میں آئی قابو کویں نکلاں کوئی سمجھائے مینوں
 اک تھالی چ بڈیاں مرغ دیاں پیر جی نے ساہنے رکھ لیاں
 اوس تھالی تے رکھ کے ہتھ سوہنا ہتھ تھلے سی بڈیاں ڈھک لیاں
 فیر بڈیاں نوں آپ نے حکم کیتا امر رب دے نال توں ہو زندہ
 حکم سن کے مرغ سی کھڑا ہویا حکم رب دے حکم ہے تا بندہ
 اوس مائی نوں پیر نے دس پائی تیرا پت جدوں قابل ہو جاسی
 جویں کہے گا اوویں رب کرسی جو چاہے گا چیز اوہ ایہ کھاسی

الصلوة والسلام عليك يا خاتم النبوة والرسالة
الصلوة والسلام عليك يا نبى المدنى

(12)

بارش رک گئی

راک کھلے وسیع میدان اندر بیٹھ ممبرتے وعظ فرما رہے سن
سامعین تے ناظرین سارے فیض آپ جناب توں پارہے سن
حکم اللہ تھیں بارش شروع ہوئی اپنی تیز کہ کپڑے تر ہو گئے
پیراں وچ وی پانی آ جمع ہو یا نیویں ٹوئے جا پن جو یں بھر ہو گئے
زور بارش دا ویکھ فرمان کیتا میں جمع کراں توں نسا دیویں
کینا مزا سرور سی آرہیا ایس رنگ وچ بھنگ توں پادیویں
ایس علاقے چوں بارش بند ہو کے باقی دور دراز وچ ہوئے جاری
اپنے پیرتے مان آزاد سانوں اوہدا کرم کرامت ہے ایہ ساری

الصلوة والسلام عليك يا نبى الحرمى
الصلوة والسلام عليك يا نبى العربى

(13)

چھپی دنیا تے بابا جی دی حکومت

عبدالرحیم بن مظفر نے گل کیتی غوث پاک کول میں ہو یا حاضر
جاندار ہندا ساں پہلے وی میں اوتھے ایہ معمول سی دوستو میرا اکثر

اپنے کوٹھے دی چھت تے اعلیٰ حضرت نماز چاہت ادا فرما رہے سن
 میری نظر میدان دے ول پئی ہوئی مخلوق والے نظر آرہے سن
 چالی صفاں دی کنتری ساہنے سی اک صف اندر ستر فرد ہے سن
 اللہ جان داعورتاں نال بیسن یا سارے دے سارے اوہ مزد ہے سن
 میں آکھیا دوستو بیٹھ جاؤ تسی کھڑے کیوں جے انتظار اندر
 بناں قطب زمان دے حکم باہجوں نہیں بیٹھنا مناسب سرکار اندر
 فارغ ہو کے نفل نماز اتوں دتے حکم سرکار تے عمل کیتا
 پتہ لگا کہ میراں دی بادشاہی جام دید آزاد ہے رنج پیتا

الصلوة والسلام علیک یا نبی الحجازی
 الصلوة والسلام علیک یا نبی التھامی

(14)

آپ دے ظہور دیاں خوش خبریاں

کہیاں ولیاں بشارتاں دتیاں نین اعلیٰ وصف تے ولی کمال دیاں
 کہیاں آپ دے آون دے سال دے شانناں دسیاں بے مثال دیاں
 دسیاں نام علاقہ تے لقب سوہنے آون والے دے ہور فیضان دے
 عزت آن عظمت شان شوکتاں دی نالے آپ دے خاص نشان دے
 سب ولیاں دے اوہ سلطان ہونے جو کہن گے اوہو ہو جاسی
 منگتا ساہل جو آئے گا کول اوہدے مل جائے اوہنوں جو اوہ چاسی

قدم آپ دے کل دی گردناں تے ایہ حکم ہے سبائوں سنا دتا
آون والے ذی شان سبحان اللہ سیکہ اوہدا آزاد بٹھا دتا

مونیہ دکھالی، عالم یافتہ کتاب مُعجزے پاکِ نبی صلی علیہ وسلم سے

صدر محفل سے
جناب محترم خلیفہ محمد طاہر رفیق سروری قادری سلطانانی
اپریل ۲۰۰۷ء صاحب

مہربان میرے آئے وچ عفل، رونق آگئی کندھاں بہیریاں تے
چہل چہل دے ٹو ہر انوکھڑے نین، رنگ خشی دا گیا چہریاں تے
کلے کلے دا ناں میں کیہ لینا، جو وی آئے بیٹھے ہن شفیق میرے
خشی اناں دے آون دی ہے مینوں، مہتر، خاص تے سجن رفیق میرے
سھے دینی انجھناں شہردیاں ایس جشن دے وچ نے اج شامل
اونچ نیچ دی نہیں تفریق رکھی، اکو جہئی چاہت سب نوں ہے حاصل
صاحب صدر نہیں لائق تو قیر عزت جہناں محفل نوں رنگ لگاتا
میرے ہر احسان دے ہے تھلے دے کے تھا پڑا مان ودھا دتا
سوہنے آقادی چاہت محسناں نے میرے کولوں ایہ خدمت کرائی ساری
جو وی لکھیا جد وی ہے، لکھیا، لکھیا بحر محبت وچ لا تاری
اک اک حرف تے اک اک لفظ تا میں اک اک مصرے اک اک شعر اندر
جڑے موتی لعل یا قوت ہیرے چمک اناں دی کینا لے ہور سندر
مینوں ایس مضمون دی لذتاں نے ایڈا سوہنا تے مٹھا سرور دتا

ایم اے آزاد کھوکھ

میرے لکھن دے وچ جو کج ہے سی کر رحمتوں آقائے دور دتا
 ایس کتاب نورانی دی مہربانی کملی والے دی رحمت سوائی ہوئی
 میں کون تے کیہ اوقات میری ، ادبوں میری پیشانی نوائی ہوئی
 میرے مالکاتیرے حبیب سوئے نیں ایس احقر دی خدمت قبول کیتی
 جہناں بیلیاں رل سجائی محفل ، رحمت اناں تے حق نزول کیتی

سیٹ اٹھ کتاباں دا ہو یا پورا ، شعری ایہ دیوان جناب سارے
 دینی ادبی سماجی پراگیاں نے وگڑے حالاں توں حکے حجاب سارے
 ایس سوئی انوکھی کتاب والا ، موہنہ دکھالی دا جہاں سر بند کیتا
 بوہت شکریہ اناں دی مہربانی ، جام پھر خوشی دا میں پیتا
 استقبالیہ داد تحسین والے شعر آپ دی خدمت چ پیش کیتے
 کنی خوشی عظیم دے ایہ مالک ، ایناں غماں دے پھٹ تے کاج سیتے

ایسے طراں ادبیاں لکھاریاں دی ، ہوندی رہے دلجوئی تے بڑی گل اے
 دانش درجے جوڑ کے سر بیٹھن ، مشکل کیہڑی اے جہدانہ ملے حل اے
 خلیفے طاہر رفیق دی آہر ہمت ، ایس محفل دی شان ودھادتی
 ان ڈٹھے چہرے شکیل سوئے نیں ، سد محفل دی مانگ سجائی
 ناں ہور وی لائق تحسین دے نیں ، مہربان شفیق حبیب میرے
 ہار شعراں دے سب دے گل پاواں ، الفت رکھن تے سن قریب میرے

ایس کتاب نوں آقائے نال نسبت ، شان ایس دی وراوار آکھاں
 ارشادات ایہ سب حضور دے نیں ، راضی ایس تے مصطفیٰ آکھاں
 ایس کتاب نوں خرید کے پڑھن اندر ، لکھاں ہین نویداں ثواب دیاں
 اوس بندے توں مشکلاں نل جاوے ، دور سختیاں ہون عذاب دیاں
 آقا سوئے نیں دی وچ امان آوے ، ویزا اوس نوں جنتی مل جاوے
 قبر حشر دے خوف توں بری ہووے ، دل اوس دا خشیوں کھل جاوے

ایم اے آزاد کھوگر

بند و بست سر بند ہے جہناں کینا اناں آہریاں دی بڑی مہربانی
 چک دھرتیوں پر بت بیٹھا دتا ملیا اناں دے ولوں ایواڈ جانی
 ایہ شوق تے خشی سی سنگیاں دی، سارے رل آزاد نوں داد دیئے
 کسے شیلڈ ایواڈ دی لوڑ کوئی نہیں، مبارک باد تھیں کردل شاد دیئے

انجمن فقیران مصطفیٰ ﷺ فیصل آباد ولوں ایوارڈ ملن تے

اظہار تشکر

اللہ سوہنے نے مینوں نوازنے لئی، اعوان نعت محل پونچا دتا
 کچھ سنگی پرانے تے نویں ہے سن، وید عید دا دن بنا دتا
 پائیاں چھیاں ہاسیاں لائی رونق، رولا سفر دا سارا بھلا دتا
 احسن کم سو ججا کراونے لئی، سہرا آپ دے سر بندھا دتا
 ریاض قادری محفل دا آہر کیتا میل شاعراں دا خوب کرا دتا
 اعوان نعت محل دے واسواں نے سوہنا دکش ہال سجا دتا
 بوہت سینئر سیانے سی لکھن والے نعت خاناں وی سماں بنا دتا
 کسے گل دی رہی نہ کسر باقی کملی والے نے کرم کما دتا
 توصیف مصطفیٰ دے ایوارڈ سوہنے مینوں حوصلہ ہے بر ملا دتا
 اللہ آپ نوں ایس دا اجر دیسی جذبہ آپ نوں جیہڑا خدا دتا
 ملک صاحب جی جنت خرید رہے او، آقا آپ نوں جوش سوا دتا
 ہر بندہ ایہ کم نہیں کر سکدا، کرے او جہنوں عشق مصطفیٰ دتا

پھل دار شاخاں سدا رہن جھکیاں، مسلہ رکھاں نے کھول سمجھا دتا
 صدقے آقا دے امتی موج مانے، عاجزی وچ جس سر جھکا دتا
 میرے سنکیاں جہاں ایوارڈ ڈٹھا، مرجبا ہے اوہناں سنا دتا
 بڑے جوش و محبت تے خشی اندر، ہے نعرہ رسالت لگا دتا
 بڑے اچے آزاد نیں بخت تیرے جہاں ایوارڈ ہے گھر بلا دتا
 پڑھے نفل شکرانے دے گھر آکے سر رب دے اگے خوا دتا
 پیش شکرے دے ایہہ ہین اکھر، جہنا الفتوں قلم چلا دتا
 کر لینے قبول ایہ ملک صاحب، میری حب نے رنگ دکھا دتا
 میرے جہے مسکین نوں آپ جی نے چک دھرتیوں امبر بٹھا دتا
 اک اک نس نے خشی دا جام پیتا، کر غموں آزاد رہا دتا

انعام تے ایوارڈ یافتہ کتاب

حضور پر نور شفیع معظم نبی محترم رسول اکرم محبوب اعظم نور مجسم صلی اللہ علیہ
 والہ وسلم دے نعت پراگے ”جہناں دے دیزے ونڈے“ رب دا حبیب اے
 دی مکھ دکھالی ویلے گوجرہ اکھ وچ پڑھی گئی۔

اے خالق رازق تے رب سونے، کھلا میرے تے توں احسان کیتا
 میری ذاتی اوقات توں کتے وادھو، اپنی رحمتوں مالکا دان کیتا
 سر رکھیا تاج تکریم والا، مینوں صورت وی احسن عطا کیتی
 مقصد میرا ہے تیری توصیف کرنا، تیری شان مینوں ثناء خوان کیتا
 کیہ میں تے کیہ اوقات میری، سادہ جہئی مخلوق میں ہاں تیری
 نہیں مورکھاں جھلیاں وچ شامل، اپنا بندہ تے عابد انسان کیتا

ایم اے آزاد کھوکھر

صدقہ پاک حضور سرکار عالی ، ایس بندے نوں ایڈا نوازیای ای
 کیہڑے رنگ چج کراں میں شکر تیرا ، ایس بندے نوں صاحبے دیوان کیتا
 تیری شان رحیمی نوں رکھ سانویں ، بیڑی زندگی دی مولا ٹھیل دتی
 ہولا جان غریب مسکین مینوں ، کنیاں شوہدیاں وی پریشان کیتا
 جو وی لکھیا لکھیا میں ناہیں ، میرے کول ذخیرہ الفاظ کتھے
 چٹے کاغذ تے جو وی لیک ہو یا ، تیرے کرم تھیں مولا بیان کیتا
 لکھیاں حمداں نعتاں منقبتاں ، جہاں وچ توصیف دے جوہر کھلے
 صدقے اہناں دے میری نجات ہونی فضل میرے تے توں رحمان کیتا
 میرے جذبے شوق دے پھل تازہ ، رہے مہکدے ات بہار وانگوں
 جہاں تکیا تکیا رشک پاروں ، طبع مٹھڑی نے زعفران کیتا
 میرے دوست ادب لکھاریاں نے ، مینوں انگلی پھڑ کے ٹوریا اے
 مینوں حوصلہ تھا پڑا دے ایناں میرے ول ہے خاص دھیان کیتا
 صنف شاعری دی کوئی نہ رہی کچھے ، ہر اک تے طبع ازمائی بیٹھا
 کورے کاغذ دے وانگ میں دور علموں ، کسے مرد نے واقف عرفان کیتا
 ہر سال اک نویں کتاب آئی ڈھل ایس دے وچ نہیں آن دتی
 میرا راہ نہیں ڈکیا اوکڑاں نے ہر مشکل نوں مولا آسان کیتا
 کئی ادبی ایوارڈ وی ملے مینوں ، شاعراں وچ گنتی میری ہو گئی اے
 مہربانی اے ادب لکھاریاں دی جہاں کولوں میں حاصل گیان کیتا
 مینوں ادب نے بوہت اے نفع دتا ، ودھ دولت اولاد توں فیض پایا
 جیہڑا پڑھے گا کریگا یاد مینوں ، پیش مادری وچ زبان کیتا
 دانش مند تے صاحبے علم بلی ، جہناں لکھتاں میریاں پرکھیاں نہیں
 واوا تبصرے لکھ کے داد بخشی ، میرے ولوں مولا ترجمان کیتا
 محفل اج وی ایسے خیال دی اے بلی آئے نہیں تھا پڑا دین مینوں

ایم اے آزاد کھوکھر

شکر گزار ہاں دوستو ساریاں دا جہاں جہاں وی اتھے بیان کیتا
جدوں دئے اللہ چھپر پاڑ دیوے ، اوہدی شفقت توں نہیں انکار ہندا
مینیوں نال بھلیکھے دے کئی واری ، ناظم محفلاں پھڑ پردھان کیتا
مجمع ایس دے ساریاں مِتراں نوں تہہ دل تھیں میرا سلام ہووے
حاضر ہو کے جہناں نے محفل تائیں ، کامیاب واہوا کامران کیتا
اسلم غزالی تبسم بٹالوی جو ، ایس محفل دے آگوتے ویر میرے
چک دھرتیوں امبر بٹھان والے ، الفت پیار دا قائم نشان کیتا
سنگی بلی جو اتھے نے آئے بیٹھے ، آؤناں ایناں دا میرے ہے سر متھے
میزبان ایہہ سارے ای ہین میرے سدسا نگلیوں آزاد مہمان کیتا

مریداں نوں سمجھاؤنی

اپنے پیر نوں ہیرا تے سمجھ پارس ، اوہدی چمک توں فیدہ اٹھا بلی
اوہ ہے رب دا جمن تے یار گوڑا ، اوہنوں من منوں راہنما بلی
جیہڑی راہ ٹورے ٹریا جائیں سدھا ، کدھرے لیں نہ پیر کھسکا بلی
پلا صبر نہ چھڈیں آزاد ہتھوں ، کدے دئے گا خیر اوہ پا بلی

جیہدا مالک تے سائیں اے کنڈا تے ، اوہنوں ویکھ لو کوئی دھتکاردا نہیں
کے ویلے وی اوس توں بھل ہووے طعنے حسد دے تیر کوئی ماردا نہیں
کامیابیاں اوس دا بھرن پانی ، فتح یاب ہووے کدی ہاردا نہیں
اوہدا کوڈی آزاد نہیں مل پیندا ، جیہڑا پھٹیا پیر دے پیار دا نہیں

امر پیر دا سمجھ کے امر رب دا ، عمل کرن تے جھٹ تیار ہو جا
ایہو فرق اے آقا غلام اندر ، میں نوں مار کے وفادار ہو جا
بلکھے شاہ دی خدمتاں من رہبر اپنے پیر دا توں خدمت گار ہو جا
جتھوں پیر موڑے مُڑ آزاد جاویں اوہدی ذات توں توں نثار ہو جا

دُکھ درد مصیبتاں حل فورن اپنے فیض تھیں پیر فقیر کردا
لکھ گنجھلاں وچ نصیب ہوون بخت سدھڑے وانگ ہے تیر کردا
نِشیاں دل دے وچ آ کرن وسوں بند اکیوں چل دے نیر کردا
قسم رب دی عقل نہ سمجھ سکے جیہڑے کم آزاد ہے پیر کردا

جیہڑے جیہڑے وی پیر دی حُب اندر زور عشق پاروں دلوں ڈھل جاندا
اوہناں پھٹلاں دی باس دا کیہ کہنا ، نال ہیریاں پھل اوہ تُل جاندا
حُب پیر دی حُب رسول دی اے ، جیہڑے جگ اُتے جھنڈے جھل جاندا
اوس بندے دے ویکھ آزاد میاں ، دھونے عمر والے سبھے ڈھل جاندا

رب قائم رکھے تیرا میخانہ ، میرے ساقیا بھلا کماوناں این
دُکھ درد نے بھا جڑاں چک لیندا جدوں جام سکون پلاوناں این
ایتھوں جان ملنگ دھمال پاندے خیر جیہناں دی جھولی توں پاوناں این
تیتھوں پیا آزاد خیرات منگے پُت سخی دا سخی سداوناں این

مرشد پاک تے مرید وارشتہ

عاشق رند دیوانے جو پیر دے نیں، اوہو محفل دی رونق ودھاوندے نیں
 نعتاں سن دے سناوندے کلام سوہنا، لنگر پیر دے درتوں کھاوندے نیں
 ملن ساری سلوک محبتاں دا، درس ایٹھوں ای دوستوں مل دا اے
 بھار غم دے سیراں توں لہہ جانڈے، دل خشیوں سائل دا کھل دا اے
 پیر خانے دی عزت تے ادب لازم، جیہڑا کرے اوہ خش نصیب ہووے
 رگلا شکوہ نہ آوے زبان اُتے، مرشد پاک دے اوہو قریب ہووے
 نظر مہر تھیں مرشد جے رنگ دیوے، کسے رنگ دی فیر نہیں لوڑ پیندی
 کئی گل لیک پتھر اُتے، کلا میں نہیں ساری لوکائی کہندی
 جیہڈے گل غلام دی ہے ڈوری، وفادار جو مرشد پاک دا اے
 اوس بندے نون خوف تے فکر کاہدا، کرم اوس تے نبی لولاک دا اے
 مرشد پاک دے حکم تے امر آیتے، ہر حال وچ پورا عمل ہووے
 خوش بخت آزاد مرید اوہو، فرقت وچ جو نیناں دا کھوہ جووے

پیر دادوارا

پیراں دے دوارے جانا کیتیاں تیاریاں
بڑے شوق نال اساں بساں نے شنکاریاں

پیر بھائیاں ساریاں نے متا ایہہ پکایا اے
رل دربارے جائے حوصلہ ودھایا اے

سارے پیش کر رہے محبتاں پیاریاں
بڑے شوق نال اساں بساں نے شنکاریاں

چھوٹے وڈے سوئے سوئے جھنڈے وی بنائے نئیں
بانساں نوں سجا کے ہتھیں ایہناں اُتے لائے نئیں

حُب داراں جوش وچ ہمتاں نہیں ہاریاں
بڑے شوق نال اساں بساں نے شنکاریاں

جیوے جیوے پیر سوہنا ساڈیاں پکاراں نئیں
نخیاں نہ سانجھ ہون نعرے لائے یاراں نئیں

پیر خانے پیش پیش ہون فدا کاریاں
بڑے شوق نال اساں بساں نے شنکاریاں

پیر خانے وکھ لہو عید ہے مڑیداں دی
جیوے ساڈا ساکھیں سوہنا گھڑی آئی دیداں دی

الفتاں دے بحر وچ لگ رہیاں تاریاں
بڑے شوق نال اساں بساں نے شنکاریاں

لجپالی پیر ساڈا اوتھے کوئی تھوڑاں نہیں
اوپدیاں زمانے وچ ویکھیاں کوئی جوڑاں نہیں

آؤن پروانے اوتھے مار کے اڈاریاں
بڑے شوق نال اساں بساں نے شنکاریاں

رپیر دی اے شادی اج سہرے پڑھے جانڈے نہیں
ڈھول والی تھاپ تے دھالاں رند پاندے نہیں

رپیر دیاں جوگناں دیوانیاں وی گا رہیاں
بڑے شوق نال اساں بساں نے شنکاریاں

مریداں دیاں ٹولیاں تے مجمع ہزاراں دا
ہڑ ٹھل ہووے ناہیں ویکھو حُب داراں

ہر دُکھی خشی پاوے نسن بیماریاں
بڑے شوق نال اساں بساں نے شنکاریاں

عمر اے دے روگی اتھے پاندے آ شفاواں نہیں
جدوں رپیر سونے کرن مہر دی نگاہواں نہیں

لکھاں دیاں قسمتیاں تے رپیر نے سنواریاں
بڑے شوق نال اساں بساں نے شنکاریاں

طریقت شریعت والے پیر راز کھول دے
ساڈے سُن سُن بلی ہن دل ڈول دے

مونہوں پھل کرن واہوا گلاں نے کراریاں
بڑے شوق نال اساں بساں نے شنکاریاں

پیر جیوے پیر جیوے حُب دار کہہ رہے
سفر دیاں مشکلاں توں سارے ہس سہہ رہے

پیر خانے چنگیاں نیں گھڑیاں جو گزاریاں
بڑے شوق نال اساں بساں نے شنگاریاں

پیر دے اشارے اُتے پیش ساڈی جان اے

پیر ساڈا راہنما تے رہبر نگہبان اے

روشن دن وانگوں ہین روشن وفاداریاں

بڑے شوق نال اساں بساں نے شنگاریاں

پیر دے دوارے ملے دلاں توں سکون اے

پیر دے احساناں دا دل ممنون اے

پاندیاں سہارا ایتھے بیکس لاچاریاں

بڑے شوق نال اساں بساں نے شنگاریاں

ساؤنڈ سیٹ لگے ہوئے سوئے شامیانے نیں

سخی لچپال رکھے بھرے ہوئے خزانے نیں

کھاؤ لنگر ایتھوں دیگاں ونڈیاں نے جا رہیاں

بڑے شوق نال اساں بساں نے شنگاریاں

آزاد تن من دھن پیر اتوں واریا

ہتھ پیر دا اے پھڑیا محبتوں پیاریا

ایہہ گل آکھی دل سارے درباریاں

بڑے شوق نال اساں بساں نے شنگاریاں

یارب العالمین

الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

یارحمة العالمین

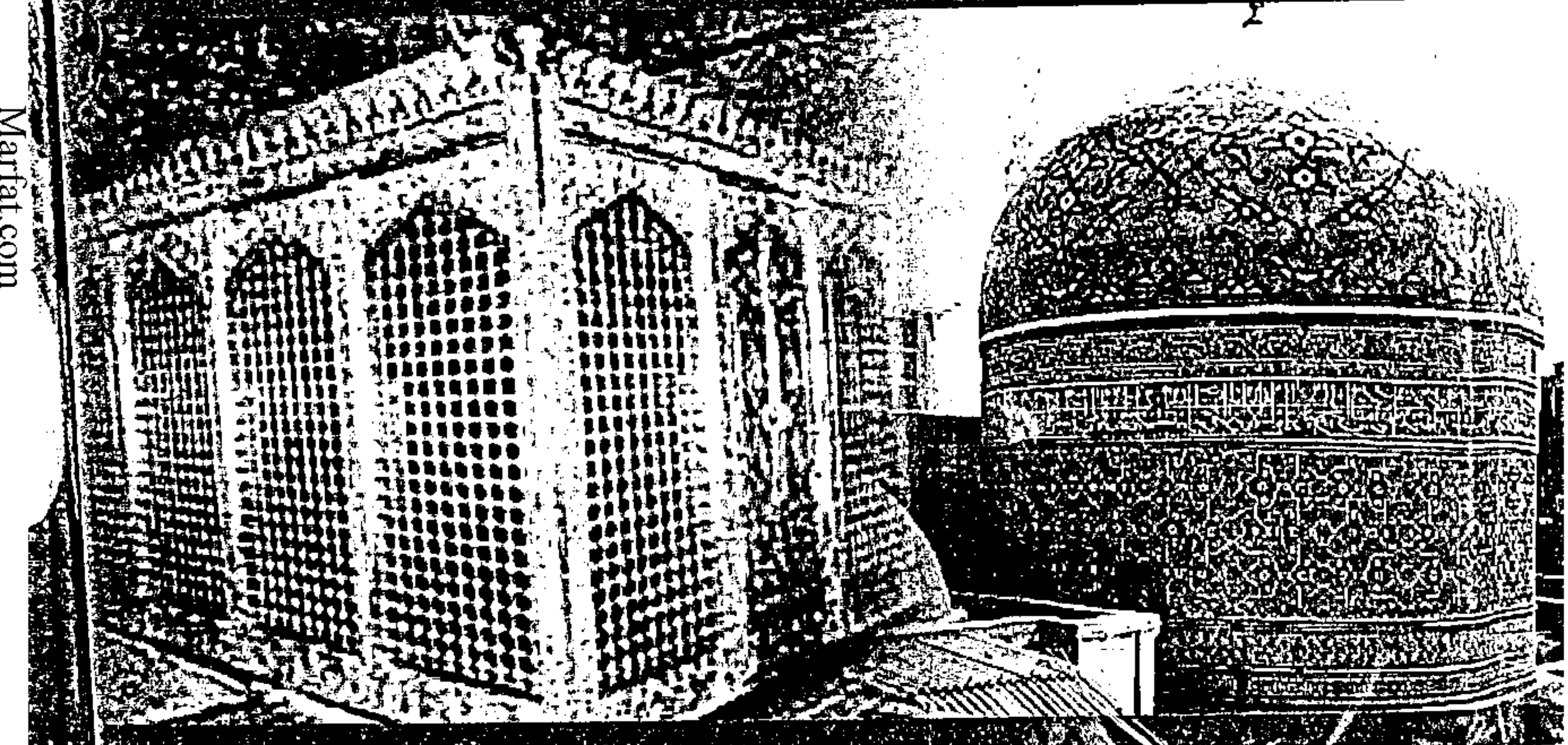
أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

تشی پیراں دے اوہ پیر میراں دکھ دور کرو دکھیاری دے
ایہہ کماں درتے آ بیٹھی تھی وارث ایس و چاری دے

حضرت پیران پیر روشن ضمیر المعروف پیر دستگیر محبوب سبحانی قطب ربانی شہباز لامکانی

حضرت غوث اعظم سیدنا شیخ عبدالقادر حسنی الحسینی جیلانی رحمۃ اللہ علیہ

دی حیاتی بارے جانکاری تے قصیدیاں دا منظوم پنجابی ترجمہ جیہڑا اپنا آپ جواب لے

پیر جیلانی سوئے نش

297,992

ع 48 آ

80519

انکھ لے اولاد کھو کھر